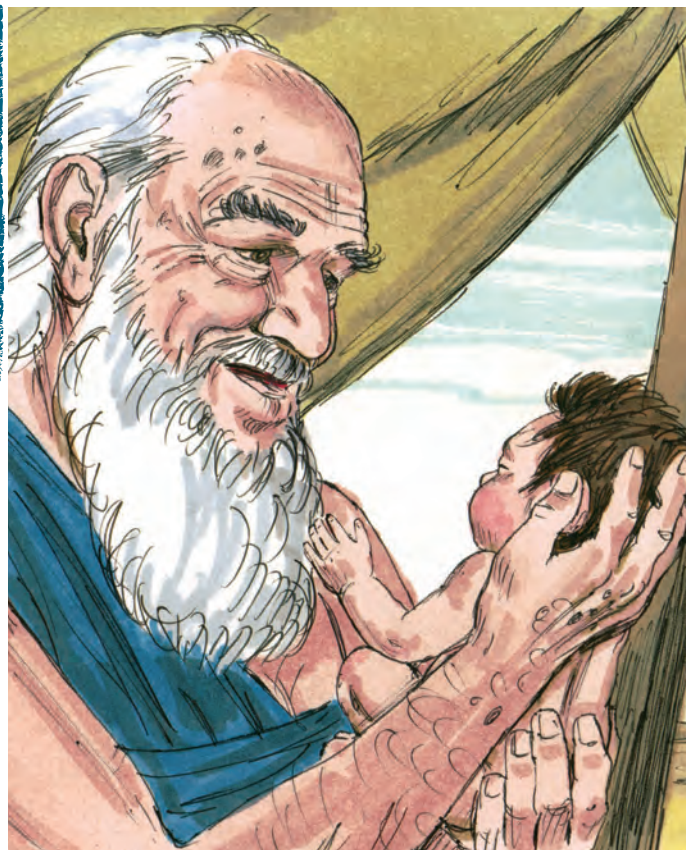

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 2 #13 _ 1 aprilie

Avraam și Isaac se încred în Dumnezeu

© swerpublishing.com: License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

DUMINICĂ

Vă puteți imagina entuziasmul lui Avraam și al Sarei când s-a născut copilul care le fusese promis?

1 Avraam și Sara aveau mulți, mulți prieteni și vestea s-a răspândit foarte repede în jurul lor. „E un miracol! Sara are 90 de ani, iar Avraam are 100 de ani și au un băiețel frumos!” Oamenii se bucurau împreună cu Avraam și Sara.

Era o minune. Nu exista nicio îndoială cu privire la aceasta și toată lumea știa, inclusiv Avraam și Sara. Ei chiar l-au numit pe copilul lor „cel ce râde”. Aceasta este semnificația numelui lui Isaac. Citiți despre aceasta în **Geneza 21:1-7!**

Un singur lucru strica toată fericirea lor. Gelozia. Agar și Ismael erau geloși. Pe atunci, Ismael avea 14 ani. Fiindcă Sara nu avea niciun copil, toată lumea credea că Ismael este fiul pe care Dumnezeu i-l promisese lui Avraam. Dar când s-a născut Isaac, totul s-a schimbat. Isaac era copilul pe care Dumnezeu îl făgăduise. Toată lumea știa asta. Agar și Ismael știau lucrul acesta și îl urau pe Isaac.

 GÂNDEȘTE-TE: Cât de multe probleme ar fi fost evitate dacă Avraam și Sara ar fi avut încredere în Dumnezeu de la bun început! De ce crezi că Dumnezeu a așteptat atât de mult să facă ceea ce a promis? Voia ca Avraam și Sara să creadă că nimic nu e prea greu pentru El? Crezi că este ceva prea greu pentru Dumnezeu, atunci când Îl rogi să facă ceva? El vrea să avem încredere deplină în El, nu-i așa?

TEXT DE MEMORAT:

„Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!” (Ioan 1:29)

LUNI

Când Isaac a fost înțărcat, Avraam a sărbătorit acest eveniment cu un mare ospăț. Citiți **Geneza 21:8!** Fără îndoială, toată lumea a venit la petrecere. Dar Sara a observat că ceva era în neregulă. Ce a remarcat ea (**versetul 9**)? A batjocori înseamnă să râzi de ceva sau de cineva. Sara știa acum că nu mai putea fi pace și fericire în casa lor atât timp cât Ismael și Agar locuiau acolo. Ei trebuiau să plece. Ce i-a spus ea lui Avraam (**versetul 10**)?

Avraam nu s-a putut împotrivi voinței Sarei, dar s-a întristat foarte tare (**versetul 11**). Îl iubea pe Ismael. La urma urmei, pentru o lungă perioadă de timp, crezuse că Ismael era fiul pe care Dumnezeu i-l promisese. Dar Dumnezeu i-a spus de mai multe ori că fiul Sarei va fi fiul pe care El i l-a promis. Evident, acum știa că Isaac era fiul promis.

 GÂNDEȘTE-TE: Ce părere avea Dumnezeu despre ceea ce se întâmpla (versetele 12, 13)? A făcut Avraam ce a spus Dumnezeu (versetele 14-16)? Poate că Avraam i-a dat lui Agar și niște bani, dar asta nu i-a ajutat atunci când li s-a terminat apa. Acum, ei

erau foarte însetați și nu era nimeni care să-i ajute. Sau era? Citește versetele 17-21!

MARȚI

Avraam și Sara
3 I-au iubit și s-au bucurat de Isaac! El era iubitor și ascultător. Îi plăcea viața pe dealurile frumoase și, pe măsură ce creștea,

învăța să aibă grijă de animale și să cultive hrana.

Dar, mai presus de toate, Avraam i-a explicat cu atenție lui Isaac semnificația jertfelor zilnice. Isaac a învățat totul despre minunata promisiune pe care a făcut-o Dumnezeu. El a ales să-L iubească, să aibă încredere și să asculte de Dumnezeu.

Îți amintești că Noe a avut trei fii: Sem, Ham și Iafet. Ei au trăit înainte de potop, în timpul potopului și după potop. Sem, care a ales să-I fie credincios lui Dumnezeu, era încă în viață când s-a născut Isaac, la sute de ani după potop. Isaac trebuie să se fi bucurat tare mult să poată asculta povești despre cum fusese lumea noastră înainte, în timpul și după potop. La ce se gândea Isaac de fiecare dată când vedea un curcubeu? Cel mai probabil, își amintea de promisiunea pe care i-o făcuse Dumnezeu lui Noe.

Când s-a născut Isaac, majoritatea oamenilor se închinau la idoli și credeau minciunile lui Satana. Isaac știa că Dumnezeu voia ca Avraam să fie reprezentantul unui popor special, care va alege să aibă încredere în El, să se supună Legii Sale și să fie misionar pentru El. El știa că atunci când alții vor vedea cum îi poate binecuvânta Dumnezeu pe cei care aleg să-L urmeze și cât de fericiți sunt aceștia, mulți oameni vor dori să-L asculte.

 GÂNDEȘTE-TE: Citește *Iacov 2:23!* *Ce a făcut Avraam ca să dovedească prietenia lui cu Dumnezeu? A avut întotdeauna încredere totală în Dumnezeu? A vorbit Dumnezeu cu el? Poți să-ți amintești câteva dintre momentele în care Dumnezeu a vorbit cu el? Vrei să fii și tu prieten cu Dumnezeu? Sigur că poți fi!*

MIERCURI

Avraam și Dumnezeu au fost prieteni atât de buni, încât Avraam recunoștea întotdeauna vocea lui Dumnezeu. Când Dumnezeu i-a vorbit într-o noapte, Avraam a știut imediat cine vorbea și a răspuns rapid. Ce a spus Dumnezeu? Citește **Geneza 22:1,2!**

Avraam era șocat. Oare era doar un vis? Nu! Recunoștea întocmai vocea lui Dumnezeu. Dar cum ar fi putut face el ceea ce îi cerea Dumnezeu? În liniște, s-a ridicat și a ieșit afară. Când s-a uitat la stele, ce crezi că și-a amintit? Într-adevăr, Dumnezeu îi promisese că, prin Isaac, el va deveni tatăl multor neamuri.

S-a întors și s-a uitat la Sara. Nu, n-ar fi îndrăznit să-i spună ce îi ceruse Dumnezeu. Apoi a mers la Isaac, care dormea. Oh, Satana îl ispitea să nu facă ceea ce îi spusese Dumnezeu să facă! Poate că Satana i-a spus: „Dumnezeu nu ți-ar cere să încalci Legea Lui, care spune să nu ucizi.” Dar Avraam știa exact ce îi ceruse Dumnezeu. I-a șoptit ușor fiului său: „Isaac, ridică-te! O să aducem o jertfă foarte specială și trebuie să plecăm imediat!”

Isaac mai fusese cu tatăl său să aducă jertfe, așa că s-a pregătit repede de plecare.

Avraam a chemat doi slujitori și au împachetat rapid cele necesare: hrană, apă, lemn, un cuțit și o lampă aprinsă, cu care cărau focul. Au așezat poverile pe un măgar și, curând, erau deja pe drum. Citiți cum povestește Biblia această întâmplare în **versetele 3-6!**

Au fost trei zile groaznice pentru Avraam. Inima lui era atât de grea, încât nu putea vorbi. Nu putuse să-i spună lui Isaac ce îi ceruse Dumnezeu să facă.

Când el și Isaac erau gata să ajungă în vârful muntelui, Isaac a pus întrebarea de care Avraam se temea cel mai tare. Care a fost aceasta și ce a răspuns Avraam?

Citește **versetele 7 și 8!** Avraam nu putea să-i spună încă lui Isaac. Poate spera din toată inima că Dumnezeu va face ceva care îl va cruța pe Isaac.

 GÂNDEȘTE-TE: *Avraam a dovedit că avea încredere în Dumnezeu, nu-i așa? El învățase deja că nimic nu este prea greu pentru Dumnezeu. Dar asta a fost cea mai grea lecție a lui. De unde știi, atunci când te rogi, că nu este nimic prea greu pentru Dumnezeu?*

JOI

Când Avraam și Isaac au ajuns în vârful muntelui, Isaac l-a ajutat pe tatăl său să construiască altarul.

Acum, Avraam a trebuit să-i spună ce îi ceruse Dumnezeu să facă. Îți poți imagina cât de șocat a fost Isaac? Nu mai era un copilăș. Era un tânăr

puternic, cam la 20 de ani. L-ar fi putut împinge cu ușurință pe tatăl său și să se întoarcă acasă. Dar Isaac învățase să aibă încredere în Dumnezeu.

— Tată, fă ce ți-a spus Dumnezeu să faci! a spus el.

A urmat o ultimă îmbrățișare. Apoi, Isaac s-a așezat pe altar, iar Avraam l-a legat cu grijă. Lacrimile șiroiau pe chipul lui Avraam. Măinile lui tremurau atunci când a ridicat cuțitul.

Deodată, o voce l-a oprit. Citiți **Geneza 22:10-12!** Cuțitul a căzut din mâna lui Avraam la pământ. Oh, cât de recunoscători erau Avraam și Isaac! De data aceasta, când Isaac și Avraam s-au îmbrățișat din nou, aveau lacrimi de bucurie.

Brusc, au auzit un sunet. Behehe! Behehe! Ce era? Citiți **versetele 13-19** pentru a afla și restul istorisirii! Dumnezeu Se îngrijise și de animalul pentru jertfă. Încă o dată, El a dovedit că ne iubește și că nu este nimic prea greu pentru El.

GÂNDEȘTE-TE: A dovedit Avraam că are încredere cu adevărat în promisiunea pe care Dumnezeu a făcut-o în Geneza 17:19? Cum dovedim că avem încredere în Dumnezeu?

VINERI

Avraam a ales să aibă încredere și să asculte de Dumnezeu. El știa că Dumnezeu Și-a păstrat promisiunea prin Isaac. El credea că Dumnezeu l-ar fi putut învia pe Isaac dacă ar fi murit pe altar în acea zi.

Să ne gândim puțin la povestea lui Avraam și Isaac! La ce se gândeau oamenii, în fiecare zi, când

5

mielul era sacrificat? Citiți ce a spus Ioan Botezătorul în **Ioan 1:29!** Isus, Dumnezeu-Fiul, care nu a încălcat Legea lui Dumnezeu nici măcar o dată, era adevăratul Miel care murea pentru noi.

Pentru că păcatul cauzează moartea, Dumnezeu știa că fiecare dintre noi va muri din moment ce fiecare dintre noi păcătuiește. Dar, pentru că ne iubește atât de mult, a făcut un plan minunat. Isus, care este Dumnezeu-Fiul și Marele nostru Creator, nu numai că ne va arăta cum să trăim fără să păcătuiem, dar a și murit în locul fiecărei persoane care a păcătuیت, pentru ca noi să nu mai murim.

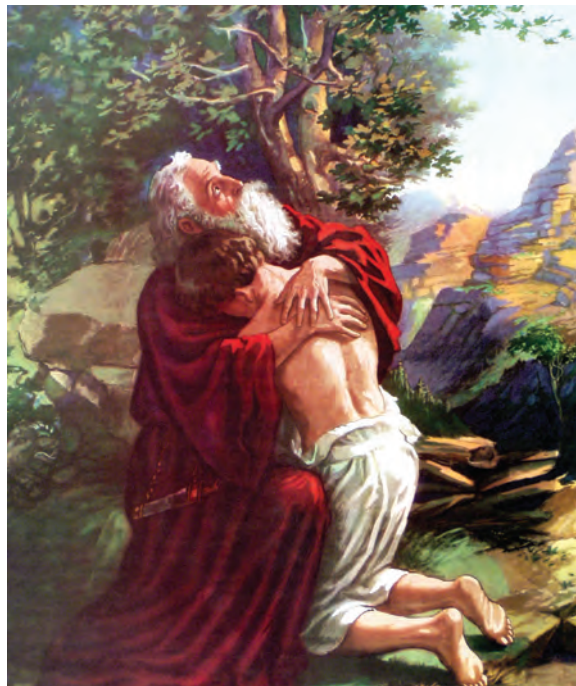
Gândește-te cât de mult ne iubește Dumnezeu! Citește din nou câteva versete pe care le știi deja și care vorbesc despre acest lucru: **Ioan 3:16,17.** Satana vrea ca noi să murim pentru totdeauna. Dumnezeu vrea ca noi să trăim veșnic.

GÂNDEȘTE-TE: Nu era nimeni și nimic care să-I poată lua locul lui Isus când a murit pentru noi, așa cum nimeni nu îl putea înlocui pe Isaac. Crezi că atunci când Avraam și Isaac aduceau jertfele zilnice, își aminteau ce li s-a întâmplat pe munte? Crezi că L-au iubit pe Dumnezeu mai mult decât înainte? Cu cât

înțelegem mai mult cum ne iubește Dumnezeu, cu atât Îl iubim mai mult.

STUDIU SUPLIMENTAR:

Geneza 21:1-21; 22:1-19; *Patriarhi și profeți*, pp. 145–155; *Istoria mântuirii*, pp. 79–83; *Povestiri pentru părinți și copii*, vol. 1, pp. 168–176.

COLȚUL CU POVEȘTI

Pieter și banii lui

Adaptat după povestirile lui Patti Lynn Guthrie

În fiecare săptămână, după ce punea deoparte zecimea care Îi aparținea lui Dumnezeu, Pieter îi dădea mamei lui banii, ca să cumpere ingredientele necesare pentru prepararea pâinii. De asemenea, el plătea și pentru benzina consumată de mama sa când aceasta se ducea să livreze pâinea. Mai apoi, Pieter punea restul banilor în bancă și, puțin câte puțin, economiile lui creșteau.

La început, Pieter era entuziasmat. Îi plăcea să se uite prin cataloage, să vadă ce să mai cumpere. Dar lucrurile pe care și le dorea costau mult mai mulți bani decât avea el. Pieter a început să se întrebe dacă va câștiga vreodată suficient pentru a cumpăra tot ce-și dorește. Pe măsură ce săptămânile treceau, în loc să se simtă din ce în ce mai fericit cu banii pe care îi economisea, Pieter a început să se simtă trist și nefericit.

Într-un Sabat, la biserică, Pieter a auzit despre misionarii care aveau nevoie de bani pentru a le spune și altora despre Isus. Mulți oameni mor în fiecare zi și majoritatea nici măcar nu au auzit despre Isus și despre dragostea Lui. Ce trist! s-a gândit Pieter. Nu-și putea imagina cum ar fi fost viața lui dacă n-ar fi știut despre Isus. Își dorea să aibă mulți bani ca să-i poată ajuta pe misionari.

Apoi, Pieter a început să se gândească la banii pe care îi economisise. Deodată, și-a dat seama că nu dăruise niciodată din banii lui personali pentru Dumnezeu. Zecimea Îi aparținea deja lui Dumnezeu. După ce îi plătea mamei ce îi datora, el

păstra restul banilor pentru el. Se gândea doar la lucrurile pe care și le dorea. Nu e de mirare că nu era fericit. Era foarte egoist și știa că oamenii egoiști nu sunt niciodată fericiți.

Lui Pieter nu i-a luat mult timp să decidă ce avea de făcut.

— M-am hotărât să dăruiesc banii mei misionarilor, în loc să-i păstrez pentru mine, i-a mărturisit el mamei.

El știa că mama va fi mulțumită de alegerea lui.

Pieter a numărat banii ca să vadă cât economisise. Apoi a decis să ofere totul misionarilor.

Acum, inima lui Pieter era din nou ușoară și fericită. Era conștient că nu oferea o sumă foarte mare, dar știa că fiecare bănuț îi va ajuta pe oameni să afle despre Isus. Pieter s-a gândit cum s-a simțit băiețelul care i-a dat prânzul lui Isus, iar Isus l-a folosit pentru a face minunea prin care a hrănit mii de oameni flămânzi.

Pieter a crescut și a ajuns un ajutor de nădejde pentru Dumnezeu. Povestea lui a ajutat o mulțime de oameni să aleagă să nu mai fie egoiști și să dea mai mult din banii lor pentru Dumnezeu. Poate că povestea lui te va inspira și pe tine.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 2 #14 _ 8 aprilie

O mireasă pentru Isaac

DUMINICĂ

1 Dacă într-o zi, demult, tare demult, i-am fi putut face o vizită lui Avraam, poate că am fi reușit, printre numeroasele corturi ale taberei lui, să îl găsim la un moment dat. Și iată-l stând singur la intrarea în cortul său și scrutând cu privirea orizontul unduitor al frumoaselor dealuri înverzite.

Oare la ce se gândește? Poate că își amintește de casa în care a crescut, departe, în altă țară. Și de faptul că, atunci când Dumnezeu i-a spus să se mute, el a ales să asculte. Lucru care se întâmplase cu mulți, mulți ani în urmă.

Despre fratele său, Nahor, și despre familia lui a mai aflat uneori vești de la călători veniți din cetatea lui de baștină (**Geneza 22:20**). I-ar fi plăcut să își vadă familia, dar știa că niciodată nu avea să se mai întoarcă acolo. Poate că tot de la călători a mai aflat și că Sem, fiul lui Noe, încă trăia și era în vârstă de peste 800 de ani.

Poate că acum, stând în fața cortului său, își amintește de promisiunea pe care i-o făcuse Domnul, că va avea mulți urmași. Și că va stăpâni peste toată țara în care s-a mutat.

Cu toate acestea, Avraam are un singur fiu și încă locuiește în corturi. Deține doar o mică parcelă de teren, cumpărată la moartea scumpei sale soții, Sara, pentru a o putea înmormânta. Cum a cumpărat el locul acela este o istorisire interesantă, relatată în **Geneza 23**.

Iată că, gândindu-se la Sara, o lacrimă îi străbate obrazul. Sunt trei ani de când ea a murit, dar lui și lui Isaac le lipsește foarte mult.

Isaac! Avraam știe că, deși fiul lui e tot timpul foarte ocupat pentru că îl ajută să îngrijească de multele turme și cirezi, Isaac se simte singur de când mama lui

TEXT DE MEMORAT:

**„Te voi învăța și-ți voi arăta
calea pe care trebuie s-o urmezi.”
(Psalmii 32:8)**

nu mai este. Și știe că Isaac are nevoie de o soție iubitoare. Avraam oftează. Unde să găsească o soție potrivită pentru Isaac?

GÂNDEȘTE-TE: *A încercat Satana să îl ispitească pe Avraam să se îndoiască? Sigur că a încercat. Însă Avraam învățase că absolut nimic nu este imposibil pentru Dumnezeu. Oare vrea Dumnezeu să ne învețe același lucru și pe noi?*

LUNI

2 În vremurile biblice, părinții care se închinau lui Dumnezeu îi ajutau pe copiii lor să își găsească soți și soții. Fiii și fiicele lor aveau încredere în ei. Știau că părinții îi iubeau și erau mai înțelepți decât ei. Bineînțeles că părinții nu îi obligau niciodată pe copii să ia în căsătorie pe cineva pe care nu îl iubeau.

Isaac avea 40 de ani. Avraam se tot gândea să îi găsească o soție iubitoare, care să se închine și ea lui Dumnezeu. Fetele din țara în care se aflau se închinau la idoli. Și Avraam știa cât de nefericit poate ajunge un cămin din cauza aceasta.

Avraam se gândea la Agar, la soția lui Lot, la soțiile lui Ismael și la alții care nu l-au iubit cu adevărat pe Dumnezeu sau cărora nu le-a pasat de Legea Lui. Știa că Isaac nu trebuie să se căsătorească niciodată cu cineva de felul acesta. Trebuia să aibă o soție care să îi învețe pe copiii lor să Îl iubească și să I se supună lui Dumnezeu.

Avraam și Isaac nu uitaseră acea zi pe munte. Citește ce le-a spus Dumnezeu atunci în **Geneza 22:15-18**.

În timp ce se gândea și se ruga să găsească soția potrivită pentru Isaac, Avraam și-a amintit că multe dintre rudele sale din țara natală încă se închinau lui Dumnezeu. Poate că tocmai acolo ar găsi persoana potrivită. A decis să-i vorbească despre toate acestea lui Eliezer, slujitorul său credincios, cel care îi fusese alături atâția ani.

GÂNDEȘTE-TE: De ce nu dorea Avraam ca Isaac să se căsătorească cu cineva care se închina idolilor? De ce îi interesează pe părinți cine sunt colegii noștri de joacă? Nu e așa că părinții noștri ne iubesc și ne cunosc mai bine decât credem noi? Planul lui Dumnezeu este ca părinții să îi ajute pe copii în alegerea soților și a soțiilor. Nu crezi că, dacă oamenii care Îl iubesc pe Dumnezeu ar proceda astfel și astăzi, ar exista mai multe familii fericite?

MARȚI

3 Eliezer era slujitorul lui Avraam de mulți ani. El îi coordona pe toți ceilalți slujitori. De fapt, el era responsabil peste tot ce avea Avraam. Avraam știa că poate avea încredere în el. A decis să-i ceară ajutorul ca să găsească o soție potrivită pentru Isaac.

În primul rând, Avraam i-a cerut lui Eliezer să-i promită că va face exact ceea ce îi va cere. Citește despre asta în **Geneza 24:1-4**.

Desigur, Eliezer era întotdeauna pregătit și dispus să facă orice îi cerea Avraam, dar și-a dat seama că, la un moment dat, ar fi putut interveni o problemă. Dacă ar fi găsit soția perfectă pentru Isaac, iar ea nu ar fi vrut să plece departe de casa ei? Era Avraam de acord ca Isaac să se mute în țara ei? Ce a răspuns Avraam? **Versetele 5-8**. Eliezer a promis că va face tot posibilul pentru a respecta planul lui Avraam.

Deoarece Eliezer trebuia să parcurgă sute de kilometri pentru a ajunge la locul de unde provenea Avraam, călătoria urma să dureze multe zile.

Pe vremuri, oamenii nu puteau călători așa cum facem noi acum. Mergeau pe jos sau călare pe măgari, cai ori cămile. Eliezer a ales cămilele. Acestea pot parcurge distanțe lungi fără a avea nevoie să mănânce sau să bea apă.

În timp ce călătorea, Eliezer se ruga și se gândea ce fel de soție i se potrivea lui Isaac. Știa că ea trebuia să Îl iubească și să I se închine lui Dumnezeu. Trebuia să fie harnică. Trebuia să fie veselă și săritoare. Trebuia să fie politicoasă și prietenoasă. Probabil că spera că va fi și draguță.

GÂNDEȘTE-TE: Cine a spus Avraam că va merge înaintea lui Eliezer în acea lungă călătorie? Citește ultima parte a versetului 7. Avem și noi îngeri care ne însoțesc?

MIERCURI

Pe când se apropia de sfârșitul lungii sale călătorii, Eliezer avea un plan care să-l ajute să aleagă persoana potrivită pentru a fi soția lui Isaac.

În sfârșit, într-o după-amiază, a putut vedea în depărtare orașul în care locuia fratele lui Avraam, Nahor. Până seara a și ajuns cu bine la destinație. Și ce a făcut mai întâi? S-a rugat (vezi **Geneza 24:11-14**).

Cât de repede a răspuns Dumnezeu rugăciunii sale? **Versetele 15-20**.

Închipuie-ți! Prima persoană pe care o întâlnește se comportă și arată exact ca cea pe care spera să o găsească pentru Isaac. În mod evident, era harnică. Era veselă și săritoare. Era politicoasă și prietenoasă. Și era frumoasă.

Dar Eliezer încă nu era foarte sigur. Oare o lasă familia ei să plece atât de departe de casă? Trebuia neapărat să vorbească cu ei. Citește **versetele 23-27**.

Rebeca aleargă repede să povestească familiei cele întâmplate. Imediat, fratele ei, Laban, se grăbește să-l salute pe Eliezer și să-l ducă la ei acasă. Ce încântați trebuie să fi fost! Eliezer era acolo cu vești despre Avraam.

Au pregătit repede o masă delicioasă pentru el. Dar Eliezer nu a mâncat până nu le-a spus motivul vizitei lui.

Familia a ascultat. Rebeca a ascultat. Cu greu își putea crede urechilor. Chiar o alesese Eliezer să fie soția fiului făgăduit al lui Avraam? Oare va accepta familia ei să o lase să plece atât de departe? Probabil că inima ei

bătea cu putere. Apoi au luat cuvântul fratele și tatăl ei. Poți citi ce au spus în **versetele 50 și 51**.

Încă o dată Eliezer a îngenunchat și s-a rugat. O, cât de recunoscător se simțea!

GÂNDEȘTE-TE: Această povestire ne ajută să aflăm câte ceva despre cât de minunat este Dumnezeu nostru. El are un plan special pentru fiecare dintre noi. Știi că El are un plan special și pentru tine?

JOI

5 Desigur, cu toții doreau ca Eliezer să rămână la ei o vreme. Dar când s-au trezit a doua zi dimineață, el le-a spus că trebuie să pornească imediat către casă. Știa că Avraam și Isaac erau dornici să afle ce s-a întâmplat. Ce a spus Eliezer? Ce a decis Rebeca? **Geneza 24:56–61**.

Ce părere ai despre Rebeca? A avut curajul să urmeze planul lui Dumnezeu atât de repede, nu-i așa? Crezi că s-a bucurat că familia ei a lăsat-o și pe Debora, doica ei, pe care o iubea, să meargă în Canaan cu ea?

În timp ce călătoreau călare pe cămile, poate că Eliezer a știut cum să facă zilele să treacă mai repede, povestindu-i Rebecăi tot felul de întâmplări. Poate că i-a povestit mult despre tot ce li s-a întâmplat lui Avraam și Sarei după ce au plecat de acasă și s-au mutat în țara Canaan.

Poate că i-a povestit despre alegerile greșite ale lui Lot și despre modul în care Avraam a acționat pentru a-i salva pe Lot și familia lui, împreună cu oamenii din Sodoma. Probabil că i-a povestit cu tristețe despre faptul că Sodoma a trebuit să fie distrusă de Dumnezeu în cele din urmă.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Desigur, ce o interesa cel mai tare pe Rebeca era să afle despre Isaac, fiul făgăduinței, cu care avea să se căsătorească foarte curând. Eliezer i-a spus ce bărbat bun și credincios lui Dumnezeu devenise. Iar ea abia aștepta să-l vadă.

GÂNDEȘTE-TE: Cum au dovedit oamenii din povestirea noastră că au ales să aibă încredere în Dumnezeu? Gândește-te la Eliezer, la Rebeca și la familia ei.

VINERI

6 În cele din urmă, călătorii s-au apropiat de corțurile lui Avraam. În mod obișnuit, Isaac ajuta la îngrijirea turmelor lui Avraam. Dar voia să fie acasă când Eliezer avea să se întoarcă.

Ce făcea Isaac în seara când au ajuns cămilele? **Geneza 24:63–65**. Aproape că o poți auzi pe Rebeca: „O, Debora! Uite! Este Isaac! Unde îmi este vâlul? Părul îmi stă bine? O, Debora, ce m-am mai speriat așa, dintr-odată!”

Dar Rebeca nu avea de ce să fie îngrijorată. Nu știm cât timp a avut Eliezer la dispoziție pentru a povesti despre felul în care Dumnezeu a rezolvat totul. Dar știm că, în cele din urmă, Isaac a reușit să o cunoască

pe frumoasa Rebeca. Și a iubit-o foarte mult. Acum nu mai era singur. Și încă o dată, Dumnezeu a dovedit că, atunci când alegem să ne supunem Lui și să avem încredere în El, nu avem niciun motiv de îngrijorare.

Biblia nu ne relatează, dar poți fi sigur că cei doi au avut o nuntă frumoasă și că mulți oameni au venit să participe la sărbătoare, să fie alături de Avraam și Isaac.

GÂNDEȘTE-TE: Pe vremea aceea, indiferent dacă părinții care îl iubeau pe Dumnezeu erau bogați sau săraci, copiii lor erau învățați să muncească. Părinții lui Isaac și ai Rebecăi erau înstăriți, dar și-au învățat copiii să facă orice fel de muncă trebuia făcută. Crezi că asta era o idee bună? Dar tu, acasă, înveți să dai o mână de ajutor? A căra apă este o treabă dură și grea. Ce părere ai despre Rebeca? Ea își făcea treaba de bunăvoie și cu inima veselă. Dar tu cum îți faci treaba?

Studiu suplimentar: Geneza 24; Patriarhi și profeți, pp. 171–176; Istoria mântuirii, pp. 84–86.

COLȚUL CU POVEȘTI

Cum și-a luat Midgie carnetul

Adaptat de Amy Sherrard

Ascunzându-și chipul mic după capul lătos și negru al lui Midgie, Carl se abținu cu greu să nu plângă. Midgie fusese întotdeauna cel mai bun prieten pe care un băiat l-ar putea avea. Carl nu putea alerga și nu se putea juca la fel ca alți copii. Dar lui Midgie nu-i păsa. Nici nu apuca bine Carl să iasă din casă, tropăind din cârje pe trotuar, că Midgie se și aținea întotdeauna cât mai aproape de el.

Acum Carl nu mai putea păstra câinele pentru că nu avea bani să îi plătească prietenului său fidel carnetul de identitate. Iar legea spunea că fiecare câine trebuia să aibă un astfel de carnet.

Lui Carl i-a venit o idee. „Instructorul meu de la Școala de Sabat spune mereu că Isus răspunde rugăciunilor noastre. Îi voi cere lui Isus să mă ajute să te păstrez, Midgie”, i-a spus el animăluțului. Iar Midgie a dat din coadă ca și cum ar fi înțeles fiecare cuvânt rostit de Carl.

Chiar atunci, Eddie, cel mai bun prieten al lui Carl, trecea fluierând pe stradă. Era în drum spre centru pentru a cumpăra o pereche de patine nou-nouțe. De mult timp strângea bani pentru a le putea cumpăra.

Eddie s-a așezat jos, pe trotuar, lângă Carl, pentru câteva minute. A început să se zbenguie cu Midgie, apoi l-a mângâiat.

Iar Carl a început să-i spună lui Eddie despre rugăciunea sa.

– Sunt sigur că Isus o să mă ajute să-l păstrez pe Midgie, a spus el fericit.

La scurt timp, Eddie s-a ridicat și și-a văzut de drum. Dar gândul i-a rămas la micul Carl și la Midgie.

„Bietul meu prieten nu prea are des ocazia de a fi fericit”, și-a spus Eddie, „și, dacă nu îl va mai avea pe Midgie, va fi foarte trist”. Eddie oftă. „Cineva trebuie să cumpere carnetul acela de identitate pentru câine.” Își dorea foarte mult să-L ajute pe Isus să răspundă rugăciunii lui Carl. Dar ce era de făcut cu patinele pentru care strânsese de fapt banii?

„Patinele vor trebui să aștepte”, a decis Eddie în cele din urmă, apoi s-a întors din drum și s-a dus direct la Carl și la Midgie.

– Mi-l dai și mie pe Midgie o noapte? l-a întrebat Eddie pe prietenul său.

Carl și-a strâns în brațe animăluțul de companie, apoi a zâmbit.

– Sigur, ți-l împrumut, i-a răspuns lui Eddie. Știu că o să ai grijă de el.

A doua zi de dimineață, Carl stătea pe treptele verandei din spatele casei, uitându-se la câțiva copii care se jucau. Lui Carl îi era tare dor de Midgie. Dintr-odată, un animăluț a apărut de după colțul casei. Din două sărituri, un câine fericit a aterizat în brațele lui Carl.

– Midgie! a strigat el, în vreme ce câinele i s-a cuibărit în brațe.

Când să îl mângâie pe urechi, Carl a dat de ceva agățat la gâtul lui Midgie.

Ochii au început să îi strălucească. Ce credeți? Midgie avea o zgardă nou-nouță, de care atârna un mic medalion strălucitor – semn că acum avea carnet de identitate. „Isus mi-a răspuns la rugăciune”, a strigat Carl. „Îți mulțumesc, Isus, că m-ai ajutat să îl păstrez pe Midgie!”

Într-o căsuță, nu departe, Eddie zâmbea fericit în timp ce număra mărunțișul care îi mai rămăsese. „Mă bucur că L-am ajutat pe Isus să răspundă la rugăciunea lui Carl”, își spuse el. „A fost atât de interesant să îi cumpăr carnetul lui Midgie. Și patinele, le iau eu altădată.”

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 2 #15 _ 15 aprilie

Gemeni care Nu au semănat

DUMINICĂ

Cum era în vârstă de aproape 140 de ani, **1** Avraam s-a gândit că poate nu va mai avea foarte mult de trăit. Înainte de a muri, a vrut să se asigure că Isaac urma să aibă o viață de căsătorie fericită cu cineva care îl iubea pe Dumnezeu și se închina Lui. I s-a îndeplinit planul?

Chiar dacă Avraam încă trăia în corturi și chiar dacă deținea doar puținul pământ unde o înmormântase pe Sara, era fericit. Era dispus să aștepte minunata casă pe care știa că o va avea într-o zi, când Isus va reveni. Dumnezeu i-l dăduse pe Isaac și știa că El va împlini restul făgăduinței pe care i-o făcuse (vezi **Evrei 11:8-10**).

Te întrebi ce s-a întâmplat cu Ismael, fiul lui Agar? A devenit un conducător bogat, care se muta din loc în loc prin deșert. Nevestele sale se închinau idolilor. Erau geloase și se certau mult. Ismael nu era fericit, și nici familia lui nu era fericită. Nu îl aveau pe Isus în viața lor.

Avraam îl învățase pe Ismael să îl iubească și să se închine lui Dumnezeu și să se supună Legii Sale. Dar el a ales să nu asculte. A încetat Dumnezeu să se îngrijească de Ismael? Nu. Dumnezeu Se întristează atunci când facem alegeri greșite, deoarece El știe că se vor întoarce împotriva noastră. Dar El continuă să ne iubească și vrea să ne ajute.

Când a îmbătrânit, lui Ismael i-a părut rău că a făcut alegeri greșite. Desigur, Dumnezeu l-a iertat. Iar el L-a iubit și I s-a închinat din nou lui Dumnezeu. Nu-l mai ura pe Isaac. Cât de fericit trebuie să fi fost Avraam!

Avraam a mai trăit încă 35 de ani după ce Isaac s-a căsătorit cu Rebeca. Când a murit, a fost îngropat de fiii lui, Ismael și Isaac.

TEXT DE MEMORAT:

„Nu vă mințiți unii pe alții.”
(Coloseni 3:9)

GÂNDEȘTE-TE: Te bucuri că Biblia relatează despre oameni care au existat cu adevărat și care au fost la fel ca noi? Pe măsură ce aflăm despre ei, vedem cât de răbdător și de iubitor este Dumnezeu. De asemenea, vedem că nu ne aduce niciodată fericire să credem minciunile lui Satana.

LUNI

2 Timpul trecea, iar Isaac și frumoasa lui soție, Rebeca, au început să se întrebe când vor putea să aibă un copil. Erau deja căsătoriți de 20 de ani.

Isaac l-a cerut lui Dumnezeu să le dea cât mai curând un copil, iar Rebeca a vorbit și ea cu Dumnezeu despre asta. Mare trebuie să le fi fost uimirea când au aflat că vor avea gemeni! Citește în **Geneza 25:23** ce i-a spus Dumnezeu Rebecăi.

Uneori, gemenii arată și se comportă la fel. Alteori, sunt diferiți unul de celălalt. Dumnezeu i-a spus Rebecăi că gemenii lor vor fi foarte diferiți unul de celălalt.

Ai observat că Dumnezeu i-a mai spus ceva? Cel născut la urmă va primi ceva special, care îi era dat de obicei fiului născut primul. Oare ce să însemne asta?

Pe vremea aceea, pentru fiecare familie care-L iubea, Dumnezeu a făcut așa încât o binecuvântare specială să revină celui mai mare fiu. Se numea dreptul de întâi născut.

Când tatăl murea, fiul care avea dreptul de întâi născut devenea capul familiei. Acest lucru însemna că era responsabil de jertfele zilnice. Îi învăța pe ceilalți despre Legea lui Dumnezeu și despre promisiunea Lui că într-o zi Isus va veni și va muri pentru noi pentru a ne salva de Satana. El era preotul familiei.

De asemenea, fiul care avea dreptul de întâi născut moștenea de două ori mai mult decât fiecare dintre ceilalți copii din lucrurile pe care tatăl său le deținuse.

Dacă fiul cel mai în vârstă murea sau dacă alegea să nu se supună lui Dumnezeu, tatăl putea da dreptul de întâi născut unui alt fiu. De asemenea, dacă fiul căruia i se cuvenea dreptul de întâi născut nu îl dorea, îl putea vinde sau îl putea dărui. Dumnezeu i-a spus Rebecăi că cel de-al doilea copil va fi cel care Îl va iubi cu adevărat și I se va supune. Așa că lui ar trebui să i se dea dreptul de întâi născut.

 GÂNDEȘTE-TE: *Dreptul de întâi născut era foarte important. Ai putea să explici ce înseamnă? Încearcă. Despre care dintre gemenii din relatarea biblică a spus Dumnezeu că ar trebui să primească dreptul de întâi născut, despre primul sau despre al doilea?*

MARȚI

 Când în sfârșit s-au născut bebelușii, a fost evident cât erau de diferiți. Citește despre ei în **Geneza 25:24–26**.

Numele Iacov înseamnă „uzurpator”. Ce înseamnă „uzurpator”? Dacă cineva te păcălește pentru a-și atribui ceva ce îți aparține, ar putea fi numit uzurpator. Ai dori să fii numit uzurpator?

Prin ce se deosebeau Esau și Iacov pe măsură ce creșteau? Citește **versetul 27**. Nu numai că arătau foarte diferit, dar erau diferiți în tot ce făceau.

Amândoi au devenit băieți puternici, sănătoși. Amândoi au fost învățați să se închine lui Dumnezeu. Știau Legea Lui. Dar, pe măsură ce au crescut, au făcut alegeri foarte diferite.

Esau era nerăbdător, egoist și nechibzuit din fire. Avea impresia că fericirea înseamnă distracție și a face tot ce îți trece prin cap. Nu-L iubea cu adevărat pe Dumnezeu și nici nu-i păsa de Legea Sa.

Iacov era exact opusul. Era răbdător, amabil, grijuliu și săritor. Îi plăcea să aibă grijă de oi și să cultive pământul. Știa că lui Esau nu-i păsa de Dumnezeu sau de Legea Lui. Știa, de asemenea, ce spusese Dumnezeu: că celui de-al doilea copil ar trebui să i se acorde binecuvântarea specială a dreptului de întâi născut.

Și cine era al doilea copil? Iacov. Iar el Îl iubea foarte mult pe Dumnezeu.

Bineînțeles că Isaac și Rebeca îi iubeau pe amândoi fiii lor, dar ce ne spune Biblia în **versetul 28**?

Lui Esau îi plăcea să vâneze cu arc și săgețile. Iar lui Isaac îi plăcea să-l audă povestind despre lucrurile interesante și vitejești pe care le făcea. Și, mai

ales, îi plăcea mâncarea pe care i-o făcea Esau. Dar Rebeca aprecia cât de grijuliu, săritor și ascultător era Iacov.

 GÂNDEȘTE-TE: *Au oamenii firi diferite? Da, desigur. Dar, dacă suntem egoiști sau nerăbdători din fire și dorim să ne schimbăm, ne poate ajuta Isus? Sigur că da. Există vreun lucru pe care ți-ai dori să îl schimbi în comportamentul tău? Care anume? Cere-I chiar acum lui Isus să te ajute!*

MIERCURI

 Într-o zi, Esau s-a întors după mult timp petrecut pe câmp, la vânatoare. Îi era foarte foame. Când a trecut pe lângă cortul lui Iacov, i-a mirosit a mâncare proaspăt gătită. Iacov tocmai făcea o oală cu ciorbă delicioasă de linte roșie. Mmm, ce bine mirose! Așa că Esau a dat fuga la cortul lui Iacov.

– Iacov, sunt lihnit de foame! Îmi dai niște ciorbă?

Iacov s-a uitat la fratele său obosit și flămând; și, deodată, un gând greșit i-a venit în minte. Avea să facă un târg cu Esau.

– Îți dau câtă ciorbă vrei dacă îmi dai dreptul tău de întâi născut, i-a răspuns el.

– Mor de foame, i-a spus Esau. Și, dacă mor de foame, ce rost mai are dreptul de întâi născut? Sigur, ia-l tu!

– Promiți? a întrebat Iacov.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

– Sigur că promit, a rostit Esau, dovedind astfel, în numai câteva minute, că nu îi păsa de dreptul său de întâi născut.

Citește toată întâmplarea în **Geneza 25:29–34**. **Versetul 33** ne spune că promisiunea lui Esau a fost una „pentru totdeauna”, adică nu își mai putea lua înapoi cuvântul dat.

Esau a făcut tot felul de alegeri greșite. Isaac și Rebeca au fost foarte triști când a ales să ia în căsătorie soții păgâne, care se închinau idolilor.

Iacov nu se căsătorise. El dorea să aibă o soție care să Îl iubească și să I se închine lui Dumnezeu, la fel ca el.

 GÂNDEȘTE-TE: *Tu ce crezi? A fost greșit ce a făcut Esau? Dar ce a făcut Iacov, a fost bine? Da? Nu? A avut el încredere că Dumnezeu va rezolva lucrurile la timpul potrivit pentru a se putea bucura de dreptul de întâi născut?*

JOI

 Isaac îmbătrânise foarte mult și era aproape orb. **5** Crezând că nu mai are mult de trăit, a considerat că venise momentul potrivit pentru a-i da

fiului său binecuvântarea de întâi născut. Și tot lui Esau ar fi vrut să îi dea dreptul de întâi născut, deși știa ce îi spusese Dumnezeu Rebecăi.

Într-o zi, l-a chemat pe Esau în cortul său și l-a rugat să îi facă o mâncare specială, care îi plăcea lui în mod deosebit, și să i-o aducă. Și i-a spus că, după ce va mânca, îi va da acea binecuvântare specială.

Esau nu i-a povestit nimic tatălui său despre faptul că deja îi vânduse lui Iacov dreptul de întâi născut. Nu pentru că acum i-ar fi păsat de Dumnezeu, ci pentru că dorea ca bogățiile să îi rămână lui după moartea tatălui său. Isaac nu știa nici că altcineva a auzit ce i-a spus el lui Esau. Cine a auzit și ce s-a întâmplat în continuare? **Geneza 27:5–17**.

Lucrurile s-au întâmplat rapid, nu-i așa? Iacov nu a vrut să urmeze planul Rebecăi. În cele din urmă însă, a ascultat de mama lui, chiar dacă știa că nu este bine. Citește acum **versetele 18–24**.

După cum se așteptase și Iacov, tatăl său și-a dat seama că ceva nu este în regulă. Așa că a spus minciună după minciună, ca să nu fie descoperit. Citește **versele 25–29** pentru a afla restul povestirii.

GÂNDEȘTE-TE: *Când cineva spune o minciună, aproape întotdeauna trebuie să existe o altă minciună care să o acopere pe prima. Numără câte minciuni a spus Iacov în acea zi înainte de a părăsi cortul lui Isaac. Crezi că Dumnezeu ar fi putut rezolva totul fără ca Rebeca și Iacov să încerce să Îl ajute? Bineînțeles. Vrea Dumnezeu vreodată să nu ascultăm de Legea Lui? Nu. Niciodată.*

VINERI

 Să ne gândim astăzi la câteva lecții importante. **6** Citește **Geneza 27:30–38** pentru a afla ce s-a întâmplat imediat după ce Iacov a părăsit cortul lui Isaac. Care crezi că a fost adevăratul motiv pentru care Esau a plâns atât de mult?

Știa Dumnezeu că Esau nu s-a schimbat dintr-odată și că nu Îl iubea acum mai mult decât înainte?

Pentru că era dezamăgit, Esau era foarte, foarte mânios. Nu mai putea obține la fel de mult din averea tatălui său ca atunci când ar fi primit el dreptul de întâi născut.

Gândește-te acum la Isaac, la Rebeca și la Iacov. Poți spune cum crezi că s-a simțit fiecare după cele întâmplate?

Ține minte că avem doar două opțiuni: Dumnezeu sau Satana. Din clipa în care Adam și Eva au păcătuit, pentru noi este mai firesc să alegem să ascultăm de Satana decât de Dumnezeu. Când facem ce vrem noi, adesea nu este cea mai sigură alegere. Trebuie să ne punem mereu întrebarea: „Ascult eu de Legea lui Dumnezeu?”

Toată viața, Esau a ales să facă numai ceea ce a vrut el. Ai spus și tu vreodată: „Nu vreau să-mi strâng jucăriile” sau „Nu mă simt obosit; nu vreau să mă culc”?

GÂNDEȘTE-TE: *Ar trebui să luăm decizii în funcție de cum vrem noi sau ar trebui să avem încredere în Dumnezeu și să facem ce știm că vrea El să facem, chiar dacă ne place sau nu? Isus vrea să ne ajute să dobândim obiceiuri bune făcând alegeri corecte. Știe că, până la urmă, acesta este singurul mod de a fi fericit.*

Studiu suplimentar: Geneza 25:7-11,19-34; 27:1-40; Patriarhi și profeți, pp. 177–182; Istoria mântuirii, pp. 87–89.

UNEORI DUMNEZEU SPUNE „NU”

Adaptat de Amy Sherrard

Câte săptămâni mai sunt până la Crăciun? Întrebă Johnny.

– Doar patru, spuse mama, aruncând o privire la calendarul care atârna pe peretele bucătăriei.

Tot uitându-se la băiețelul ei, fața îi deveni tot mai tristă.

– Aș vrea să avem bani să cumpărăm cadouri, Johnny, dar știi cât de greu ne descurcăm de când a murit tata, rosti mama cu un oftat.

– Știu, mamă, dădu Johnny din cap aprobator, apoi zâmbi. Dar Isus are grijă de noi, așa-i?

De această dată a fost rândul mamei să încuviințeze din cap și să îi întoarcă zâmbetul lui Johnny.

– Și oricum, nu îmi pasă de cadouri, o asigură Johnny curajos.

– Chiar dacă nu putem cumpăra cadouri și nu putem sărbători Crăciunul ca mai toată lumea, putem să mergem la magazinul mare din centru și să ne bucurăm uitându-ne la lucrurile de acolo, sugera mama. Ce zici, Johnny, ți-ar plăcea?

Privirea lui Johnny a strălucit de încântare.

– Mi-ar plăcea. Aș vrea să mergem cât de curând posibil!

Așa că, la câteva zile, se aflau în magazinul mare din centrul orașului.

Era ca în povești. Decorațiunile de Crăciun străluceau în orice colț al magazinului. Și jucăriile! Le-a plăcut să se uite la o scenă cu figurine cu Maria, Iosif și ciobanii adunați în jurul ieslei micuțe în care se afla pruncul Isus. Magii călare pe cămile își aduceau darurile la staulul umil.

În mijlocul magazinului era un brad imens, încărcat cu globuri și lumini care sclipeau și cu tot felul de ornamente strălucitoare. Sub brad erau mormane de cadouri frumos împachetate. Johnny și mama s-au distrat ghicind ce ar putea fi în interiorul cutiilor. Apoi, în timp ce dădea încetșor ocol bradului, Johnny a văzut

ceva ce i-a făcut inima să tresară. „Uau!”, și-a spus șoptit, neputându-și lua ochii. Probabil că orice băiat spera să primească așa ceva de Crăciun. Era un tren electric care mergea pe o șină ce se încovoia pe sub poduri și se oprea în stații. Trenul șuiera în mers.

Johnny s-a pus în genunchi și s-a uitat la el timp îndelungat.

În cele din urmă, s-a uitat în sus, la mama.

– O să mă rog în fiecare seară să primesc în dar un tren, i-a spus el.

Mama i-a zâmbit, neștiind ce să răspundă. Și ea, și Johnny știau foarte bine că în niciun caz nu și-ar putea permite să cumpere trenul.

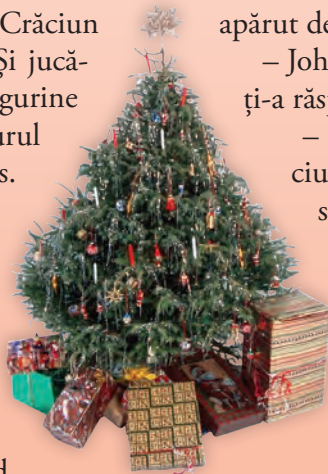
Cu siguranță că Johnny s-a rugat pentru tren în fiecare seară. Dar când a venit Crăciunul, trenul nu a apărut de nicăieri.

– Johnny, sper că nu ai fost dezamăgit că Isus nu ți-a răspuns la rugăciuni, a spus mama.

– Mamă, dar Isus mi-a răspuns la rugăciuni, i-a spus Johnny binedispus. Doar că a spus „Nu”; exact la fel spui și tu uneori când știi că vreau ceva ce nu e bine pentru mine. Știu că faci așa pentru că mă iubești. Și știi că și Isus mă iubește.

Mama l-a îmbrățișat pe Johnny. Cât de fericită era că băiețelul ei a ales să aibă încredere în Isus!

Înveți și tu să ai încredere în Isus așa cum a avut Johnny?

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 2 #16 _ 22 aprilie

Iacov primește UN NUME NOU

DUMINICĂ

Patru persoane au fost foarte triste și nefericite după ce Iacov l-a mințit pe tatăl său pentru a obține binecuvântarea dreptului de întâi născut.

1 Rebeca simțea că totul s-a întâmplat din vina ei; și îi părea foarte, foarte rău.

Isaac știa că nu ar fi trebuit să insiste să îi dea dreptul de întâi născut lui Esau; și lui îi părea rău.

Iacov considera că, din cauza atâtor minciuni, Dumnezeu nu l-ar ierta și nu l-ar mai binecuvânta niciodată. Simțea că i se rupe inima de supărare.

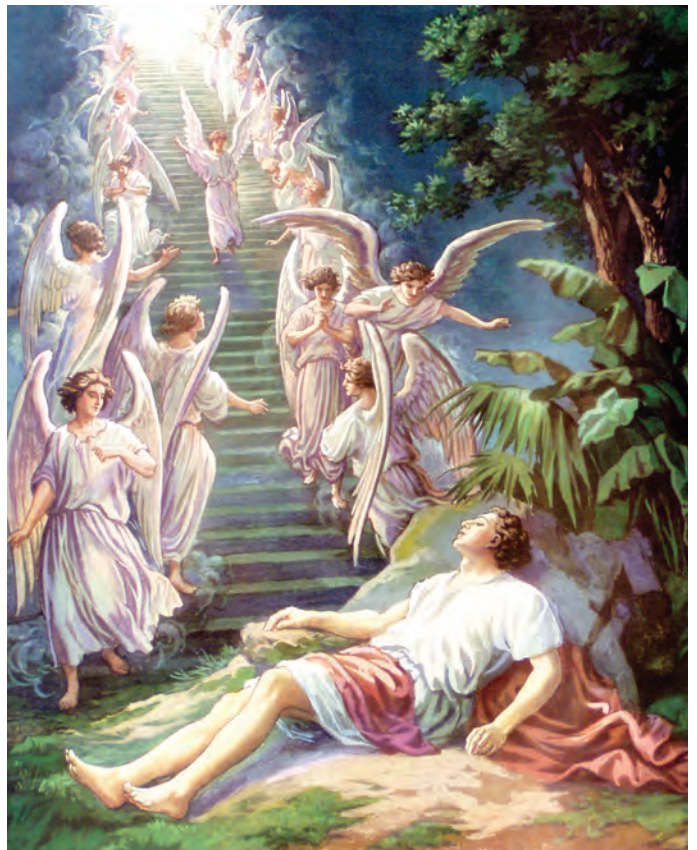
Și Esau era foarte nefericit. Dar lui nu-i părea rău că luase decizii greșite. Ce a hotărât să facă după ce murea tatăl lor? **Geneza 27:41.**

Crezi că Dumnezeu era trist? Dar oare îi mai iubea? Sigur că da. Chiar și pe Esau? Da, chiar și pe Esau. Și chiar dacă Esau ar fi trebuit să regreta că făcuse alegeri greșite, Dumnezeu nu l-a obligat niciodată să se căiască.

Esau trebuie să fi povestit cuiva despre planurile sale de a-l ucide pe Iacov, pentru că Rebeca a aflat. Cum a acționat? **Versetele 42-45.**

De această dată, planul Rebecăi era înțelept. Atât ea, cât și Isaac erau preocupați să găsească o soție bună pentru Iacov. Citește **versetul 46** și **Geneza 28:1-5** și află ce au decis să facă Iacov.

 GÂNDEȘTE-TE: Când ne pare rău, Dumnezeu este întotdeauna bucuros să ne ierte. Când alegerile noastre greșite ne provoacă nefericire, El Se întristează. Ai făcut vreodată ceva greșit, dar nu ai simțit nicio părere de rău? Dacă nu regreti, chiar dacă știi că e greșit ce ai făcut, roagă-L pe Isus să te ajute să te căiești. El te va ierta întotdeauna.

TEXT DE MEMORAT:

„Iată, Eu sunt cu tine; te voi păzi pretutindeni pe unde vei merge.”
(Geneza 28:15)

LUNI

Înainte să aflăm despre lungă călătorie a lui Iacov până la casa unchiului său Laban, să vedem ce ne spune Biblia despre Esau în **Geneza 28:6,7.**

2 El a aflat: 1) că Isaac l-a binecuvântat încă o dată pe Iacov; 2) unde se ducea Iacov; 3) de ce; și 4) că Iacov s-a supus voinței părinților lui.

Când Esau și-a dat seama că părinții săi dezaproba atât de mult căsătoriile cu femei păgâne, a încercat să-i mulțumească luând în căsătorie pe cineva care știa ce presupune să I te închini lui Dumnezeu. Dar asta nu înseamnă că Esau regreta alegerile greșite pe care le făcuse. Și tot voia să îl ucidă pe Iacov. Între timp, pe furiș, Iacov a plecat de acasă. Fără nicio petrecere de rămas-bun. A luat pentru drum doar ce putea căra el singur. Și, pentru a se apăra, și-a luat doar toiagul de păstor.

Iacov era singur și îi era frică. Pe drum nu îndrăznea să stea de vorbă cu nimeni, de teamă ca fratele lui supărat să nu îi dea de urmă. Știa și că îi puteau ieși înainte tâlhari și animale sălbatice. Dar cel mai mult se gândea la minciunile cumplite pe care le spusese.

Chiar dacă tatăl lui îl iertase, Satana făcea tot posibilul să-l determine să creadă că Dumnezeu nu-l va ierta niciodată. Lui Iacov i se părea că a rămas fără tot ce avusese mai scump – fără binecuvântarea dreptului de întâi născut, fără părinți, pe care îi iubea atât de mult, și fără casă. Și, cel mai rău, era sigur că Dumnezeu nu-l mai iubea.

 GÂNDEȘTE-TE: *Meditează la cuvintele „Te urăsc”. Chiar dacă nu obișnuim să le spunem cu voce tare, ce crezi, în mintea noastră ar trebui să existe? Știe Isus când vorbim sau simțim astfel? Este foarte grav. De ce? Citește 1 Ioan 3:15. Ura a început în cer, nu-i așa? Dar nu va fi niciodată permisă înapoi în cer. Dacă alegem să-L lăsăm, Isus ne va umple mereu inimile cu dragoste.*

MARȚI

 În a doua noapte, Iacov era deja și mai obosit, mai singur, mai înspăimântat și mai descurajat decât în noaptea de dinainte. Prăbușit în genunchi, a plâns și l-a rugat pe Dumnezeu să-l ierte. Tânjea să știe că nu e singur.

Chiar și după ce s-a rugat, tot se simțea ca și cum Dumnezeu nu l-ar fi auzit. Și-a pus sub cap o piatră în loc de pernă și s-a întins pe pământ. Și, în cele din urmă, a adormit.

După ce a adormit, Iacov a avut un vis extraordinar. Chiar lângă el, acolo, se afla o scară ce scânteia, într-atât era de strălucitoare, și ducea foarte sus, sus de tot, chiar în cer. Pe scară urcau și coborau mulți îngeri frumoși. Dumnezeu Însuși Se afla la capătul ei. Și Dumnezeu i-a vorbit. Ce i-a spus? **Geneza 28:13–15.**

Crezi că Iacov s-a mai simțit singur? Ei bine, nu. Acum era sigur că Dumnezeu încă îl iubește și că va rămâne mereu cu el. Că îl va ajuta și-l va binecuvânta și, într-o zi, îl va aduce înapoi acasă. Că Își va ține promisiunile minunate pe care i le făcuse bunicului său, Avraam.

Înainte de a continua călătoria, Iacov a luat piatra pe care o folosisese drept pernă și a făcut din ea un monument. A numit acel loc Betel, care înseamnă „Casa lui Dumnezeu”.

Iacov a mai făcut ceva. Citește **versetul 22**. Știi cum se numește a zecea parte, care îi aparține lui Dumnezeu? O numim zecime.

 GÂNDEȘTE-TE: *Scara din visul lui Iacov îl reprezenta pe Isus, care avea să coboare tocmai din cer până în lumea noastră, pentru a ne mântui. Ce crezi, noi avem îngerii noștri care ne ajută tot timpul? Este Dumnezeu la fel de aproape de noi ca*

în noaptea aceea, când a fost alături de Iacov? Ține minte că acela care încearcă să ne facă să simțim că Dumnezeu nu ne mai iubește atunci când greșim este întotdeauna Satana.

MIERCURI

 Plecând din Betel, Iacov s-a tot grăbit să ajungă la casa unchiului său Laban, din Haran. Într-o zi, după săptămâni întregi de mers, s-a oprit lângă o fântână unde păstorii își aduceau oile la adăpat. Poate că gândul i-a fugit la întâlnirea dintre Eliezer și Rebeca, mama sa, tot la o fântână.

Citește ce s-a întâmplat în după-amiaza aceea. **Geneza 29:1–14.** Iacov trebuie să se fi simțit, în sfârșit, fericit și despovărat.

Laban a descoperit că Iacov era harnic și priceput și l-a invitat să rămână la ei. Iar Iacov a

vrut să rămână. O iubea pe frumoasa Rahela, fiica mai mică a lui Laban, și voia să o ia în căsătorie.

Laban i-a spus lui Iacov că se va putea căsători cu Rahela dacă va lucra șapte ani pentru el. I-ar fi dovedit, astfel, că poate avea grijă de o familie. Dar Iacov habar nu avea cât de înșelător, egoist și rău era Laban.

Iată că, după cei șapte ani, a venit timpul să o ia de soție pe Rahela. Dar, în ziua nunții, Laban l-a păcălit pe Iacov să se căsătorească cu Lea. Ce i-a spus Iacov lui Laban când a aflat? Citește **versetele 25–28**. Până la urmă, câți ani a lucrat Iacov pentru a o lua de soție pe Rahela?

Foarte repede, însă, familia lui Iacov a ajuns să fie nefericită. Lea era geloasă pe Rahela pentru că Iacov o iubea pe ea mai mult. Rahela, neavând copii, era geloasă pe Lea pentru că ea avea copii. Nu-i așa că planul lui Dumnezeu ca o familie să aibă un tată și o mamă este cel mai bun?

Iacov și Rahela au fost foarte fericiți când Dumnezeu i-a răspuns Rahelei la rugăciunea de a avea și ea un copil. Și i-au pus numele Iosif.

De acum, Iacov ar fi vrut să se întoarcă acasă, în Canaan. Dar când Laban l-a rugat să mai rămână, a mai muncit pentru el încă șase ani.

 GÂNDEȘTE-TE: *Iacov i-a înșelat pe fratele și tatăl său. Cum crezi că s-a simțit după ce și el a fost înșelat de Laban? Dumnezeu vrea să fim întotdeauna cinstiți. Alegerile greșite pot aduce multă nefericire, nu-i așa?*

JOI

5 Iacov lucruse pentru Laban douăzeci de ani, și Dumnezeu îl binecuvântase. Avea unsprezece fii și era foarte bogat. Avea turme mari de animale. De fapt, era atât de bogat, încât fiii lui Laban erau foarte invidioși pe el.

Dumnezeu i-a spus lui Iacov, într-un vis, că era timpul să plece. Și pentru că știa că Laban va fi supărat, Iacov a așteptat până când Laban și fiii lui au plecat în altă parte, la tunsul oilor. Atunci Iacov a plecat repede, luându-și toată familia și averile cu el. Ce a făcut Laban când a aflat? **Geneza 31:22,23.**

Tot într-un vis, Dumnezeu l-a avertizat pe Laban să nu-i facă lui Iacov niciun rău. Și, deși Iacov l-a mustrat bine de tot pe Laban pentru cum se purtase cu el, s-au despărțit prietenește. Laban s-a întors la Haran, iar Iacov și-a continuat călătoria lungă înapoi spre Canaan.

Deoarece Iacov plecase de acasă, Esau era sigur că, până la urmă, tot el va primi averea după moartea tatălui lor. Așa că, acum, Iacov se întreba cum va reacționa Esau la vestea că se întoarce. Cum i-a amintit Dumnezeu că era cu el? **Geneza 32:1,2.**

Lui Iacov tot îi mai părea rău și tot se mai simțea vinovat pentru ceea ce îi făcuse lui Esau. Apropindându-se de casă, s-a hotărât să facă tot ce îi stătea în putere pentru a-i transmite lui Esau că îi pare rău. În **versetele 3–6**, citește cum a acționat și ce s-a întâmplat.

Iacov le-a spus slujitorilor săi cuvânt cu cuvânt mesajul pentru Esau. Voia să îi transmită că nu avea nevoie de averea tatălui lor. Și chiar s-a numit slujitorul lui Esau. Știa, totuși, că Esau încă îl ura. Deci, ce a făcut Iacov în continuare? **Versetele 7–12.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Ar trebui să iertăm pe cineva care nu și-a cerut scuze? Dacă am făcut ceva greșit și am cerut iertare, ar mai trebui să facem ceva pentru a arăta că ne pare rău? Iacov tocmai asta făcea.*

VINERI

6 Esau venea cu 400 de bărbați. Iacov era convins că fratele său încă plănuia să-l omoare. El și familia lui erau îngroziți. Dacă îi ucidea Esau pe toți? Iacov s-a rugat și apoi i-a trimis lui Esau multe

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

era sigur că nu ar fi meritat binecuvântarea lui Dumnezeu, L-a implorat să îl ajute pe Esau să se răzgândească.

Deodată, în miez de noapte, a fost apucat de niște mâini puternice. Era sigur că în preajmă se aflau tâlhari și ucigași și că un astfel de om îl găsise și voia să-i facă rău.

Iacov era puternic și s-a luptat cu Străinul din răsputeri. Știa că luptă ca să scape cu viață.

Nici el, nici Străinul nu au rostit o vorbă. Dar lui Iacov îi era foarte frică. Se gândea că poate Dumnezeu îl pedepsește astfel și că va muri. Nu se simțea pregătit să moară. Apoi și-a amintit de promisiunile pe care i le făcuse Dumnezeu. Și L-a implorat să aibă milă de el.

Cu puțin înainte de răsăritul soarelui, Străinul a făcut ceva foarte neobișnuit. Ce anume? Citește **versetele 24–29**. Îți poți imagina cum s-a simțit Iacov când și-a dat seama că se luptase cu Isus Însuși? Și nu s-a lăsat până când Isus nu l-a binecuvântat.

Citește încă o dată versetul 28.

Isus i-a schimbat și numele lui Iacov. Nu se mai numea „uzurpator”. Și atunci Iacov a ales să aibă încredere în Dumnezeu orice s-ar întâmpla.

Iacov nu știa cum îl va ocroti Dumnezeu. Dar, la fel ca bunicul său, Avraam, și ca tatăl său, Isaac, acum știa că nimic nu este imposibil pentru Dumnezeu.

Probabil că a șchiopătat și că l-a durut tot restul vieții, dar era sigur că Dumnezeu îl iubea și că îl iertase.

 GÂNDEȘTE-TE: *Dumnezeu a vrut să îl învețe pe Iacov că El face și că poate face tot ce promite. Dumnezeu vrea să credem promisiunile Sale indiferent ce se întâmplă sau cum ne simțim.*

Studiu aprofundat: Geneza 27:41-46, Geneza 28–32; *Patriarhi și profeți*, pp. 183–198; *Istoria mântuirii*, pp. 89–96.

COLȚUL CU POVEȘTI

Agnes și inundația

Adaptat de Amy Sherrard

Trântind ușa de perete, Agnes a dat buzna în cabana mică. Spera că asta era una dintre zilele bune ale mătușii Julia! Dar fetiței i s-a strâns inima dintr-odată când a văzut-o pe mătușa Julia întinsă pe canapeaua ei hodorogită. Fața bătrânei era palidă, și Agnes își putea da seama că are dureri.

– Slavă Domnului că ai venit! M-am rugat să mi te trimită, a oftat mătușa Julia, dându-și silința să zâmbească. Agnes, dă-mi, te rog, medicamentele! a adăugat.

Pregătind cu grijă medicamentele, Agnes asculta ploaia bătând în obloane. O speria zgomotul acela. Venise să o avertizeze pe mătușa Julia că ploaia umflase râul și acum căbănuța ei risca să fie inundată. Voia să o ia acasă la ea, unde ar fi fost în siguranță. Dar mătușa Julia era prea bolnavă ca să se poată deplasa. Pentru că se simțea așa de rău, Agnes nici măcar nu a putut să îi spună despre pericolul în care se afla și că locuința ei mică putea fi foarte ușor dusă de ape. Agnes și-a dat seama că ar mai fi avut timp să fugă înapoi acasă pentru a se pune la adăpost, dar cum ar fi putut să o lase pe biata mătușă Julia, atât de bolnavă, de una singură?

Mătușa Julia a ațipit. Minutele păreau ore în timp ce Agnes stătea alături de ea, ascultând ploaia. Simțea cum bordeiul tremura și se scutura din încheieturi în bătaia vântului.

Toată ziua Agnes auzise despre râul umflat. Nu departe, în josul râului, câteva colibe fuseseră deja inundate. Tata spusese că celelalte erau în mare pericol în noaptea aceea. Agnes se gândea la casa ei, aflată mai la deal, și care era atât de sigură. Dacă ar fi putut să ajungă acolo cu mătușa Julia!

Nu avea nimeni niciun fel de telefon, așa că nu avea cum să își anunțe părinții.

Agnes a observat Biblia mătușii Julia pe măsua de lângă canapea. A luat-o și a început să își aducă aminte făgăduințe pe care le învățase pe de rost. Isus spusese: „Nu te voi lăsa și nu te voi părăsi”, și-a amintit ea. Timpul trecea, și ea s-a rugat: „Doamne Isuse, Te rog să îl trimiți pe tata după noi!”

Afară se făcea din ce în ce mai întuneric. Agnes și-a dat seama că uleiul din lampa mătușii Julia se va termina curând. Și atunci vor rămâne de tot în întuneric. „Chiar dacă nu vom mai avea lumină, Isus va fi cu noi”, și-a spus fetița.

Deodată, a auzit o voce care o striga. Un minut mai târziu, tata și unchiul Bob au năvălit în cameră.

– Slavă Domnului că te-am găsit! a strigat tata, luând-o pe Agnes în brațele lui puternice.

Unchiul Bob a luat-o pe mătușa Julia. Apoi au tras o fugă până acasă. Au ajuns acolo într-un suflăt. În sfârșit, erau în siguranță.

– Nu ți-a fost frică, iubita mea? a întrebato mama în timp ce o ținea în brațe pe Agnes.

– Mă bucur atât de mult că am învățat atâtea făgăduințe din Biblie, mami! i-a spus Agnes mamei ei. Acum știu cât sunt de importante.

Făgăduințele din Biblie sunt atât de minunate și de importante. Tu câte ai învățat?

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 2 #17 _ 29 aprilie

Probleme în familie

DUMINICĂ

1 Tată! Ce ai pățit?” trebuie să fi fost primele cuvinte pe care le-a auzit Iacov a doua zi de dimineață, pe când se întorcea șchiopătând la familia lui. Avea dureri, dar probabil că, în același timp, zâmbea. Le-a spus că se luptase cu Cineva în acea noapte. Deși crezuse că era un dușman, S-a dovedit a fi chiar Isus. Le-a povestit că nu l-a lăsat pe Isus să plece până când nu l-a binecuvântat.

Apoi, cineva a spus: „Iată! Vin!” Cu toții au privit în depărtare. Ce au văzut? Ce a făcut Iacov? **Geneza 33:1,2.**

Mai era puțin și frații aveau să se întâlnească. Ce a făcut Iacov pe măsură ce se apropia de fratele său, Esau? **Versetul 3.**

Deși era conștient că Dumnezeu era cu el, Iacov știa și că trebuie să facă tot ce ține de el ca să îl ajute pe Esau să înțeleagă cât de rău îi părea pentru ceea ce făcuse.

Iacov însă nu știa că Dumnezeu îi dăduse un vis lui Esau cu o noapte înainte. În vis, Esau a văzut îngeri păzindu-l pe Iacov. Când le-a povestit visul oamenilor săi, le-a spus că mai bine să nu îl atace, până la urmă. Dumnezeu i-a înmuiat inima lui Esau.

Cât de surprins trebuie să fi fost Iacov de ceea ce a făcut Esau pe măsură ce se apropia! Citește **versetul 4.** Ce doi frați gemeni s-au îmbrățișat și au plâns de bucurie.

Esau l-a întrebat pe Iacov cine erau cei care îl însoțeau și de ce i-a trimis atâtea turme cadou. I-a spus că nu avea nevoie de toate acele animale, dar Iacov a insistat ca fratele său să păstreze tot ce îi trimisese. **Versetele 8-11.**

Apoi Esau a spus că el și soldații lui vor rămâne cu Iacov ca să îl apere în restul călătoriei. Iacov i-a mulțumit, dar i-a răspuns că nu se teme și că trebuie să

TEXT DE MEMORAT:

„Eu sunt cu voi în toate zilele.”
(Matei 28:20)

meargă foarte încet, pentru ca cei mici și animalele să nu obosească prea tare.

GÂNDEȘTE-TE: Și-a ținut Dumnezeu promisiunea de a-l aduce pe Iacov înapoi în Canaan? Desigur. Iacov plecase de acasă cu mai nimic. Se întorcea acasă foarte bogat și cu o familie numeroasă. Și, cel mai important, era recunoscător că atât Dumnezeu, cât și Esau, îl iertaseră.

LUNI

2 În sfârșit, Iacov și familia lui se întorceau în Canaan. Cum se numește locul special în care i-a spus Dumnezeu lui Iacov să se ducă? Citește **Geneza 35:1-4.**

Iacov nu avea cum să uite de Betel și de scara cea minunată pe care o văzuse în vis cu douăzeci de ani în urmă. Dumnezeu voia să le amintească, lui și familiei lui, că trebuie să fie foarte diferiți de oamenii păgâni din jurul lor. De asemenea, Dumnezeu i-a amintit lui Iacov că noul său nume era Israel. „Israel” înseamnă „biruitor”. În sfârșit, Iacov era sigur că poate avea încredere deplină în Dumnezeu.

Rudele din Haran ale lui Iacov se închinaseră lui Dumnezeu, dar se închinaseră și idolilor. Așa că

Dumnezeu voia să îi amintească lui Iacov că familia lui trebuia să se închine numai Lui. Nu trebuiau să poarte bijuterii și nici să facă multe lucruri pe care le făceau păgânii din jurul lor.

Pe drumul înapoi spre casă, ceva foarte trist s-a întâmplat.

Iacov și Rahela așteptau cu nerăbdare nașterea celui de-al doilea copil. Dar, la nașterea copilului, Rahela a murit.

Lui Iacov i s-a frânt inima. Lucrase paisprezece ani ca să o poată lua de soție pe Rahela. O iubea atât de mult! Era la fel de importantă pentru el ca mâna lui dreaptă. I-a și pus copilului numele Benjamin, care înseamnă „fiul mâinii drepte”.

GÂNDEȘTE-TE: *Ce le-a spus Iacov celor din familia lui că trebuie să facă înainte de a merge la Betel? Crezi că dacă alegem să Îl iubim și să avem încredere în Dumnezeu și să împlinim Legea Sa, vom fi diferiți de ceilalți? Gândește-te la câteva lucruri care ne pot face diferiți dacă ascultăm de Cele Zece Porunci.*

MARȚI

3 În timpul cât Iacov a fost plecat de acasă, mama lui murise. Dar tatăl lui Iacov a primit multă alinare când fiul său și familia lui s-au întors și au locuit aproape de el. Și Iacov a avut grijă de tatăl său până când acesta a murit.

Timp de atâția ani, Esau abia așteptase să aibă ocazia de a-l ucide pe Iacov. Dar acum, totul s-a schimbat. Când a murit, cei doi fii gemeni ai lui Isaac au fost alături de el; și apoi l-au îngropat împreună.

Iacov i-a cedat bucuros lui Esau toată averea tatălui lor. Era fericit să poată primi ceea ce își dorise cel mai mult – binecuvântarea lui Dumnezeu. Iar Dumnezeu i-a oferit mai mult decât își putuse imagina vreodată.

Cei doisprezece fii ai lui Iacov creșteau. Dar, cu excepția lui Iosif și a fratelui său mai mic, Benjamin, băieții făceau multe alegeri greșite. Citește ce relatează Biblia despre asta. **Geneza 37:1-4**. Care crezi că sunt cele două lucruri care i-au făcut pe frații lui Iosif să îl urască?

Iosif își iubea foarte mult frații. Îi părea rău că alegeau să urmeze ispitirile lui Satana. Și chiar le-a vorbit despre asta, dar ei nu au vrut să asculte. Apoi s-a gândit că poate vor asculta dacă vorbește Iacov cu ei. Dar, în loc să asculte, ei l-au urât pe Iosif pentru că i-a dat de gol.

Frații lui Iosif erau foarte invidioși pe el, din cauza hainei pe care Iacov i-o dăduse. Știau că numai oamenii speciali purtau astfel de haine. Ruben, fiul cel mai mare al lui Iacov, făcuse ceva atât de rău, încât tatăl lui nu îi mai putea da dreptul de întâi născut. Acum credeau că, cel mai probabil, i-l va da lui Iosif.

GÂNDEȘTE-TE: *Crezi că e înțelept ca părinții să iubească un copil mai mult decât pe ceilalți?*

Uneori, copiii au impresia că părinții îl iubesc pe altul mai mult. De obicei, părinții îi iubesc pe toți la fel. Să știi că fiecare copil este diferit de ceilalți, așa că părinții trebuie să îl educe pe fiecare după cum știi că este cel mai bine.

MIERCURI

4 Chiar dacă frații lui Iosif îl urau, nu aveau cum să nu îl admire. Era săritor, de încredere, simpatic și frumos. Îl iubea pe Dumnezeu și asculta de El. Dar frații lui au ales să nu țină Legea lui Dumnezeu, ci să lase ura să crească în inimile lor.

Într-o noapte, Iosif a avut un vis ciudat. Despre ce? Citește **Geneza 37:5-8**. Și frații au ajuns să îl urască mai mult ca oricând. Apoi a mai avut un vis. Acesta despre ce era? **Versetele 9-11**. Iacov era sigur că visul avea o importanță deosebită.

Citește **versetele 12-14**. Iacov își iubea fiii. Când nu s-au mai întors acasă pentru mult timp, s-a temut ca nu cumva să li se fi întâmplat ceva. Iar Iosif s-a grăbit să plece în căutarea lor.

După o călătorie lungă, Iosif a fost fericit să își găsească frații și să vadă că erau în siguranță. Dar ei nu se bucurau de revedere. E greu de crezut ce au putut face. Citește **versetele 19-24**. Ruben, cel mai mare, a fost singurul care i-a oprit pe ceilalți să nu îl ucidă.

Iosif a plâns și s-a rugat de frații lui să îl scoată din groapă, dar ei își luau liniștiți prânzul.

Apoi au văzut o caravană de negustori care călătoreau spre Egipt. Când Iuda a sugerat să li-l vândă pe Iosif ca sclav, toți au fost de acord. Chiar dacă unii dintre ei nu ar fi vrut să facă un lucru atât de îngrozitor, niciunul nu a avut curajul să se opună.

Bietul Iosif era îngrozit. Era ceva cumplit să fii sclav – mai rău decât să fii ucis. S-a rugat de ei,

dar degeaba. A fost vândut negustorilor, care au plecat cu el mai departe spre Egipt.

 GÂNDEȘTE-TE: *Uneori, oamenii care nu ascultă de Dumnezeu îi urăsc și îi batjocoresc pe cei care aleg să asculte de El. De ce? Dacă oamenii își bat joc, ar mai trebui să facem întotdeauna ce este bine? Citește 1 Ioan 3:15. Putem să îi considerăm pe frații lui Iosif criminali, chiar dacă, de fapt, nu l-au ucis?*

JOI

5 Când negustorii l-au cumpărat pe Iosif, Ruben, fratele cel mai mare, nu era acolo. Ce s-a întâmplat când s-a întors și a aflat că Iosif fusese vândut? Citește **Geneza 37:29-35**.

Frații lui Iosif au crezut că vor fi mai fericiți fără el. Dar când au văzut cât de nefericit era tatăl lor, Iacov, nu s-au mai bucurat deloc. Se simțeau vinovați și deprimați. Spuseseră atâtea minciuni. Iar acum le era frică să spună adevărul. Dacă tatăl lor ar afla ce au făcut, situația s-ar putea înrăutăți. Pentru prima dată, au început să-și dea seama ce greșală au făcut. A început să le pară rău.

Între timp, Iosif era în drum spre Egipt, ca sclav. Simțea că i se rupe inima. În călătoria ei, caravana a trecut foarte aproape de corturile tatălui său, care se aflau chiar peste deal. Dacă ar ști ce s-a întâmplat, tatăl său l-ar salva. Dar pentru că nu știa, nu era nicio cale de scăpare. Iosif s-a gândit cât de supărat trebuie să fi fost Iacov.

Crezi că Iosif a fost ispitit de Satana să se întrebe dacă Dumnezeu chiar îl iubește? Cu siguranță. Dar Iosif deja luase o decizie. Orice i s-ar întâmpla, s-a hotărât ca întotdeauna să Îl iubească, să aibă încredere și să asculte de Dumnezeu. Fără nicio excepție.

Ismaeliții erau din familia străunchiului lui Iosif, Ismael. Așadar, Iosif și negustorii erau rude îndepărtate. Poate că au avut totuși grijă de el în timpul călătoriei. Iosif era amabil și harnic, chiar dacă era teribil de supărat.

 GÂNDEȘTE-TE: *E întotdeauna ușor să alegi să ai încredere și să ascuți? A știut Iosif de ce a permis Dumnezeu ca un astfel de lucru îngrozitor să i se întâmple? Iosif era un băiat cuminte. În lumea noastră, oamenilor buni li se întâmplă lucruri rele uneori? Tu ai ales să ai încredere în Dumnezeu orice s-ar întâmpla?*

VINERI

Cine l-a cumpărat ca sclav pe Iosif în Egipt?

6 Citește **Geneza 39:1-6**. Potifar avea încredere în Iosif, nu-i așa? Iar Iosif avea încredere în Dumnezeu. Potifar trebuie să fi învățat o mulțime de lucruri despre Dumnezeul minunat căruia I se închina Iosif.

Într-o zi, totul s-a schimbat brusc. Doamna Potifar i-a spus soțului ei o minciună îngrozitoare despre Iosif. Iar Potifar s-a supărat și era mânios. Ce a făcut? **Verse-tul 20**.

Cât de ușor ar fi fost ca Iosif să se descurajeze. Din nou i se întâmpla ceva rău, iar el nu merita asta. Dar Iosif a ales să aibă în continuare încredere în Dumnezeu. Cum l-a binecuvântat Dumnezeu în timp ce era la închisoare? **Versetele 21-23**.

Așa cum îi stătea în fire, Iosif s-a împrietenit cu toți ceilalți prizonieri. Citește despre doi dintre ei în **Geneza 40:1-8**. Iosif nu a pretins că poate explica visele celor doi prizonieri. Numai Dumnezeu putea face asta. Iar El i-a arătat lui Iosif semnificația viselor.

Cu bucurie i-a spus paharnicului faraonului că va fi eliberat din închisoare după trei zile și că va fi repus în funcție. Iar brutarului i-a dat vestea tristă că, după trei zile, va muri.

Ce l-a rugat Iosif pe paharnic după ce i-a spus ce i se va întâmpla? **Versetele 14,15**.

Visele s-au împlinit. Paharnicul a fost repus în funcție la

palatul faraonului. Iar Iosif spera că se apropie ziua când va ieși din închisoare. Dar ce s-a întâmplat? **Versetul 23**.

De această dată, Iosif s-a simțit dezamăgit. Cu toate acestea, zi de zi, timp de încă doi ani, și-a îndeplinit sarcinile la închisoare cu credincioșie și voie bună.

 GÂNDEȘTE-TE: *Mai era Dumnezeu cu Iosif la închisoare? Ai fost vreodată dezamăgit când ai sperat ceva și nu s-a întâmplat? Cum ai ales să reacționezi? Te-ai bosumflat, te-ai plâns sau ai plâns? Te-ai enervat? Ai ales să îți păstrezi voia bună? Cum a reacționat Iosif?*

Studiu aprofundat: Geneza 33, 35, 37, 39, 40; Patriarhi și profeti, pp. 198–219; Istoria mântuirii, pp. 96–103.

COLȚUL CU POVEȘTI

Rugăciune pentru un Submarin

Adaptat de Amy Sherrard

Alastair avea șapte ani. El și părinții lui erau misionari în Insulele Filipine. O armată inamică invadase țara, așa că viața le era în pericol. Niște filipinezi și chinezi de încredere i-au ajutat pe misionari să se refugieze printre dealuri, unde au construit o colibă mică din frunze de palmier. Podeaua era de pământ, iar soba nu era altceva decât o cutie de tablă mare și goală.

Aveau doar puțin orez, una sau două cutii de lapte praf și câteva haine. Trăiau cu banane și napi. Dar erau recunoscători că se aveau unul pe celălalt și că, măcar pentru o vreme, erau în siguranță.

Se temeau să aprindă focul. Dacă inamicul ar fi văzut că iese fum dintre copaci, ar fi știut că cineva se ascunde acolo și ar fi venit după ei.

Uneori, localnici de treabă apăreau cu sufletul la gură, spunându-le: „Repede! Trebuie să intrăm și mai mult în junglă! Inamicul se apropie!” Își luau cele câteva lucruri și porneau.

Tot prietenii lor le-au spus și când pot face în siguranță lunga călătorie până înapoi în sat, ca să își vândă câteva haine și să poată cumpăra puțină mâncare.

Poate că un avion i-ar fi putut salva, dar un avion nu avea unde să aterizeze acolo. O navă de război nu ar fi riscat să se apropie prea mult de insulă. Dar Alastair știa că există ceva care i-ar fi putut ajuta. Poate că un submarin ar fi salvarea lor, fiindcă se putea face nevăzut. Așa că, în fiecare zi, Alastair se ruga ca Dumnezeu să trimită un submarin.

Mai erau și alți americani pe insulă, niște piloți ale căror avioane fuseseră doborâte. În cele din urmă, ofițerii de pe o navă de război americană și-au dat seama că pe insulă sunt oameni care trebuie salvați. Și le-au

trimis un mesaj: într-o zi anume, la o anumită oră, un submarin va veni să îi ia. Trebuiau să fie pregătiți să se urce la bord foarte repede. Alastair era entuziasmat. Știa că Dumnezeu îi răspunsese la rugăciuni.

Ziua respectivă a sosit. Cu toții erau pregătiți.

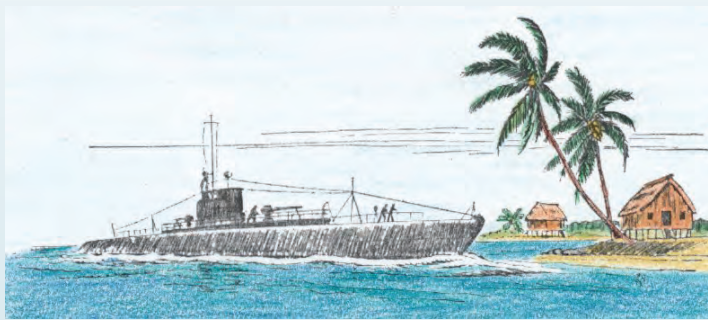
Submarinul a ieșit la suprafață și le-a transmis un semnal, ca să știe că o barcuță vine să îi ia. Apoi submarinul s-a scufundat.

Pe când oamenii care așteptau să fie salvați se pregăteau să urce în barcuță, au văzut o navă de război inamică. Oare era

doar în trecere? Nu, a lăsat ancora, iar cei care așteptaseră au fost siguri că nu mai aveau nicio șansă de a fi salvați.

În curând s-a lăsat întunericul. Își dădeau seama că submarinul nu îi mai poate aștepta mult. Ce era de făcut? S-au rugat, apoi s-au hotărât să urce în barcă și au vâslit pe mutește în jurul navei de război inamice. Erau convinși că, dacă sunt văzuți sau auziți, vor fi împușcați. Submarinul a ieșit la suprafață, s-au îmbarcat la repezeală și apoi s-au scufundat. Scăpaseră. După cinci zile, se aflau într-o altă țară, în siguranță.

Alastair și părinții lui știau că Isus a trimis submarinul ca răspuns la rugăciuni.

BIBLIA PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 2 #18 _ 6 mai

Credincioșie și răsplată

DUMINICĂ

1 Ai văzut vreodată șapte spice de grâu seci înfulecând alte șapte spice roditoare? Sau ai văzut vreodată șapte vaci slabe înfulecând șapte vaci grase, pentru ca, la urmă, să fie la fel de slabe ca mai înainte? Așa a visat faraonul Egiptului; și, pentru că nimeni nu îi putea spune ce înseamnă, era supărat și îngrijorat.

Regele Egiptului era numit faraon. Ți mai amintești de paharnicul faraonului? Când a auzit de visele regelui, ce crezi că și-a amintit, într-un târziu? Și-a amintit de visul lui de pe vremea când era la închisoare. Și de Iosif. Când i-a spus faraonului despre Iosif, acesta a trimis imediat după el.

Iosif era tot la închisoare. Ți dai seama cât de surprins a fost când un mesager a venit să îi spună că faraonul voia să îl vadă de îndată?

Probabil că Iosif se întreba de ce trimisese faraonul după el. Citește **Geneza 41:14,15** ca să afli ce s-a întâmplat.

La fel ca mai înainte, lui Iosif nici nu i-a trecut prin minte că ar putea să pretindă că el poate explica ce însemnau visele. Ce i-a spus faraonului? **Versetul 16.**

Când regele i-a povestit visele, Dumnezeu i-a spus lui Iosif ce însemnau. Urmău șapte ani foarte roditori, ca cele șapte spice roditoare și ca cele șapte vaci grase. După ei, urmău șapte ani de foamete, ca cele șapte spice seci și ca cele șapte vaci slabe. Nu avea să fie suficientă hrană și oamenii urmău să moară de foame dacă nu se luau măsuri.

Iosif i-a spus faraonului că ar trebui să găsească pe cineva care să îl ajute să se pregătească pentru ceea ce urma să se întâmple. Dacă puteau aduna mari cantități

TEXT DE MEMORAT:

**„El știe ce cale am urmat și, dacă m-ar încerca, aș ieși curat ca aurul.”
(Iov 23:10)**

de hrană în timpul celor șapte ani de bogăție, în timpul celor șapte ani de foamete, poporul va avea hrană și nimeni nu va suferi de foame.

GÂNDEȘTE-TE: *E ușor să te lauzi? S-a lăudat Iosif cu faptul că a știut să îi spună faraonului ce însemnau visele lui? Nu. I-a amintit mereu și mereu faraonului că Dumnezeu Se îngrijea de el și de poporul lui. Fără Dumnezeu, nu am avea nimic. Oamenii uită adesea lucrul acesta, nu-i așa?*

LUNI

2 Iosif i-a spus faraonului ce însemnau visele sale și ce ar trebui să facă. A ales faraonul să respecte planul lui Iosif? **Geneza 41:37-44.**

Cât de repede s-a schimbat totul pentru Iosif! Din închisoare a ajuns direct guvernatorul unei țări atât de puternice cum era Egiptul.

Pe lângă toate celelalte, faraonul i-a dat lui Iosif o soție. Se numea Asnat. Și, înainte ca cei șapte ani de belșug să se termine, au avut doi băieți frumoși. Ce nume le-a dat Iosif și de ce? Află răspunsurile în **versetele 51, 52.**

Așa cum îi spusese Dumnezeu faraonului în cele două vise, timp de șapte ani a fost hrană din belșug. Iosif construisese multe, multe depozite imense în care să păstreze hrana de rezervă.

Apoi au venit cei șapte ani de foamete. Dar Iosif era pregătit. Ce le-a spus faraonul oamenilor să facă atunci când aveau nevoie de mâncare? **Versetele 54, 55.**

Egiptul nu era singura țară în care oamenii aveau nevoie de hrană. Citește **versetele 56, 57.**

Departat, tocmai în țara Canaanului, o familie foarte specială se întreba ce e de făcut din cauza foametei. Citește **Geneza 42:1-5.**

Trecuseră cam douăzeci de ani de când Iosif fusese vândut ca sclav de frații săi. Chiar dacă le-a părut tot mai rău și mai rău pentru ceea ce făcuseră, nu au avut niciodată curajul să îi spună adevărul tatălui lor. Erau siguri că, între timp, Iosif murise. Dar, pe când mergeau să cumpere hrană din Egipt, le-a fost imposibil ca gândul să nu le zboare la el.

 GÂNDEȘTE-TE: A fost cineva din Egipt inspirat să învețe ceva despre Dumnezeu datorită lui Iosif? Cine? Felul în care ne purtăm noi îi poate influența pe alți oameni să Îl cunoască pe Dumnezeu?

MARȚI

3 Iosif era cel care coordona vânzarea hranei în Egipt în timpul foametei. Într-o zi, un grup de zece oameni a venit să cumpere mâncare. Ei nu știau cine este el, dar Iosif a știut cine sunt. Probabil că, atunci când i-a văzut, inima i-a luat-o la goană. Ce au făcut cei zece frați? Ce i-a întrebat Iosif? **Geneza 42:6-8.**

În mintea lui Iosif se învâlmășeau atâtea gânduri. Ar fi vrut să se repeadă și să îi ia în brațe pe toți odată. Dar știa că trebuie să aștepte. Îl mai urau? Se schimbaseră? Unde era Benjamin? Și pe el îl urau? Mai trăia tatăl lor?

Iosif și-a amintit de visul în care snopii lor se plecau înaintea snopului lui. S-a hotărât să afle dacă se schimbaseră. Îi va lua la întrebări și îi va trata ca și cum ar fi spioni. **Versetele 9-17.** În închisoare, frații au avut mult timp la dispoziție să se gândească la

trecut. Erau siguri că tatăl lor, Iacov, nu îl va lăsa niciodată pe Benjamin, fratele cel mai mic, să vină în Egipt. Dar, dacă foametea avea să dureze, vor fi nevoiți să revină în Egipt după mâncare. Ce li se va întâmpla atunci? Îl vânduseră pe Iosif ca sclav. Poate că și ei, la rândul lor, vor ajunge sclavi.

A treia zi, printr-un interpret, Iosif le-a vorbit din nou. Când frații s-au sfătuit între ei, nu știau că Iosif înțelege tot ce vorbesc. Apoi Iosif a plecat. Îi venea să plângă și nu voia să se dea de gol. **Versetele 18-24.**

Spre casă au plecat doar nouă bărbați foarte îngrijorați și speriați. Al zecelea, Simeon, era la închisoare. Frații și-au amintit că el fusese liderul planului plin de cruzime de a-l ucide pe Iosif.

Ce au descoperit când s-au oprit în prima seară și au deschis un sac de grăunțe din care voiau să hrănească măgarii? **Versetele 25-28.** Le mergea totul pe dos.

 GÂNDEȘTE-TE: Crezi că Dumnezeu era supărat pe frații lui Iosif? Sau, de fapt, îi ajuta? În ce fel? Crezi că Iosif era supărat și voia să se răzbune?

MIERCURI

Când frații lui Iosif au ajuns acasă, i-au povestit tatălui lor tot ce li se întâmplase. Chiar dacă fiii lui Iacov au încercat să-l convingă că vor avea foarte multă grijă de Benjamin atunci când aveau să revină în Egipt pentru mai multă mâncare, Iacov nu se lăsa înduplecat. **Geneza 42:29-38.**

În cele din urmă, familia a avut din nou nevoie de hrană. Iacov le-a cerut fiilor lui să plece în Egipt după provizii. Dar Iuda i-a amintit ce le ceruse guvernatorul și a promis că va avea în mod special grijă de Benjamin dacă Iacov îi va permite să îi însoțească. Ce a făcut Iacov? **Geneza 43:11-14.**

Când s-au întors în Egipt, frații au fost surprinși și speriați de felul în care au decurs lucrurile. **Versetele 15-18.** Ce au decis să facă? **Versetele 19-23.**

Frații erau recunoscători că îngrijitorul se purta așa de frumos. Și Simeon era din nou cu ei. Aveau atâtea să își spună în timp ce pregăteau darul pentru guvernator.

Când a intrat Iosif, frații lui l-au întâmpinat foarte respectuos. Iosif era nerăbdător să îl vadă pe Benjamin. Iată-l! **Versetele 29-31** ne spun ce a simțit el în acele momente.

La masă, frații au observat ceva uimitor. Erau așezați în ordinea vârstei. Iar lui Benjamin i se aducea de cincisprezece ori mai multă mâncare decât celorlalți.

Iosif urmărea și asculta reacțiile lor fără să rostească o vorbă. Niciunul dintre frați nu părea să fie invidios. Dar le pregătise un ultim test. Oare la ce anume se mai gândise?

 GÂNDEȘTE-TE: *Cum crezi că s-au simțit frații a doua zi de dimineață, la plecare? Îngrijorați? Nedumeriți? Bucuroși?*

JOI

5 A doua zi de dimineață, pornind spre casă, frații lui Iosif erau fericiți. Benjamin era în siguranță. Simeon li se alăturase. Aveau hrană. Abia așteptau să ajungă acasă. Dar nici nu au ieșit bine din oraș, că i-a și ajuns din urmă îngrijitorul lui Iosif. Și, de data aceasta, nu era deloc amabil.

– De ce ați furat pocalul de argint al guvernatorului? i-a întreat.

Au avut un șoc. Știau că nimeni nu furase cupa. Erau atât de siguri de asta, încât au propus ca, dacă va fi găsită în vreun bagaj, proprietarul lui să fie ucis drept pedeapsă, iar ei să fie luați și făcuți sclavi.

– Nu, a spus îngrijitorul, sclav va deveni cel care a luat pocalul.

De la cel mai mare începând, li s-a căutat în bagaje. Din nou, au găsit banii în sacul fiecăruia. Dar nici urmă de cupă – până când Benjamin a deschis sacul lui și a găsit-o acolo. Ce au făcut frații? **Geneza 44:13.**

Acasă, Iosif îi aștepta. Oare îl vor da pe Benjamin ca sclav? În scurt timp, erau cu toții înapoi. Iar Iuda a vorbit în numele tuturor. I-a spus că tatăl lor va muri dacă se întorc fără Benjamin. Apoi l-a implorat pe Iosif să îl ia pe el în sclavie în locul fratelui mai mic.

Iosif a fost sigur că frații lui s-au schimbat. Le-a spus slujitorilor să iasă cu toții din sala respectivă. Inclusiv interpretului. Citește **Geneza 45:1-4.**

Guvernatorul era Iosif? Frații se holbau la el. Amuțiseră. Nu le venea să creadă că ce se întâmplă e real.

Oare ce le va face acum? În afară de Benjamin, meritau să fie ținuți în sclavie. Iosif le-a spus că nu au de ce să se teamă. **Versetele 5-8.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Iosif alesese să îl iubească și să aibă încredere în Dumnezeu și să împlinească Legea Sa. A putut Dumnezeu să transforme fiecare lucru rău care i s-a întâmplat într-o binecuvântare? Dacă facem*

*alegeri la fel ca Iosif, va face El la fel și pentru noi? Citește ce ne spune Biblia în **Romani 8:28.***

VINERI

După ce Iosif le-a dezvăluit fraților săi cine este, lucrurile s-au derulat rapid. Le-a spus să vină cu **6** Iacov și familiile lor în Egipt, pentru că vor mai fi cinci ani de foamete. Iar el se va îngriji de ei.

Faraonul a fost încântat să audă astfel de vești și a poruncit ca familia lui Iosif să primească ajutor pentru mutare. Ce i-a spus lui Iosif să facă? **Geneza 45:17-24.**

Odată ajunși acasă, i-au explicat tatălui lor că guvernatorul Egiptului era, de fapt, Iosif. La început, Iacov nu i-a crezut. **Versetele 25-28.**

După atâția ani, fiii lui Iacov au mărturisit ce lucru îngrozitor făcuseră. Iosif îi iertase. Îi va ierta și tatăl lor? Și el i-a iertat.

Deși Iacov abia aștepta să îl revadă pe Iosif, a vrut să știe că era voia lui Dumnezeu să plece în Egipt. Citește despre cum și-a dat seama care era planul lui Dumnezeu. **Geneza 46:1-6.**

Iuda a ajuns înaintea celorlalți, pentru a-l anunța pe Iosif că sosesc cu toții. Ce a făcut Iosif imediat? **Versetele 28:30.**

Gosen era cea mai bună regiune a Egiptului. Era un loc foarte potrivit pentru familiile lor, cu mult teren pentru turme și cirezi. Faraonul le-a oferit cu plăcere acea parte a țării.

Iacov a mai trăit șaptesprezece ani. Și a fost foarte fericit. Amintindu-și tot ce i s-a întâmplat de-a lungul unei vieți atât de lungi, I-a mulțumit lui Dumnezeu pentru că a fost cu el și întotdeauna a schimbat răul în bine.

 GÂNDEȘTE-TE: *E adevărat că alegerile noastre pot să aibă o influență așa de mare? Iacov a învățat lecția. La fel și fiii săi. Te bucuri când Dumnezeu ne amintește să luăm cele mai bune decizii, deși suntem ispitiți de Satana? Te bucuri că El te iubește întotdeauna, orice s-ar întâmpla?*

Studiu aprofundat: Geneza 41–50; Patriarhi și profeți, pp. 219–240; Istoria mântuirii, pp. 103, 104.

COLȚUL CU POVEȘTI

ASCUNS după un zid alb

Adaptat de Amy Sherrard

Cu mulți ani în urmă, John locuia împreună cu mama și bunica într-o cabană de lemn, la poalele unui deal mare. Nu avea frați sau surori. Singurul partener de joacă era câinele său, care păzea casa, aducea vacile de la păscut și se juca de-a v-ați ascunselea cu el.

Lui John îi plăcea căsuța lui liniștită aflată în inima naturii. Nu-i fusese teamă niciodată. Până într-o zi, când mama a aflat că umblă prin preajmă o bandă de oameni de nimic, jefuind localnicii și dând foc hambarelor și caselor. Din vârful dealului, tabăra tâlhărilor se și vedea. După toate acestea, nu s-au mai simțit în siguranță.

Într-o zi înnorată de iarnă, o vecină de treabă a venit să le avertizeze pe mama și pe bunica.

– Tâlharii au de gând să ajungă mâine aici, le-a spus ea.

După ce vecina a plecat grăbită înapoi acasă, mama s-a dus încetșor în bucătărioară și s-a așezat într-un mic balansoar lângă bunica.

– Ce ne facem? se întreba. Nu avem unde să ne ducem ca să fim la adăpost de tâlhari.

John o privea tăcut pe mama lui. Apoi a luat-o ușurel în brațe și i-a dat un pupic.

– Mama, i-a spus el, dacă Îi cerem, sunt sigur că Dumnezeu ne va ajuta.

Mama i-a zâmbit fiului ei.

– Da, John, ne va ajuta, a răspuns ea. Știe că nu avem unde să ne ducem și ne va ajuta și ne va ocroti.

După ce au mâncat puțin, au îngenuncheat și mama s-a rugat. La sfârșitul rugăciunii, mama a spus:

– Te rog, Doamne, să faci un zid de protecție în jurul nostru și să ne ții în siguranță, prin grija Ta iubitoare! Amin.

Când s-au ridicat de pe genunchi, erau cu toții siguri că, într-un fel sau altul, Dumnezeu va răspunde rugăciunii lor. Pe când se strecura în patul lui cald în acea seară, înainte să adoarmă, John se întreba ce fel de „zid de protecție” va construi Dumnezeu.

A doua zi dimineață, alergând de la o fereastră la alta, John se uita la lumea albă de afară.

– Mamă, bunico! a strigat el. Câtă zăpadă! Cât de multă zăpadă! În viața mea nu am văzut atâta zăpadă. Mormanul ăsta de zăpadă ne înconjoară.

Toată noaptea, Dumnezeu făcuse să bată vântul și să ningă cu fulgi deși, mari și groși. Zăpada viscolită se rostogolise și făcuse mormane atât de mari, mai ales în partea dinspre drum, încât fațada casei nu se mai vedea. Tâlharii puteau să treacă pe lângă ea fără să o observe. Căbănuța lor era complet ascunsă.

Nu au știut exact când au trecut tâlharii. Dar și-au dat seama, ceva mai târziu, că trecuseră foarte aproape de căsuța lor. Și nu o văzuseră.

– Dumnezeu a construit zidul ăsta fără ajutorul nimănui, nu-i așa? a întrebat-o John pe mama.

Iar mama i-a zâmbit.

– Așa e, John, i-a răspuns ea. Dumnezeu poate face întotdeauna ziduri de protecție pentru cei care Îl iubesc și au încredere în El.

BIBLIA PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 2 #19 _ 13 mai

Dumnezeu pregă- tește un eliberator

DUMINICĂ

1 La mult timp după ce Iacov și Iosif au murit, familiile fiilor lui Iacov încă trăiau în Egipt. Și, după ani și ani, au ajuns să fie mult mai mulți decât s-au dus inițial acolo cu Iacov. Biblia îi numește „evrei”, sau „fiii lui Israel”. Israel e numele pe care l-a primit Iacov de la Dumnezeu.

Dumnezeu a promis să facă din familia lui Iacov un popor mare. Dar a stabilit că țara lor avea să fie Canaanul, nu Egiptul. Așadar, pe când întoarcerea lor în Canaan?

Fiecare rege egiptean era numit faraon. Cel care a fost atât de bun cu familia lui Iosif murise. Iar noului faraon nu îi păsa că Iosif salvase poporul egiptean de la foamete. Îngrijorarea lui era că în Egipt se aflau prea mulți israeliți. În caz de război, nu cumva s-ar putea alia israeliții cu dușmanul?

Cu toate acestea, pentru că erau muncitori buni, nu voia nici să îi lase să plece. Ce avea de gând? Sfetnicii l-au sfătuit să îi facă sclavi și exact asta a făcut. Chiar și femeile au devenit sclave. Faraonul construia multe clădiri imense și i-a obligat pe israeliți să facă ei înșiși cărămizile. Au fost nevoiți să facă o muncă foarte grea.

Problema era că, deși erau sclavi, familiile lor continuau să crească. Au ajuns să fie atât de mulți, încât faraonul a dat o lege îngrozitoare. Le-a spus moașelor evreice care le ajutau pe mame la naștere că trebuie să ucidă orice nou-născut care era băiat. Dar moașele au ales să asculte de Dumnezeu, în loc să asculte de faraon. Așa că el s-a enervat. Ce le-a spus egiptenilor să facă? **Exodul 1:22.**

© sweetpublishing.com. License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

TEXT DE MEMORAT:

„Eu voi fi cu gura ta și te voi învăța
ce vei avea de spus.”

(Exodul 4:12)

GÂNDEȘTE-TE: Citește versetele 17, 20. *Le-a binecuvântat Dumnezeu pe moașele evreice pentru că au ales să asculte de El, în loc să asculte de faraon?*

LUNI

1 Amram și Iochebed erau un cuplu israelit care Îl iubea pe Dumnezeu. Aveau un fiu pe nume Aaron și o fiică pe care o chema Miriam. Apoi au mai avut un băiețel – un bebeluș sănătos și frumos. Știau de ordinul dat de faraon, dar nici prin cap nu le trecea să îl asculte. Dar dacă îi păra cineva?

Timp de trei luni, au reușit să țină bebelușul ascuns. Dar bebelușii cresc și sunt gălăgioși. Ce era de făcut? S-au rugat cu toții pentru asta. Citește **Exodul 2:3,4.**

Ce idee curajoasă! Familia se ruga, în timp ce sora lui mai mare, Miriam, se juca în apropiere, păzind cu grijă coșulețul.

Acum citește **versetele 5, 6.** Îți poți închipui cât de tare îi bătea inima lui Miriam. Bebelușul lor a fost găsit de prințesă. L-a luat din coș și l-a

alintat. Miriam și-a dat seama că prințesei i-a plăcut de el. S-a apropiat timidă. Și a pus o întrebare. **Versetul 7.**

Prințesa s-a uitat la Miriam și i-a zâmbit. Ce i-a răspuns? Ce s-a întâmplat apoi? **Versetele 8, 9.** Cu greu și-a stăpânit Miriam bucuria.

Nu mai aveau motive să fie îngrijorați pentru bebelușul gălăgios. Pentru a avea grijă de propriul ei băiețel, Iochebed urma chiar să fie plătită de fiica faraonului. Se rugaseră în acea dimineață ca Dumnezeu să le ocrotească copilul. Era momentul să Îi mulțumească.

 GÂNDEȘTE-TE: *A fost prințesa călăuzită de îngeri atunci când a ales locul în care s-a oprit? Au ajutat-o îngerii pe Miriam să-i spună prințesei cuvintele potrivite? Știi că și tu ai mereu un înger alături? Îți amintești vreo ocazie când îngerul tău te-a ajutat?*

MARȚI

 3 Părinții lui Miriam știau că într-o zi, curând, Dumnezeu va trimite o persoană deosebită care să îi ajute pe copiii lui Israel să se întoarcă în Canaan. În același timp, erau siguri că Dumnezeu îl salvase pe băiețelul lor ca să îndeplinească o misiune specială pentru El.

Iochebed știa că, îndată ce fiul ei va fi considerat suficient de mare de către prințesă, va fi luat să trăiască la palat. A cerut cu ardoare ajutor în rugăciune ca să îl învețe pe copil să Îl cunoască pe Dumnezeu atât de bine, încât să aleagă să Îl iubească, să aibă încredere în El și să Îl asculte întreaga viață. Și a reușit.

Pe la vârsta de doisprezece ani, prințesa l-a înfiat și i-a pus numele Moise. **Exodul 2:10.**

Viața la palat era foarte diferită de viața pe care o ducea familia lui Moise în coliba mică. Prințesa s-a asigurat că primește cea mai bună educație de la cei mai buni profesori. Iar faraonul a observat curând că băiatul învăța foarte repede. Era iubit și admirat de toți.

Dar oare a uitat Moise ce îl învățase mama lui? Nu, nicio clipă. Profesorii lui egipteni l-au învățat despre zeii la care se închinau egiptenii. Dar el nu li s-a închinat.

Moise a crescut și a devenit un înțelept comandant al soldaților faraonului. Când el îi conducea în luptă, întotdeauna câștigau. Egiptenii erau atât de încântați, încât unii au crezut că el avea să fie următorul rege al Egiptului.

Dar Moise și unii dintre conducătorii Israelului credeau că Dumnezeu Se va folosi la un moment dat de el pentru a-i elibera pe israeliți din sclavie. Pentru că era

un comandant de armată atât de priceput, Moise credea că planul lui Dumnezeu este ca el să îi conducă pe israeliți în luptă împotriva egiptenilor, și că israeliții vor învinge. Dar ce plan avea Dumnezeu?

GÂNDEȘTE-TE: *Au fost importanți cei doisprezece ani în care Moise a crescut alături de familia lui? Sunt importanți anii în care trăiești alături de familia ta? Te bucuri că părinții tăi vor să înveți tot ce se poate despre a-L iubi, a avea încredere și a asculta de Dumnezeu? Și lecțiile acestea te ajută să înveți.*

MIERCURI

 Moise a făcut o greșală gravă când avea patruzece de ani. Citește despre asta în **Exodul 2:11-14.** Credea că astfel Îl ajută pe Dumnezeu să îi elibereze pe israeliți; nu știa că israeliții nu erau pregătiți pentru eliberarea pe care Dumnezeu o avea în vedere pentru ei.

Când a auzit ce făcuse Moise și că exista posibilitatea ca el să îi conducă pe israeliți la luptă împotriva egiptenilor, faraonul a decis că trebuie ucis. Dar Moise a scăpat și a fugit în Madian.

Madian era foarte, foarte departe. Probabil că Moise a plâns, nu doar o dată, în timp ce fugea cât mai departe de Egipt. Îl dezamăgise pe Dumnezeu. Simțea că este un ratat. Era sigur că, în această situație, Dumnezeu nu îl mai putea folosi pentru a-i elibera pe israeliți.

Se gândea și la prințesă. Se atașase de ea și o iubea. Ea și faraonul fuseseră atât de buni cu el. Dar el o iubea mai mult pe mama lui, Iochebed. Și își va aminti întotdeauna ce îl învățase. Alegea să Îl iubească pe Dumnezeu, să aibă încredere în El și să asculte de El.

Moise stătea lângă o fântână în Madian, gândindu-se ce e de făcut, când un grup de fete a venit acolo pentru a-și adăpa oile. De ce le-a ajutat? Citește **versetele 16, 17.**

Aceste șapte fete erau fiicele cuiva care se închina lui Dumnezeu. Ele au plecat acasă cu oile lor, iar Moise a rămas cu gândurile lui. Ce avea să i se întâmple? Cum i-a purtat Dumnezeu de grijă chiar până a se înnopta? Citește **versetele 18-21.**

GÂNDEȘTE-TE: *Mai avea Dumnezeu grijă de Moise? Dacă greșim, ne mai iubește Dumnezeu?*

JOI

5 Dintr-o colibă, Moise ajunsese la palat. Apoi, de la comanda trupelor faraonului, a trecut la păstoritul oilor.

Știi cum sunt oille? Prea inteligente nu sunt. Îți pot da foarte mult de furcă dacă nu ai mare grijă de ele. Moise a învățat să fie foarte atent, blând și grijuliu având grijă de oi timp de patruzeci de ani.

Și în tot acest timp, se gândea la bieții israeliți din Egipt. Citește **Exodul 2:23**. Când se uita la munți, deseori Moise își dădea seama cât de mici și de neajutorați sunt oamenii în comparație cu Dumnezeu. A scris multe poezii și cântece frumoase în timp ce păzea turmele. Și Duhul Sfânt l-a ajutat să scrie cartea Genezei.

Într-o zi, în timp ce păzea turmele, Moise a văzut ceva foarte ciudat. Ce anume a văzut și ce a făcut atunci? **Exodul 3:1-10**.

Moise a rămas uimit. Din momentul în care a fugit de faraon, era absolut sigur că niciodată nu îl va mai folosi Dumnezeu pentru a-l elibera poporul.

Așa că s-a apucat să îl convingă pe Dumnezeu că era vorba de o greșală. Iar Dumnezeu i-a răspuns, răbdător, că știa foarte bine ce face. Moise a argumentat că nu va ști ce să spună sau cum să spună. Dumnezeu i-a amintit că va fi cu el și îl va ajuta. Ba chiar i-a explicat în detaliu cum se va manifesta și ce mesaj trebuia să îi transmită faraonului. Dar Moise tot nu credea că poate realiza ce i-a cerut Dumnezeu.

Dumnezeu nu a renunțat. A făcut minuni pentru a-l ajuta pe Moise să îl creadă. Află care au fost acestea. **Exodul 4:1-9**. Dumnezeu i-a dat lui Moise toate motivele să aibă încredere în El, nu-i așa?

Cu toate acestea, Moise avea convingerea că el nu era suficient de bun. Care a fost următoarea lui scuză? **Versetul 10**. Cât de diferit devenise în comparație cu postura de curajos general al armatei egiptene!

În cele din urmă, Dumnezeu a acceptat ca Aaron, fratele lui Moise, să fie purtătorul de cuvânt înaintea faraonului. Dar adevăratul lider tot Moise trebuia să fie. Dumnezeu era mulțumit că Moise era modest, dar ar fi trebuit să aibă mai multă încredere în El.

 GÂNDEȘTE-TE: *Ne certăm vreodată sau negociem cu părinții când nu vrem să ascultăm? E mai ușor, nu-i așa? Dar este și alegerea corectă?*

VINERI

6 Curând, Moise era în drum spre Egipt. S-a întâlnit cu Aaron. Îi vor crede copiii lui Israel? Dar faraonul? **Exodul 4:27-5:2**.

Dumnezeu îl avertizase pe Moise că faraonul avea să fie foarte încăpățânat. **Exodul 3:19,20**.

Faraonului nici prin cap nu îi trecea să-și lase sclavii să plece undeva. De fapt, ideea l-a înfuriat atât de tare, încât a devenit mai rău ca oricând. Citește **Exodul 5:6-14**.

Bieții israeliți și așa munceau din greu, iar noile măsuri au înrăutățit și mai mult situația. Nu aveau cum să facă același număr de cărămizi pe zi în condițiile în care trebuiau să culeagă și paie. Și, nu după mult timp, s-au plâns faraonului. Dar el nu s-a răzgândit.

S-au plâns apoi lui Moise și lui Aaron. Dar ei nu făcuseră altceva decât să pună în aplicare planul lui Dumnezeu. Și a venit rândul lui Moise să se plângă Singurului care îl putea ajuta. Ce l-a spus el lui Dumnezeu? **Versetele 22, 23**.

Dumnezeu i-a amintit lui Moise cât era El de puternic. Își respectase promisiunile față de Avraam, Isaac și Iacov. Și avea să respecte și promisiunea de a-i elibera pe copiii lui Israel. În cele din urmă, faraonul și toți ceilalți vor ști că există un singur Dumnezeu adevărat și că nimic nu este imposibil pentru El.

GÂNDEȘTE-TE:

E ușor să ai încredere în Dumnezeu întotdeauna, chiar și când totul pare să meargă prost? Este încrederea în Dumnezeu singurul lucru sigur? Avraam, Isaac și Iacov așa credeau. Să ni-i amintim întotdeauna și să alegem să avem încredere așa cum au avut ei.

Studiu aprofundat: Exodul 1-6; *Patriarhi și profeți*, pp. 241-263; *Istoria mântuirii*, pp. 105-116.

Floyd și poneiul orb

Adaptat de Amy Sherrard

Floyd își dorea de foarte mult timp un ponei. Într-o zi, i-a spus mamei lui:
– Mamă, m-am rugat de atâtea ori, dar nu primesc poneiul. De ce nu îmi răspunde Isus?

– Uiti că Isus răspunde rugăciunilor noastre în feluri diferite, i-a amintit mama.

Uneori, Isus vrea să avem răbdare și să așteptăm. Alteori spune „Da” imediat. Iar alteori spune „Nu” pentru că știe că ce vrem nu e bine pentru noi. Așa că ai răbdare. Continuă să te rogi și continuă să strângi bani pentru ponei.

Floyd s-a gândit la banii lui. Dădea întotdeauna zecime și se simțea binecuvântat de Isus. Și s-a hotărât să asculte sfatul mamei lui, să strângă bani și să aibă răbdare.

Într-o zi, a auzit că un om avea un ponei de vânzare pentru cincisprezece dolari. Floyd a luat banii economisiți și a mers împreună cu tatăl, mama și cele trei surori ale lui să vadă poneiul.

Când au ajuns la locul unde se afla poneiul, proprietarul le-a spus:

– Nu cred că vreți poneiul ăsta pentru copii. Are ceva la ochi și va orbi. De aceea îl vând atât de ieftin.

Floyd a călărit poneiul. Nu avea bani pentru un ponei mai scump; și îl voia pe acesta. După ce au vorbit cu proprietarul, părinții s-au gândit

că poate o operație la ochi l-ar ajuta pe ponei să vadă mai bine. Așa că au decis să îl cumpere și să îl ia acasă. Să vadă dacă îl pot vindeca.

Acasă, s-au rugat ca Isus să îi ajute. Apoi, înainte să intervină chirurgical, au încercat să îl trateze cu ulei de ricin. Au fost foarte fericiți când, după numai o săptămână, poneiul vedea!

Omul care li-l vânduse a fost foarte surprins că poneiul vedea.

Unii au încercat să cumpere poneiul lui Floyd, dar nu era de vânzare. Floyd și surorile lui îl iubeau foarte mult; iar poneiul îi iubea și el. Le plăcea să îl călărească rând pe rând.

Iar Floyd a învățat ceva minunat. A învățat că ce îi spusese mama lui despre felul în care Isus răspunde la rugăciuni era foarte adevărat și foarte important. Nu vom fi niciodată dezamăgiți dacă ținem minte cum răspunde Isus la rugăciuni. Vom ști că Isus ne iubește și că face totul spre binele nostru dacă alegem să avem încredere în El.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 2 #20 _ 20 mai

Dumnezeu își manifestă puterea

DUMINICĂ

Copiii lui Israel erau în Egipt de mulți ani. **1** Văzând ce lucruri rele făceau egiptenii, unora dintre ei a început să nu le mai pese de închinarea la Dumnezeu și de ascultarea de Legea Sa. Egiptenii le-au spus că Dumnezeul lor nu era suficient de puternic încât să îi scoată din sclavie. Ba chiar și-au bătut joc de Dumnezeul lui Israel.

Îți amintești ce le-a răspuns regele egiptean atunci când Moise și Aaron i-au cerut să îi lase pe israeliți să plece? **Exodul 5:2**. Apoi i-a obligat să muncească mai greu ca oricând. De fapt, israeliții erau tratați cu atâta cruzime, încât mulți dintre ei își doreau ca Moise să nu se fi întors. Lucrurile era chiar mai rele decât înainte.

Era ca la război. Satana făcea tot posibilul pentru a-L împiedica pe Dumnezeu să Își respecte promisiunea că va elibera poporul. Iar faraonul cel încăpățânat era de partea lui. În tabăra cealaltă se aflau Moise, Aaron și bătrânii poporului, care le spuneau israeliților descurajați că Dumnezeu Își va ține promisiunea.

Citește **Exodul 7:1-6**. Citește încă o dată **versetul 3**. Ce înseamnă? Știm că Dumnezeu iubește pe oricine. Dumnezeu-Fiul (Isus) avea să moară pentru oricine. Cum poate împietri inima cuiva? Să ne gândim puțin.

Gândește-te ce se întâmplă dacă pui o bucată de ceară pe o farfurie afară, la soare, într-o dimineață caldă de vară. Lângă ea, pui și un vas cu noroi. Ce se întâmplă cu ceara pe măsură ce soarele dogorește tot mai tare? Se va înmuia. O poți modela pentru a face din ea o lumânare care să lumineze în întuneric. Dar cu noroiul ce se întâmplă? Devine din ce în ce mai tare.

TEXT DE MEMORAT:

„Nicio nenorocire nu te va ajunge,
nicio urgie nu se va apropia de
cortul tău.” (Psalmii 91:10)

GÂNDEȘTE-TE: Tu ce inimă alegi să ai astăzi?

LUNI

Știi că Satana este un magician și că uneori poate să facă și minuni? Înainte de revenirea lui Isus, va face multe astfel de lucruri. **Apocalipsa 13:13**. Ce s-a întâmplat când Moise și Aaron au făcut înaintea faraonului minunea pe care Dumnezeu îi trimisese să o facă? Citește **Exodul 7:8-12**.

Chiar dacă Satana a transformat toietele vrăjitorilor în șerpi adevărați, șarpele lui Aaron i-a înghițit pe ceilalți. Dumnezeu începuse să îi dea faraonului ocazia de a se gândi la cât de puternic este El. Dar ce a făcut faraonul? **Versetul 13**.

Unul dintre zeii căruia i se închinau egiptenii era fluviul Nil. În fiecare dimineață, faraonul se

ducea la râu și i se închina. Îi spunea cât e de minunat și că, datorită lui, își puteau cultiva hrana. Dar ce i-a spus Moise faraonului că i se va întâmpla fluviului Nil? **Versetele 17,18.**

S-a întâmplat așa cum a spus Dumnezeu? Orice strop de apă s-a transformat în sânge, chiar și apa din casele oamenilor. Și cât de urât putea să miroasă atâtea pește cât murise! Ce au fost nevoiți să facă oamenii pentru a avea suficientă apă de băut? **Versetul 24.**

Satana i-a ajutat pe vrăjitori și a făcut din nou să pară că pot face și ei aceeași minune. Inima faraonului s-a înmuiat sau s-a întărit? Cât a durat această plagă? **Versetele 22, 23, 25.**

Atunci Dumnezeu l-a avertizat pe faraon că va trimite o altă plagă. Care anume? **Exodul 8:1,2.** Broaște? Unde să se ducă? **Versetele 3,6.** În paturile lor. În mâncarea lor. În apa lor. Peste tot!

Au reușit vrăjitorii să imite și această minune? **Versetul 7.** Dar atât de multe broaște erau prea mult chiar și pentru faraon. Ce i-a cerut lui Moise să facă? **Versetul 8.**

Moise a promis că plaga broaștelor urma să se termine exact când și-a dorit regele. Cum s-au petrecut lucrurile? **Versetele 9-15.**

 GÂNDEȘTE-TE: Ce inimă a ales faraonul să aibă?

MARȚI

 Știi ce sunt păduchii? Sunt atât de mici, încât abia dacă îi poți vedea. Dar câtă mâncărime și scărpinat pot să provoace! Citește **Exodul 8:16,17.**

De data aceasta, vrăjitorii nu au mai putut imita ceea ce făcuse Dumnezeu. Începuseră să își dea seama că Dumnezeul evreilor era mai puternic decât zeii Egiptului. Și chiar i-au spus faraonului. Și-a schimbat regele atitudinea? **Versetul 19.**

Într-o dimineață devreme, Moise s-a întâlnit cu faraonul pe când acesta se ducea să se închine fluviului. Ce i-a spus Moise că urma să se întâmple dacă nu îi lăsa pe israeliți să plece? **Versetele 20-23.**

Muște! Mari, bătătoare, pișcau și erau peste tot – cu excepția ținutului Gosen, unde locuiau israeliții.

Faraonul i-a chemat pe Moise și pe Aaron. De această dată, a promis că îi lasă pe copiii lui Israel să plece dacă nu se vor îndepărta prea mult. Ce

a făcut Moise? Ce s-a întâmplat cu muștele? Ce a făcut faraonul? **Versetele 30-32.**

 GÂNDEȘTE-TE: Dumnezeu i-a dat multe șanse faraonului. Dar de cine asculta el? Crezi că Dumnezeu renunță vreodată? Cât de răbdător este El?

MIERCURI

 4 Dumnezeu a făcut multe pentru a-i convinge pe faraon și pe egipteni că El este singurul Dumnezeu adevărat. După plaga muștelor, animalele de pe câmp ale egiptenilor au fost lovite de o boală. Măgari, cămile, oi, cai și vaci au murit. Faraonul a verificat dacă și animalele israeliților muriseră. Dar acestea erau vii și sănătoase. Iar faraonul s-a enervat și s-a încăpățânat și mai tare. Citește **Exodul 9:7.**

Ai avut vreodată un buboi? E dureros. Din senin, egiptenii și animalele care mai trăiau s-au umplut de bube cumplite. Dar faraonul tot a refuzat să asculte de Dumnezeu și să îi lase pe israeliți să plece. **Versetele 11,12.**

Fiecare plagă era și mai rea. Dumnezeu l-a avertizat pe faraon să anunțe poporul să își adăpostească animalele, căci altfel riscă să fie victimele unei furtuni îngrozitoare, cu fulgere, tunete și trăsnete. Mulți egipteni și-au adăpostit animalele. Și-au dat seama că Dumnezeu este mai puternic decât zeii cărora li se închinău.

Cât de puternică a fost furtuna? **Versetele 23-26.** Ce a făcut și ce a spus faraonul de data aceasta? Crezi că vorbea serios? **Versetele 27, 28, 34.**

 GÂNDEȘTE-TE: Îl mai iubea Dumnezeu pe faraon? I-a dat atâtea ocazii acestui rege atât de mândru să aleagă să Îl asculte.

JOI

 5 Slujitorii lui nu reușeau să înțeleagă de ce faraonul continua să se încăpățâneze. De acum știau cu toții că Dumnezeul evreilor era mult mai puternic decât oricare dintre zeii egipteni. Ce l-au îndemnat slujitorii pe faraon când Moise a spus că Dumnezeu va trimite o altă plagă, lăcustele, care aveau să mănânce tot ce nu fusese distrus de furtună? **Exodul 10:7.** Cât de rea a fost plaga? **Versetele 14,15.**

În mare grabă, faraonul i-a chemat pe Moise și pe Aaron. Și-a dat seama că servitorii aveau dreptate. Treptat, Dumnezeu distrugea Egiptul și de vină erau propriile lui alegeri. Citește **versetele 16-20.** Și din nou, faraonul a refuzat să îi lase pe israeliți să plece.

Ce a urmat s-a abătut asupra lor din senin și a fost înfricoșător. Ce i-a spus Dumnezeu lui Moise să facă?

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Versele 21,22. Nu s-a întunecat așa, puțin. S-a făcut întuneric beznă. Atât de tare, încât, timp de trei zile, nimeni nu a putut vedea nimic. Nici cu cea mai puternică lampă. Atmosfera era apăsătoare. Abia respirau. Oamenii mergeau pe pipăite prin casă. Dacă ieșeau afară, era foarte posibil să nu se mai poată întoarce acasă. Erau îngroziți.

Ce se întâmpla în casele israeliților? **Versetul 23.**

Încă o dată, faraonul l-a chemat pe Moise și a încercat să negocieze cu el plecarea israeliților. Dar Moise a insistat ca faraonul să accepte să se supună în totalitate planului lui Dumnezeu. De data aceasta, faraonul s-a enervat mai tare ca oricând. Ce a spus? **Versetul 28.**

Faraonul i-a spus lui Moise că nu mai vrea să îl vadă vreodată. Dar Dumnezeu avea o ultimă avertizare pentru el. Dacă tot mai refuza să permită plecarea israeliților, aveau să suporte cea mai aspră pedeapsă, el și tot poporul egiptean. Care a fost aceea? **Exodul 11:4,5.**

GÂNDEȘTE-TE: *Cât de trist este că oamenii au ales să asculte minciunile lui Satana! Amintește câteva dintre modurile în care Dumnezeu le-a arătat copiilor lui Israel că îi iubea și că Îi păsa de ei. Amintește câteva dintre modalitățile prin care și ție îți arată că te iubește.*

VINERI

Dumnezeu le-a spus israeliților în amănunt cum trebuie să se pregătească pentru noaptea în care îngerul morții avea să străbată Egiptul. Ce trebuiau să facă? Citește **Exodul 12:3-13.**

Imaginează-ți cât de minuțioși au fost în a respecta planul lui Dumnezeu, fiecare în familia lui. Crezi că a fost acolo vreun copil care a comentat și s-a bosumflat că nu i-a plăcut cămașa sau că nu a avut chef să își lege sandalele? Nu crezi că fiecare întâi născut al oricărei familii a verificat cu grijă, să fie sigur că sângele era pus acolo unde spusese Dumnezeu să fie pus?

Ce s-a întâmplat la miezul nopții? **Versele 29-33.**

În cele din urmă, când a fost prea târziu pentru a-și salva propriul fiu și pe ceilalți întâi născuți, nesăbuitul faraon a cedat. Nu îi părea rău pentru că fusese atât de ticălos. Dar și-a dat seama, în sfârșit, că Dumnezeu Își poate ține promisiunile oricât de mult ar încerca cineva să se opună.

În fiecare an, copiii lui Israel aveau să celebreze Paștele pentru a-și aminti de acea noapte. Ce altceva mai comemorează, în afară de faptul că Dumnezeu i-a eliberat din Egipt?

Mielul arată că Isus avea să moară la un moment dat, ca să ne elibereze pentru totdeauna de ticăloșia și cruzimea lui Satana, dacă alegem să Îl iubim, să avem încredere în El și să ascultăm de El. Isus ne va ajuta și ne

va ocroti în același fel în care sângele de pe ușorii ușii i-a ocrotit pe israeliți.

A mânca mielul înseamnă a învăța tot ce putem din Cuvântul lui Dumnezeu, Sfânta Scriptură. Isus a spus că mesajul Său este ca hrana pentru mintea noastră și ne ajută să ne putem opune minciunilor lui Satana. **Ioan 6:63.**

După ce Isus a venit și a murit, nu mai este nevoie să sacrificăm miei. El este Mielul lui Dumnezeu. Iar în locul Paștelui evreiesc avem slujba de împărtășire (Sfânta Cină). Mustul de la împărtășire ne amintește de sângele lui Isus și de moartea Lui. Iar pâinea de la împărtășire ne amintește că Isus este Pâinea Vieții. **Versele 33,35.** Când învățăm din Cuvântul Lui (Biblia), ne hrănim mintea din această pâine a vieții.

GÂNDEȘTE-TE: *Pedeapsa ne face întotdeauna ascultători? Dumnezeu vrea să ascultăm de nevoie sau de bunăvoie? În care dintre situații suntem mai fericiți?*

Studiu aprofundat: Exodul 7:1–12:33; *Patriarhi și profeți*, pp. 263–280; *Istoria mântuirii*, pp. 116–119.

Ochelarii pierduți

Adaptat de Amy Sherrard

Când a aflat că va purta ochelari în permanență, la vârsta de cinci ani, Fred a crezut că va fi amuzant. Dar s-a răzgândit repede.

– Mamă, mă dor nasul și urechile, s-a plâns el.

Mama l-a îngrijit ca să îi treacă durerea. Apoi i-a amintit că nu are voie să își dea ochelarii jos fără să îi pună în tocul de ochelari. Altfel risca să îi strice sau să îi piardă. Fred uita mereu, iar mama îi amintea mereu și mereu să îi pună la locul lor.

– Fred, ai vrea să duci singur vacile la pășune în timp ce eu termin de hrănit caii? l-a întrebat tata la vreo săptămână după ce își pusese ochelarii.

Lui Fred îi plăcea mai mult decât orice să îl ajute pe tata. Se simțea băiat mare în dimineața aceea, luându-și ciomagul și opintindu-se în urma vacilor.

– Salut, Blossom! Salut, Daisy! Salut, vacuțelor! strigă el.

Mama privea. A observat că Fred s-a oprit de câteva ori să își scoată noroiul și paiele din sandale.

După vreo oră, Fred a dat buzna strigând:

– Mamă, a fost așa frumos! Am găsit un cuib și avea patru ouă. Mama-pasăre a încercat să mă facă să o urmăresc, prefăcându-se că e rănită; dar mi-am dat seama că e și cuibul pe aproape și am tot căutat până l-am găsit.

– Doar nu te-ai atins de ouă? a întrebat mama.

– Nu! a răspuns Fred. Vreau să le urmăresc și să văd când ies puișorii din ouă.

– Fred, unde îți sunt ochelarii? a întrebat mama îngrijorată.

– Am uitat de ei. Mă durea nasul și i-am dat jos și i-am pus lângă mine până mi-am scos noroiul din sandale. Știi unde i-am lăsat – chiar lângă cuib.

Și a dat fuga să îi recupereze. A tot căutat, dar nu erau de găsit. A venit și tata, să caute și el. Dar nici el nu i-a găsit.

Micul Fred s-a întors acasă spre seară, abătut și obosit.

– Mamă, cred că în curând se vor întoarce vacile de la păscut și cred că vor călca pe ochelari și îi vor strica.

– Și eu cred la fel, băiete, i-a răspuns mama.

– Mergi și tu cu mine, să îi mai căutăm o dată? a întrebat-o Fred.

Mama și Fred s-au întors la pădure și au cercetat bălăriile și tufișurile. Apoi au ingenuncheat și s-au rugat: „Bunule Isus, am nevoie de ochelari. Știi că nu avem bani să cumpărăm alții”, s-a rugat Fred. „Te rog să mă ajuți să îi găsec.”

Apoi, la câțiva pași de locul în care se rugaseră, Fred a văzut că ceva strălucea în razele de apus ale soarelui. Erau ochelarii lui.

– Știam că Isus mă va ajuta să îi găsec! i-a strigat Fred mamei.

Mama s-a grăbit să se apropie și să vadă cu ochii ei. Și amândoi au mai ingenuncheat o dată, pentru a-I mulțumi lui Isus că i-a ascultat și a răspuns la rugăciunea lor.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 2 #21 _ 27 mai

ÎN SFÂRȘIT, liberi!

DUMINICĂ

1 În sfârșit, copiii lui Israel erau liberi. Nu mai erau sclavi. Se îndreptau spre Canaan. Și erau mii și mii – probabil două milioane, și animalele lor.

Citește **Exodul 12:33**. Egiptenii abia așteptau să scape de ei.

Din cauză că fuseseră sclavi, israeliții nu au fost niciodată plătiți pentru munca lor. Moise le-a spus ca, înainte să părăsească Egiptul, să le ceară egiptenilor aur, argint și îmbrăcăminte. **Versetele 35,36**. Și astfel, israeliții nu au plecat la drum cu mâinile goale.

Un număr destul de mare de egipteni au ales să părăsească Egiptul și să li se alăture. Unii dintre ei au învățat să se închine lui Dumnezeu. Cei mai mulți voiau să scape de plăgi sau să ia parte la ceea ce credeau că va fi o călătorie interesantă. Moise îi numea „o mulțime pestriță”, care deseori a iscat probleme pe parcursul călătoriei.

Îți imaginezi că urmașii lui Israel erau o mulțime dezordonată de adulți, copii și animale atunci când au plecat din Egipt? Ei bine, nu. Amintește-ți că Moise fusese conducătorul armatei egiptene și știa cum să organizeze oamenii. Atunci când au plecat din Egipt, fiecare știa exact unde îi este locul. Citește ultima parte din **Exodul 13:18**. Era uimitor.

GÂNDEȘTE-TE: Cu mulți ani înainte, Dumnezeu îi

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

TEXT DE MEMORAT:

„I-a dus fără nicio grijă, ca să nu le fie frică.” (Psalmii 78:53)

spusese lui Avraam că urmașii lui vor avea de suferit într-o țară străină, dar că se vor întoarce bogați înapoi în Canaan. Era adevărat? Dumnezeu mai spusese și că vor deveni un popor mare. Începuseră să se împlinească aceste cuvinte?

LUNI

2 În sfârșit, israeliții se întorceau în Canaan. Ce vedeau drept călăuză când priveau înainte? **Exodul 13:21,22**. Dumnezeu călătorea alături de ei într-un nor minunat.

În timpul zilei, norul îi adăpostea de soarele arzător. Noaptea, norul se schimba într-un minunat stâlp de foc strălucitor, care le dădea lumină și căldură. Cât de uimitor! Dumnezeu era cu ei.

Canaanul nu era foarte departe de locul în care trăiseră israeliții în Egipt. Dar, dacă ar fi ținut drumul drept până acolo, ar fi trebuit să traverseze chiar prin mijlocul țării

filistenilor. Filistenii erau dușmani ai lui Dumnezeu, și israeliților li s-ar fi făcut frică de ei. Mai aveau încă multe de învățat despre încrederea în Dumnezeu. Iar El nu voia ca poporul să fie nevoit să o ia la goană de frica dușmanilor. Citește **versetele 17,18**. Când norul i-a condus spre Marea Roșie, poporul a început să se agite. De ce îi conducea Moise pe un drum greșit? Nu reușiseră să înțeleagă că Dumnezeu, nu Moise, îi conducea.

Curând, Marea Roșie a apărut la orizont. La sud de ei, se afla un munte. Ce s-ar fi întâmplat dacă faraonul s-ar fi răzgândit din nou și ar fi hotărât să îi urmărească? Erau într-o capcană.

 GÂNDEȘTE-TE: *Văzuseră deja israeliții că Dumnezeul cel adevărat era înfinit mai puternic decât zeii cărora li se închinau egiptenii? Cine crezi că îi ispitea să le fie frică?*

MARȚI

3 După ce copiii lui Israel au plecat din Egipt, plăgile au încetat. Dar faraonul, consilierii și preoții lui Îl urau pe Dumnezeu la fel ca până atunci. Au început chiar să își dorească să nu îi fi lăsat pe israeliți să plece.

Preoții și conducătorii s-au întâlnit cu faraonul și au discutat situația. Și-au spus că plăgile nu fuseseră de la Dumnezeu și că tot zeii lor erau mai puternici decât Dumnezeul lui Israel. Se temeau de ce vor crede alte popoare când vor afla ce se întâmplase. Așa că au decis să meargă după ei și să îi aducă înapoi, odată cu aurul și argintul care erau tot ale lor.

Faraonul știa că israeliții nu aveau soldați care să îi apere în luptă. Era sigur că va fi ușor pentru puternica lui armată să îi prindă și să îi aducă înapoi în Egipt. El însuși avea să conducă armata de soldați și care de luptă, preoți și zei egipteni.

A poruncit să se prezinte la ordin 600 de care de luptă și o mulțime de soldați și au pornit la drum în frunte cu el. **Exodul 14:5-7**.

Putea armata faraonului să călătorească mai rapid decât israeliții? Le-a fost ușor să dea de urma atâtor oameni și animale?

Dumnezeu Însuși îi condusesse pe copiii lui Israel până la locul unde au așezat tabăra. Moise știa deja ce avea faraonul de gând să facă după ce au părăsit Egiptul, pentru că Dumnezeu îi spusese. Îi spusese chiar și ce deznodământ urma să aibă planul faraonului.

 GÂNDEȘTE-TE: *Satana nu renunță niciodată să încerce să împiedice planul lui Dumnezeu. Te bucuri că Dumnezeu este mai puternic decât Satana?*

MIERCURI

4 Tabăra copiilor lui Israel se afla între un munte și Marea Roșie, care se întindea chiar înaintea lor. Chiar dacă norul minunat era cu ei, tot le era frică. Dacă faraonul voia să îi urmărească?

Dintr-odată, s-au auzit un strigăt: „Priviți!” În scurt timp, vestea a străbătut tabăra. „Vin egiptenii!” Se vedea clar în depărtare armata egipteană galopând spre ei. Armurile strălucitoare sclipeau în lumina soarelui.

Panica s-a instalat instantaneu. Unii s-au rugat lui Dumnezeu. Dar cei mai mulți au început imediat să îl acuze pe Moise. Citește **Exodul 14:11,12**. Ce le-a răspuns Moise? **Versetele 13,14**.

Două minuni s-au întâmplat pe loc. Care a fost prima? Citește **versetele 19,20**. Egiptenii nu îi mai puteau vedea pe israeliți. Dar partea cealaltă a norului i-a luminat pe israeliți toată noaptea.

Care a fost celălalt lucru pe care l-a făcut Dumnezeu? **Versetele 21,22**.

Nemaipomenit! A bătut un vânt puternic. Marea s-a separat. Pereți înalți de apă mărgineau acum drumul larg apărut în mijlocul lor. Fundul mării era uscat.

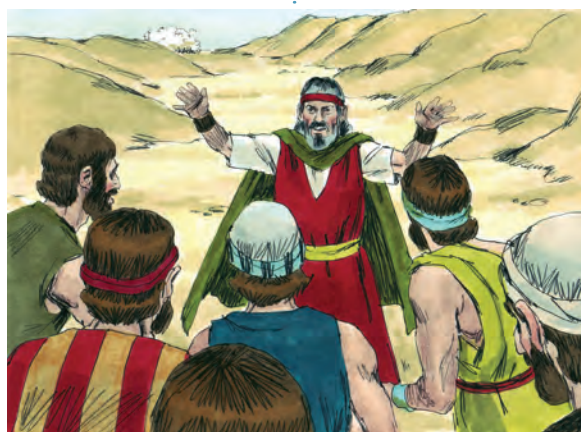
Oamenii s-au grăbit să ajungă pe celălalt mal al Mării Roșii.

Din nou, Dumnezeu a dovedit că pentru El nimic nu este imposibil. **Psalmi 77:19,20**.

 GÂNDEȘTE-TE: *Dovedise Dumnezeu de atâtea și atâtea ori că pentru El nimic nu este imposibil? Cât de repede a uitat poporul minunile Lui!*

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

JOI

5 Faraonul nu era îngrijorat. Știa că israeliții erau prinși într-o capcană, având marea în față, armata lui în urma lor și muntele într-o parte.

Dimineața devreme, norul s-a ridicat și faraonul a putut să vadă că israeliții dispărușeră. Chiar prin mijlocul mării era un drum larg și uscat, mărginit de pereți înalți de apă.

Faraonul s-a înfuriat. „După ei!”, a ordonat. **Exodul 14:23**. Nesăbuitul și ticălosul de faraon se încapățâna să nu renunțe. Ce s-a întâmplat mai departe? **Versetele 24,25**.

Cine se panica acum? Roțile carelor s-au înțepenit și s-au rupt. Caii speriați trăgeau înapoi. Totul mergea pe dos. Norul s-a transformat într-un stâlp de foc. Și a început să tune și să fulgere. **Psalmii 77:17,18**.

Nimeni din armata faraonului nu se mai gândea să îi prindă pe sclavi. Se luptau cu disperare să se întoarcă. Dar era prea târziu. Ce i-a spus Dumnezeu lui Moise să facă? **Exodul 14:26-30**.

Și au dispărut. Nelegiuirii care îi fugăriseră, armata faraonului, dispăruse.

Satana și îngerii lui răi au făcut tot ce au putut pentru a-i împiedica pe copiii lui Israel să plece din Egipt. Dar au pierdut lupta.

 GÂNDEȘTE-TE: Meditează la tot

necazul și suferința provocate de hotărârile luate din încapățânare de către faraon. Țara lui a fost afectată de zece plăgi cumplite. Le poți enumera? Cât este de adevărat că Satana este un stăpân plin de cruzime!

VINERI

6 Israel era în siguranță pe celălalt mal al Mării Roșii. Nelegiuirii care îi fugăriseră, armata faraonului, au sfârșit prin a se îneca. Copiii lui Israel erau fericiți și foarte recunoscători! Înainte de a continua călătoria, s-au oprit din orice activitate și au avut o

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

mult timp în Egipt. Deveniseră atât de obișnuiți să vadă lucruri rele, încât începuseră să creadă că, poate, până la urmă, nu erau chiar așa de rele. Și fără ca măcar să își dea seama, au început să facă și ei multe dintre aceste lucruri rele. Mulți dintre ei credeau în Dumnezeu cel adevărat, dar se închinau și idolilor egipteni.

Planul lui Dumnezeu era ca ei să devină un popor special și fericit, un exemplu pentru alții. Să Îl iubească și să aibă încredere în El. Să respecte Legea Sa, pentru a-i putea binecuvânta. În acest fel, curând, și alte

popoare vor vrea să afle despre Dumnezeul cel adevărat.

 GÂNDEȘTE-TE: Suntem în siguranță atunci când ne uităm la lucruri care știm că sunt rele? De ce nu? Suntem în siguranță atunci când cei mai buni prieteni ai noștri sunt oameni care nu Îl cunosc și nu Îl iubesc pe Dumnezeu și nu ascultă de El?

Studiu aprofundat: Exodul 12:34-42,50,51; 13:17-15:21; Patriarhi și profeți, pp. 281-290; Istoria mântuirii, pp. 119-125.

COLȚUL CU POVEȘTI

Rugăciunea din copac

Adaptat de Amy Sherrard

Bunicule, mai spune-ne o poveste! I-au rugat copiii.

Iată povestea spusă de bunicul: Când aveam opt ani, mama mea a murit și, la scurt timp după aceea, am rămas fără casă. Dar fermierul Brown și soția lui, niște oameni buni, m-au luat la ei și au avut grijă de mine.

Într-o dimineață, la micul dejun, fermierul Brown mi-a spus:

– Joe, noi azi mergem la târg. Cât timp suntem plecați, te rog să te duci tu la pădure, acolo unde am văzut că șoimii și-au făcut cuiburi. Urcă-te în copaci și strică-le cuiburile. Șoimii sunt periculoși, ne fură puii.

Fermierul și doamna Brown s-au urcat în camioneta lor mare și au pornit la drum, iar eu am plecat la pădure. M-am urcat în copaci și am distrus câteva cuiburi de șoimi. M-am urcat într-un copac foarte bătrân și mult mai mare decât ceilalți. Aproape de vârf, din el se rupsese o creangă mare. M-am uitat prin scorbura rămasă unde s-a desprins ramura. Eram sigur că acolo se afla un cuib de șoim. M-am aplecat înăuntru ca să lovesc cuibul. Și se pare că sub el nu mai era nimic, doar o gaură mare. Cuibul a cedat, iar eu am căzut înăuntru trunchiului scorburos.

M-am speriat foarte tare. Eram închis într-un trunchi de copac. M-am străduit din răsuputeri, dar nicio șansă să mă pot cățara pe suprafața netedă dinăuntru. Mă gândeam că o să mor închis acolo. De unde să știe cineva că eu eram înăuntru copacului?

Am început să mă rog: „Isus, Te rog să mă salvezi!”

Atunci am observat o crăpătură mică într-o parte a copacului, acolo unde cineva începuse să îl taie ca să îl doboare. Prin crăpătura aceea puteam vedea o potecă veche pe care abia dacă o mai folosea cineva.

Vă puteți închipui ce fericit am fost când am observat niște cai trăgând la o căruță pe acel drum neumblat. Când s-au apropiat, am început să strig cât de tare am putut.

Omul din căruță s-a uitat de jur împrejur. Nu își putea da seama de unde venea vocea. Bineînțeles că am continuat să strig și, într-un final, omul s-a dat jos din căruță și a pornit în direcția în care mă aflam.

– Ce cauți? m-a întrebat.

I-am spus ce s-a întâmplat.

– Te rog să faci o gaură ca să pot ieși afară.

– Nu am cum să te scot; acolo ai să rămâi, m-a tachinat el.

Dar și-a adus toporul și a făcut o gaură cât să mă pot strecura afară. Cât am fost de recunoscător!

– Nu înțeleg de ce caii au apucat-o pe poteca asta veche, a spus omul. De ani de zile nu am mai luat-o pe aici.

– Eu știu de ce, i-am răspuns. M-am rugat ca Isus să trimită pe cineva să mă scoată din copac, și El te-a trimis pe tine.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 2 #22 _ 3 iunie

Făgăduințele de la Măra

DUMINICĂ

1 Copiii lui Israel au scăpat, în sfârșit, de cruzimea faraonului și a stăpânilor de sclavi. Liberi! Erau în siguranță pe celălalt mal al Mării Roșii. Părea prea frumos ca să fie adevărat.

Cum se numea cel care conducea poporul înapoi în Canaan? Moise. Dar el era cel care conducea, de fapt, poporul? Hotăra el încotro trebuia să se îndrepte? Nu. Norul cel minunat îi conducea. Și cine era în nor? Dumnezeu.

Să ne amintim că Dumnezeu veghea în permanență asupra poporului Lui. A promis că va fi întotdeauna cu ei și îi va ajuta dacă vor alege să Îl iubească și să aibă încredere în El.

Mai exista și altcineva care voia ca poporul Israel să asculte de el? Cine? Satana. A pierdut lupta pentru eliberarea israeliților din Egipt. Crezi că se va opri din a-i ispiti pe copiii lui Israel să creadă minciunile lui în loc să aibă încredere în Dumnezeu? Nu!

Există doar două opțiuni: Dumnezeu sau Satana. Dumnezeu vrea să ne salveze. Satana vrea să ne distrugă. Ce ne spune Isus în prima parte din **Ioan 14:6**?

 GÂNDEȘTE-TE: *Din momentul în care i-a spus Evei prima minciună în Grădina Eden, Satana nu s-a mai oprit din minșit. Și va tot încerca să îi convingă pe oameni să creadă minciunile lui, chiar până în momentul revenirii lui Isus. În fiecare zi, de mai multe ori pe zi, alegem pe cine credem. Să continuăm să Îl alegem pe Dumnezeu. El este singurul care ne iubește cu adevărat și vrea să fim fericiți.*

TEXT DE MEMORAT:

**„Să se încreadă în Numele Domnului
și să se bizuiască pe Dumnezeul lui!”
(Isaia 50:10)**

LUNI

2 Copiii lui Israel au pornit pe drumul către țara pe care Dumnezeu a promis că le-o va da. Îi mai spunem și Țara Promisă. Dar înainte ca El să le poată da țara aceea, ei trebuiau să învețe o lecție foarte, foarte importantă. Trebuiau să creadă că Dumnezeu este suficient de puternic pentru a-și ține promisiunea. **Evrei 11:6.**

Credință și încredere sunt cuvinte care se potrivesc. Dacă avem un prieten pe care îl cunoaștem foarte bine și dacă el își ține mereu promisiunile, știm că putem avea încredere în acea persoană. Credem acea persoană. Uneori însă, oamenii ne dezamăgesc. Nu își țin promisiunile. Și nu mai putem avea încredere în ei. Nu putem depinde de ei.

Copiilor lui Israel le era greu să aibă deplină încredere în Dumnezeu. De ce? Și-a ținut Dumnezeu toate promisiunile făcute? Da. Nu s-a răzgândit niciodată. A dovedit mereu și mereu că nimic nu este prea greu pentru El.

De când a apărut păcatul, Satana încearcă să convingă pe fiecare om să creadă minciunile lui despre Dumnezeu. Dar Dumnezeu nu l-a lăsat niciodată pe Satana să ne ia și capacitatea de a face alegeri. Nu îl va lăsa niciodată pe Satana să ne oblige să îi credem minciunile. Întotdeauna putem alege.

 GÂNDEȘTE-TE: Pentru a-i putea ajuta și binecuvânta, Dumnezeu voia să aibă o relație de încredere cu fiecare persoană dintre copiii lui Israel. Și vrea același lucru pentru noi, pentru mine și pentru tine.

MARȚI

 Dumnezeu Își ține întotdeauna promisiunile. Dar Satana vrea să punem la îndoială puterea lui Dumnezeu și marea Lui iubire pentru fiecare dintre noi.

Le era dificil copiilor lui Israel să învețe să aibă deplină încredere în Dumnezeu? Da, le era dificil. Chiar dacă Dumnezeu Își arătase iubirea și puterea de atâtea ori, chiar dacă norul era în permanență cu ei, tot se mai îngrijorau și imediat puneau totul la îndoială.

Când au ajuns la Marea Roșie, le-a fost frică. Au uitat că Dumnezeu era în norul care îi conducea și că le promisese că îi va elibera din sclavie. S-au îngrozit când au văzut că sunt urmăriți de armata faraonului.

Apoi Dumnezeu a făcut acea minune care i-a salvat de faraon și armata lui. Cum s-au simțit? **Exodul 14:31.**

Era momentul să își continue călătoria. Norul minunat îi conducea, ca de obicei. Și când au pornit, i-au „crezut pe Domnul și pe robul său, Moise.”

Au mers timp de trei zile. Ținutul prin care treceau era sterp și secetos. Și-au dat seama că, în curând, vor rămâne fără apă. Toți erau însetați și au început să caute apă. Citește **Exodul 15:22.**

Era o ocazie în care din nou aveau de ales. Vor avea încredere sau se vor plânge?

Dintr-o dată, cineva a strigat: „Apă! Priviți înainte! Acolo e apă!” S-au grăbit cu toții să ajungă la apă.

Dar bucuria și avântul nu au durat prea mult. Care era problema? **Versetul 23.** Ce dezamăgire! Chiar când toți credeau că au găsit apă! Ce au făcut? **Verse-tul 24.**

GÂNDEȘTE-TE: Cine era cu ei în norul minunat? Cine este alături de noi întotdeauna? Mai uităm uneori că El vede și aude tot ce spunem și facem? Exact asta vrea Satana să facem.

MIERCURI

 Oamenilor le era sete. Apa găsită avea un gust foarte rău. Dar ce au făcut imediat copiii lui Israel, în loc să aleagă să aibă încredere? **Exodul 15:24.** Ce a făcut Moise? **Versetul 25.**

Moise a făcut ce ar trebui să facem și noi atunci când avem nevoie de ajutor, nu-i așa? Și Dumnezeu le-a arătat din nou tuturor că nimic nu este prea greu pentru El.

După ce oamenii și animalele au profitat din plin de apa de care aveau nevoie, Dumnezeu le-a făcut israeliților o altă promisiune minunată. Ce a promis? **Versetul 26.**

Dumnezeu ne-a dat reguli simple, pe care să le respectăm pentru a avea un trup sănătos. Bolile egiptenilor veneau din nerespectarea acestor reguli. Mâncau, beau și fă-

ceau lucruri care îi îmbolnăveau; așa că, bineînțeles, suferau de boli cumplite.

Cunoști oameni care fumează, beau alcool, cafea și cola, mănâncă junk food, nu fac sport niciodată, se culcă târziu și fac tot felul de alte lucruri care le dăunează organismului lor? Dacă suntem neglijenți cu trupurile noastre, cum să Îi cerem lui Dumnezeu să ne păstreze sănătoși?

GÂNDEȘTE-TE: Câte legi ale sănătății cunoști? Enumeră câteva dintre ele. Tu le respecti?

JOI

 Să medităm ceva mai mult la legile sănătății pe care ni le-a dat Dumnezeu. Sunt ușor sau dificil de respectat? Ce ne costă să le respectăm?

Când te îmbolnăvești și când trebuie să mergi la medic, poate să coste foarte scump. Dar nu costă nimic să respecti legile sănătății.

Dumnezeu deja îi ajuta pe copiii lui Israel să respecte multe dintre legile sănătății. Stăteau la soare, în aer liber. Dumnezeu a făcut o minune pentru ca ei să aibă apă bună de băut în fiecare zi.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

**SOARE
AER CURAT
NUTRIȚIE ECHILIBRATĂ
APĂ
TIHNĂ PENTRU TRUP ȘI SUFLET
ACTIVITATE FIZICĂ REGULATĂ
TEMPERANȚĂ
ECHILIBRU MENTAL ȘI SPIRITUAL**

Era aer curat peste tot în jurul lor. Mersul este cel mai bun exercițiu, și ei mergeau mult pe jos. Și fără îndoială că dormeau după atâta mers. Hrana lor din Egipt nu era cea mai bună, pentru că împrumutaseră unele dintre obiceiurile alimentare greșite ale egiptenilor.

Temperanță. Ce înseamnă? Înseamnă să nu folosești lucruri care îți fac rău și să nu folosești prea mult din lucrurile care sunt bune pentru tine. Un alt cuvânt pe care îl folosim este „auto-control”. De unde vine autocontrolul?

Galateni 5:22,23.

Încredere în Dumnezeu. Este ceva de care israeliții aveau nevoie, nu-i așa? Dumnezeu a făcut tot ce a putut mai bine pentru ca ei să învețe să aibă încredere în El.

 GÂNDEȘTE-TE: *Recapitulează cele opt legi ale sănătății. Ți le poți aminti? Câte dintre ele respecti?*

VINERI

6 Au trecut numai câteva zile de când copiii lui Israel fuseseră tratați ca sclavi în Egipt cu atâta cruzime. Cât de multe s-au întâmplat într-un timp atât de scurt!

Când au plecat din Egipt, au fost atât de încântați și de entuziasmați. Erau conduși de un nor minunat, care îi adăpostea de razele soarelui în timpul zilei și îi lumina în timpul nopții.

Apoi norul i-a dus la Marea Roșie și atunci au început să fie agitați. Dacă se răzgândea faraonul și îi urmă-

rea? Ar rămâne închiși între munți, Marea Roșie, care se afla înaintea lor, și armata faraonului, care i-ar fi prins din urmă. Ar însemna să fie duși înapoi în Egipt. Li s-au confirmat temerile? Cum i-a salvat Dumnezeu?

Și din nou au fost bucuroși, pentru că nu aveau să se mai teamă niciodată de sclavia egipteană. Dar, în numai câteva zile, au început să fie îngrijorați de altceva. Ți amintești din ce motiv și ce s-a întâmplat?

Cât de repede au uitat că Cel care îi conducea era Dumnezeu și că nimic nu este imposibil pentru El.

În timpul în care au stat la Mara, Dumnezeu le-a făcut o promisiune minunată. Citește din nou **Exodul 15:26**.

Ce Dumnezeu minunat și iubitor avem! El Își dorește mai mult decât orice să fim fericiți și ocrotiți de dușmanul nostru, Satana. Ne-a dat Cele Zece Porunci și ne-a promis că ne ajută să le respectăm. Niciodată nu trebuie să ne temem atunci când facem această alegere.

 GÂNDEȘTE-TE: *Dumnezeu abia așteaptă să fim cu El curând, în siguranță în țara pe care a promis-o fecăruia care alege să Îl iubească, să aibă încredere în El și să asculte de El. Și nu uita niciodată, Dumnezeu Își ține promisiunile! ÎNTOTDEAUNA! E un motiv să fii fericit?*

Studiu aprofundat: Exodul 15:22-27; *Patriarhi și profeți*, pp. 291, 292; *Istoria mântuirii*, p. 126.

COLȚUL CU POVEȘTI

JENNIE vorbește cu Dumnezeu

Adaptare de Amy Sherrard

Jennie avea opt ani și participase la Școala de Sabat încă de când era foarte mică. Știa pe de rost Psalmul 23 și multe alte versete din Biblie. Știa și rugăciunea „Tatăl nostru” și îi plăcea să o spună împreună cu ceilalți copii.

Dar nu știa că sunt și alte momente pentru rugăciune, precum și alte moduri de a te ruga. Nu știa că putem vorbi noi înșine cu Isus și că El Se bucură când facem asta. Nu știa despre momentele de închinare în familie. Și nici măcar despre rugăciunea de mulțumire și de binecuvântare de la masă.

Chiar dacă părinții ei mergeau la biserică, nu aveau acasă momente de închinare dimineața și seara și nu Îi mulțumeau lui Isus pentru hrană, la masă.

Jennie avea o prietenă pe nume Annabel. Într-o zi, mama lui Annabel a întrebato pe mama lui Jennie dacă îi dă voie lui Jennie să petreacă ziua împreună cu ele. Mama lui Jennie știa că cele două fetițe vor petrece o zi frumoasă împreună, așa că a fost de acord.

Jennie și-a luat cu ea păpușa preferată și au petrecut o zi minunată! Timpul a trecut repede și au fost luate prin surprindere când mama lui Annabel le-a strigat:

– E vremea prânzului, fetelor!

La masă, tatăl lui Annabel I-a mulțumit lui Isus pentru mâncarea delicioasă și L-a rugat să o binecuvânteze. A făcut la fel și la cină. Iar după cină, tatăl lui Annabel a spus:

– Înainte să o ducem pe Jennie acasă, haideți să ne închinăm!

Au cântat și au citit din Biblie, apoi au îngenunchat și s-au rugat. Și Annabel s-a rugat. I-a mulțumit lui Isus pentru momentele fericite petrecute în acea zi și L-a rugat pe Isus să îi binecuvânteze pe Jennie și pe familia ei.

După închinare, Annabel i-a arătat lui Jennie o carte nouă cu povestiri despre misionari din țări îndepărtate.

– Mama îmi citește o povestire în fiecare seară înainte să mă rog și să adorm, i-a spus ea lui Jennie. Abia aștept să vină seara și să aud o nouă povestire!

Întoarsă acasă, în acea seară, în patul ei, Jennie se tot gândea, în loc să adoarmă. „Mama și tata merg la biserică și sunt oameni buni, la fel ca părinții lui Annabel. Mă întreb de ce nu ne rugăm și noi la fel ca Annabel și părinții ei.” Înainte să adoarmă, s-a hotărât să îi întrebe.

A doua zi dimineață, la micul dejun, Jennie le-a spus părinților despre tot ce făcuseră ea și Annabel cu o zi înainte. Și apoi a adăugat:

– Înainte să mănânce, mama și tatăl lui Annabel întotdeauna Îl roagă pe Isus să binecuvânteze mâncarea și se închină împreună în fiecare dimineață și seară și se roagă înainte să meargă la culcare. Noi de ce nu facem la fel?

Părinții lui Jennie s-au uitat unul la altul. Apoi tata a spus:

– Jennie, îmi pare rău că noi nu am făcut aceste lucruri atât de importante. Îl iubim pe Isus, dar părinții noștri nu au avut închinare în familie și nici nu I-au mulțumit lui Isus pentru hrană, la masă. Am făcut și noi la fel ca ei, fără să ne gândim prea mult la asta. Dar de astăzi lucrurile se vor schimba.

Și s-au schimbat.

Annabel și familia ei au ajutat-o pe Jennie să învețe mai multe despre ce înseamnă să vorbești cu Isus. Apoi Jennie le-a împărtășit părinților ei ce învățase. Să știi că Isus te poate folosi și pe tine să îi ajuti pe alții.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 2 #23 _ 10 iunie

Hrană din cer

DUMINICĂ

Copiii lui Israel au lăsat în urmă Marea Roșie și au urmărit norul minunat care îi conducea în călătoria lor spre Canaan. Cine era în nor? Ce mai făcea norul în timpul zilei, în afară de faptul că îi călăuzea? Iar noaptea ce făcea? Dumnezeu era cu ei în permanență, nu-i așa?

Călătorind timp de trei zile după ce a ridicat tabăra de la Marea Roșie, poporul a rămas fără ceva foarte important, de care și oamenii, și animalele aveau nevoie. Ce anume? Apă!

Moise avusese grijă de oi mulți ani în țara prin care călătoreau. Era nerăbdător să vadă unde îi ducea norul. Când a văzut că se îndreaptă spre Mara, i-a stat inima. De ce?

Știa că acolo era apă, dar că avea un gust atât de rău, încât nimeni nu va putea să o bea. Spera din toată inima că poporul va alege să aibă încredere în Dumnezeu și să își amintească celelalte minuni pe care El le făcuse deja.

Și le-au amintit? Nu. În loc să Îl roage pe Dumnezeu să îi ajute, au început să se plângă și să îl acuze pe Moise. Ce atitudine! Dar, așa cum făcea întotdeauna, Moise s-a adresat Celui care îi putea ajuta. Ce i-a spus Dumnezeu să facă?

Încă o dată, Dumnezeu le-a amintit copiilor lui Israel că voia ca ei să aibă încredere în El și să Îl asculte, astfel încât să îi poată binecuvânta.

 GÂNDEȘTE-TE: Vrea Dumnezeu și astăzi, la fel ca atunci, să fie cu noi și să ne ajute? Ce spune Biblia? Citește ce vrea El să ne amintim: **Evrei 13:8,6.**

TEXT DE MEMORAT:

„Dumnezeul meu să îngrijească de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Hristos.”
(Filipeni 4:19)

LUNI

După Mara, către ce loc de tabără i-a mai condus norul pe copiii lui Israel? Citește **Exodul 15:27**. Ce loc plăcut pentru odihnă! Dar, după câteva zile, norul s-a ridicat. Era timpul să plece mai departe.

În curând, israeliții și-au dat seama că nu era prea multă hrană în țara prin care treceau. Și ce aveau cu ei se tot împuțina. Chiar dacă mai aveau hrană și nu erau înfometați, și-au continuat vechiul obicei de a se îngrijora și a se plânge. Ce aveau să mănânce? Dacă nu aveau să mai găsească hrană? Dacă mureau toți de foame? Dacă, dacă, dacă...!

Apoi au început să se gândească la unele dintre lucrurile de care se bucuraseră în Egipt și să tânjească după ele. Citește **Exodul 16:2,3**.

Era o nouă ocazie dată de Dumnezeu pentru ca ei să se încreadă în El. Și de această dată au eșuat. Ce le-a spus Dumnezeu lui Moise și lui Aaron? **Versetele 4-8**.

Ai observat că Moise și Aaron au reamintit poporului că, de fapt, cârtea împotriva lui Dumnezeu? Dumnezeu știa tot ce gândeau și spuneau ei.

Dintr-odată, a apărut o lumină foarte puternică. S-au întors să vadă despre ce e vorba. Norul strălucea ca soarele. Apoi Dumnezeu i-a vorbit lui Moise. Ce i-a spus? **Versetele 10-12.**

GÂNDEȘTE-TE: *Amintește-ți că acolo erau poate mai mult de două milioane de oameni. Iar Dumnezeu a promis că îi va hrăni pe toți. Cum avea să facă asta?*

MARȚI

Citește din nou ce le-a promis Dumnezeu copiilor lui Israel. **Exodul 16:12.**

3 Dacă ai fi campat alături de copiii lui Israel când li se împușina hrana, probabil că te-ai fi întrebat cum avea să își țină Dumnezeu promisiunea de a le da toată carnea la care poșteau pentru cină și, a doua zi, toată hrana de care aveau nevoie.

Pe când se însera, ai fi auzit dintr-odată un fâlfâit de aripi în zbor. Privind în sus, ai fi văzut mii și mii de prepelițe zburând pe deasupra taberei. Zburau atât de jos, încât oamenii le puteau atinge și prinde cu mâna. Și exact asta au făcut. Dumnezeu și-a ținut prima parte a promisiunii.

Dar a doua zi? Dumnezeu spusese că va face să plouă cu mâncare din ceruri. Dar, în timpul nopții, nu s-a auzit nimic care să semene cu ploaia.

Când a venit dimineața, oamenii s-au uitat afară din corturi. Ce au văzut?

Îți poți imagina cum părinții îi cheamau pe copii ca să vadă și ei? „Ce e asta?”, se întrebau cu toții. Așa că hrana aceea a fost numită mană. „Mana” înseamnă „ce este aceasta?” Citește **Exodul 16:15,31.** În **Psalmii 78:25** este numită hrana îngerilor.

Avea gust bun. Mamele o puteau pregăti în multe feluri. O puteau măcina, fierbe sau coace. Dumnezeu le-a spus ce cantitate puteau strânge pentru fiecare membru al unei familii. Citește **Exodul 16:17,18.**

Ce s-a întâmplat cu ce a rămas neadunat? **Versetul 21.**

GÂNDEȘTE-TE: *Imaginează-ți cum este să mănânci hrana îngerilor! Mai are încă Dumnezeu grijă ca noi să avem o hrană bună? Vrea ca noi să învățăm să ne bucurăm de ea? Ar trebui să cooperăm cu părinții noștri atunci când ei doresc să ne ajute să învățăm să apreciem hrana care ne va face puternici și sănătoși?*

MIERCURI

Ne plac întotdeauna alimentele care sunt bune pentru noi? Dar ție?

4

Uneori, copiilor li se dă voie să mănânce atât de multe dulciuri și lucruri făcute din zahăr și grăsimi, încât nici măcar nu le mai plac fructele pe care le-a creat Dumnezeu pentru noi, ca să ne bucurăm de ele.

Egiptenii aveau obiceiuri alimentare dăunătoare. Mureau de boli cauzate de obiceiurile lor rele. Nu știau că Satana vrea să îi distrugă pe oameni și să îi facă să sufere.

Satana știe că este greu să schimbi obiceiurile alimentare, să mănânci sănătos, în loc să mănânci lucruri care îți fac rău. Știi?

Dumnezeu Se întristează foarte mult când vede că alegem să facem rău organismului nostru minunat, dar nu ne obligă niciodată să respectăm legile sănătății. Ne lasă să alegem.

Dacă tatăl tău ar pune suc cu acid în rezervorul mașinii, cu siguranță că nu ar mai porni. Nici corpul nostru nu poate fi sănătos când alegem să ne formăm obiceiuri greșite. Dumnezeu nu va schimba felul în care funcționează organismul și nici nu va stopa problemele care apar din cauza felului greșit în care ne comportăm cu trupul nostru.

Chiar dacă au fost sclavi și au fost tratați cu foarte multă cruzime, copiii lui Israel au avut întotdeauna destulă hrană. Dar, pe măsură ce trecea timpul, au împrumutat tot mai mult și mai mult din obiceiurile egiptenilor. Astfel încât, atunci când au plecat din Egipt, aveau multe obiceiuri dăunătoare de schimbat cu unele benefice. Dumnezeu voia ca ei să aleagă să

coopereze cu El, pentru ca El să îi ajute să fie sănătoși și fericiți.

Citește **1 Corinteni 6:19,20**. Mulți oameni nu știu că felul în care avem grijă de corpul nostru influențează foarte mult capacitatea noastră de a gândi. Dumnezeu ne poate vorbi numai prin „locul gândirii” – creierul nostru. Îi dăm slavă prin faptul că alegem să respectăm Cele Zece Porunci. Dar Satana vrea să ne împiedice să facem lucrul acesta.

 GÂNDEȘTE-TE: *Ce obiceiuri alimentare greșite ai? Ești conștient de vreunul? Care anume? Dacă alegi, Dumnezeu te va ajuta să îl înlocuiești cu un obicei sănătos.*

JOI

5 Știa Dumnezeu cât de greu le era copiilor lui Israel să aibă încredere în El și să Îl asculte? Bineînțeles. Și voia să își poată da și ei seama cât de gravă era problema lor.

Când le-a spus că le va da mană, le-a mai spus și să țină cont de niște lucruri foarte importante. Citește **Exodul 16:16-26**.

Când trebuiau să culeagă mana? Cât trebuiau să culeagă? Era suficient pentru fiecare?

Ce le-a spus Dumnezeu că avea să se întâmple cu mana dacă o păstrau pentru a doua zi?

Care este a șasea zi a săptămânii și ce le-a spus Dumnezeu că trebuiau să facă în acea zi? Mana strânsă în acea zi avea să se strice dacă era păstrată pentru a doua zi?

Cădea mană în Sabat? De ce nu cădea?

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Odată cu faptul că le-a dat israeliților cea mai bună hrană și că i-a ajutat să își schimbe obiceiurile alimentare dăunătoare, Dumnezeu a dorit ca ei să își amintească și de faptul că respectarea zilei de Sabat era la

fel de importantă ca la început, atunci când le-a dat Sabatul lui Adam și Evei în Grădina Eden.

Dumnezeu a făcut în fiecare săptămână minuni pentru a-i reaminti poporului Său să respecte Sabatul.

 GÂNDEȘTE-TE: *Mai este Sabatul important? Cu siguranță că da. Oamenii care nu îl respectă așa cum ne-a spus Dumnezeu pierd o mare binecuvântare, în afară de faptul că nu respectă una dintre cele mai importante porunci ale Sale.*

VINERI

6 Dumnezeu ne-a dat legile sănătății pentru că știe că cei care aleg să le respecte vor fi cât de sănătoși este posibil în condițiile vieții pe acest pământ. Dar El vrea ca noi să ne bucurăm de mult mai mult decât atât. Citește ce a spus Isus în **Ioan 6:51**.

Ce fel de pâine spune Isus că este? Pâinea Vieții. La fel ca mana din vechime, El a coborât din ceruri în lumea noastră. A venit să ne salveze de Satana și să ne dea viața veșnică dacă alegem să Îl iubim, să avem încredere în El și să Îl ascultăm.

Cum ne „hrănim” cu Pâinea Vieții? Învățând tot ce putem despre Isus. Cum învățăm despre El? Alegând să studiem Cuvântul Său, Biblia, așa cum facem chiar acum. Și rugându-ne Lui în fiecare zi, cerându-I să ne ajute.

Citește acum **versetul 35**. Oamenii care încearcă să fie fericiți prin neascultarea de Legea lui Dumnezeu ascultă de Satana. Niciodată nu sunt mulțumiți sau împăcați. Cu cât mănâncă și beau și fac lucruri despre care Satana spune că îi vor face fericiți, cu atât mai nefericiți vor fi în trupul și mintea lor.

Așa că avem nevoie de Pâinea Vieții. În fiecare zi. Este primul lucru de care avem nevoie dimineața, înainte ca ea să se „topească” în programul aglomerat al zilei, la fel cum se topea mana în căldura soarelui. **Exodul 16:21**. Pentru a ne putea bucura de mana specială din Sabat, trebuie să pregătim totul de vineri, ca să nu fie nevoie să ne mai gândim la tot ce ne preocupă în restul zilelor săptămânii.

Roagă-L chiar acum pe Isus să te ajute să alegi calea Lui către fericirea adevărată aici, pe pământ, și curând, împreună cu El pentru totdeauna, în ceruri.

Studiu aprofundat: Exodul 16; *Patriarhi și profeți*, pp. 292–297; *Istoria mântuirii*, pp. 126–131.

COLȚUL CU POVEȘTI

Măgarii lui Ieremia – I

Adaptare de Yvonne Durst

Ieremia era fermier. El și familia lui au trăit acum mai bine de o sută de ani, cu mult timp înainte să existe televizor, radio, mașini de spălat, iluminat electric și multe alte lucruri pe care le avem astăzi. Puțini oameni aveau mașini, dar și acelea nu semănau deloc cu mașinile de acum. Erau mai degrabă ca niște trăsuri mai dichisite, care se deplasau ajutate de motor, în loc să fie trase de cai. Cei mai mulți oameni nu văzuseră o mașină în viața lor și numai cei bogați aveau una.

Chiar dacă era sărac, Ieremia nu se plângea niciodată. Era un soț și un tată iubitor. El, soția și copiii lui Îl iubeau pe Isus și aveau încredere în El. Chiar dacă fusese secetă, iar vijeliile le stricaseră recolta de grâu și de porumb, erau recunoscători că recoltaseră atât cât să aibă de mâncare pentru ei și să poată hrăni animalele pe timpul iernii.

Ieremia își îngrijea întotdeauna cu iubire animalele. Nu le bătea niciodată și nici nu le muncea până nu mai puteau. Se asigura că au suficientă hrană și adăpost pe timp de iarnă. Era recunoscător mai ales pentru cei doi măgari ai familiei.

Pentru că avea măgari, fermierul Ieremia putea să își are pământul și să se ducă la oraș cu căruța să vândă ce cultiva, ca apoi să cumpere hrană pentru familia lui. Măgarii erau animale de casă minunate și copiilor le plăcea să îi călărească.

Familia abia aștepta să meargă la biserică în Sabat. Biserica era la mulți kilometri distanță și, din cauză că cei doi măgari ai lor erau foarte bătrâni, puteau merge doar de două ori pe lună.

Dar ceva trist s-a întâmplat. Amândoi măgarii cei bătrâni s-au îmbolnăvit foarte tare și apoi au murit. Bietul Ieremia! Cum avea să se descurce fără măgari?

Nu mai putea ara pământul, ca să cultive cereale. Dacă nu avea ce să vândă la târg, nu mai avea nici bani. Și nu mai putea cumpăra cele de trebuință pentru familia lui. Și, pe deasupra, nu mai avea pe cine să înhame la căruță ca să se poată duce la biserică, pentru că distanța era prea mare ca să fie parcursă pe jos.

Ieremia și familia lui aveau, totuși, încredere în Isus și s-au rugat, neștiind ce era de făcut în situația lor. „Bunule Isus”, s-au rugat ei, „știi că nu îi mai avem pe cei doi măgari bătrâni. Nu știm cum o să ne descurcăm fără ei. Bani să cumpărăm alți măgari nu avem. Te rugăm, ajută-ne să ne dăm seama ce e de făcut! Amin.”

În timp ce se rugau, Ieremia și-a amintit că în oraș, în ziua următoare, la târg, urmau să fie reduceri mari. I-a spus soției lui și amândoi s-au gândit că era bine ca Ieremia să se ducă la târg, chiar dacă nu avea nimic de vânzare și nici bani să cumpere ceva.

– Pare o pierdere de vreme, a spus Ieremia. Am de reparat gardul și cotețul găinilor și o mulțime de alte treburi aici, la fermă.

Cu toate acestea, au hotărât că trebuie să se ducă la târgul cu reduceri a doua zi de dimineață.

(Va continua)

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 2 #24 _ 17 iunie

Apă din stâncă

DUMINICĂ

Înainte să lăsăm în urmă povestirea despre mană, să fim atenți la o altă minune pe care a făcut-o Dumnezeu pentru a ajuta poporul să își amintească pentru totdeauna că Lui nu Îi este greu să îi hrănească pe toți. Ba chiar să le dea delicioasa „hrană a îngerilor”. Ce i-a cerut Moise lui Aaron să facă? **Exodul 16:32,33.**

Un omer cântărea aproape opt căni. După ce a fost construit chivotul, un omer de mană trebuia păstrat înăuntru. Acesta nu era perisabil și amintea despre cât de puternic și iubitor este Dumnezeul nostru.

Citește acum **versetul 35**. Era posibil să treacă patruzeci de ani înainte ca israeliții să ajungă în Canaan? De ce? Vom vedea pe măsură ce vom afla povestirea.

Următorul loc în care au așezat tabăra se numea Refidim. Era o oază, așa că, de obicei, călătorii găseau apă acolo. Dar ce au descoperit? **Exodul 17:1.**

Îți amintești ce s-a întâmplat ultima dată când nu au mai avut suficientă apă? Crezi că oamenii s-au schimbat între timp? Citește **versetul 2**.

Seamănă cu ceva ce am mai auzit? Da, doar că mai rău. De data aceasta, erau atât de înfuriați, încât aproape că l-au omorât pe Moise. Citește **versetul 4**.

Care avea să fie reacția lui Dumnezeu? Ce putea să facă din moment ce poporul refuza mereu să aibă încredere în El?

 GÂNDEȘTE-TE: *E ușor să spui că ai încredere în Dumnezeu când totul merge bine, nu-i așa? Putem afla dacă avem încredere cu adevărat numai*

TEXT DE MEMORAT:

**„I se va da pâine, și apa nu-i va lipsi.”
(Isaia 33:16)**

atunci când El permite să întâmpinăm o problemă la care noi nu avem nicio soluție. De fiecare dată când Dumnezeu a permis ca așa ceva să li se întâmple israeliților, ei au picat testul. Dar dacă Dumnezeu îți dă și ție un test? Vei mai alege să ai încredere? El vrea să avem încredere în El. Vrea să spunem: „Aleg să am încredere în Tine orice s-ar întâmpla. Chiar dacă mor.”

LUNI

De fiecare dată când erau în impas, Moise Îi spunea lui Dumnezeu ce probleme au. Ce i-a spus Dumnezeu să facă pentru ca poporul să aibă din nou apă? Citește **Exodul 17:5,6**.

Poate că, în timp ce îi privea părăsind tabăra și mergând înaintea lor la Horeb, poporul se întreba unde se duc Moise și bătrânii și ce urma să se întâmple. Cine era în norul strălucitor de pe stâncă în fața lui Moise, a lui Aaron și a bătrânilor? Citește din nou **versetul 6**.

Când Moise și bătrânii au ajuns la stâncă, Moise și-a luat toiagul de păstor și a lovit stâncă, așa cum îi spusese Dumnezeu. Imediat, a țâșnit apă și a început să curgă ca un râu. Citește **Psalzii 78:15,16**.

Îți poți imagina cum a reacționat poporul? „Apă! Avem apă! Repede!” Probabil că cel mai repede au ajuns copiii. Cu toții au băut și au tot băut. Nimănui nu îi mai era sete.

Cu siguranță israeliților le era clar că nimic nu este imposibil pentru Dumnezeu. Cu siguranță vor avea încredere în El. Oare?

 GÂNDEȘTE-TE: Citește **Proverbele 3:5,6**. Crezi că cele două versete sunt bune de ținut minte? Încearcă să le memorezi.

MARȚI

3 Amalec a fost nepotul lui Esau, fratele gemăn al lui Iacov. A fost șeful unui trib violent, rău și crud, numit amaleciți.

Amaleciții știau că israeliții fuseseră sclavi în Egipt. Știau despre traversarea Mării Roșii și despre minunile pe care le făcuse Dumnezeu. Au răs pe seama egiptenilor, pentru că îi lăseseră pe israeliți să plece. Spuneau că zeii lor sunt mult mai puternici decât zeii egipteni și că puteau face minuni mult mai mari decât Dumnezeul lui Israel.

Când israeliții și-au început călătoria spre Sinai, amaleciții s-au hotărât că e momentul să se lupte cu ei.

Nu voiau ca turmele și cirezile israeliților să pască pășunile pe care le pășteau turmele și cirezile lor.

Israeliții care erau obosiți sau nu se simțeau bine mergeau mai încet decât ceilalți. A fost ușor pentru soldații amaleciți să îi atace. Dumnezeu le dădea de înțeles că nu era mulțumit de felul în care copiii lui Israel se comportau față de El și față de conducătorul lor, care Îi era credincios Lui.

Vestea despre atacurile amaleciților s-a răspândit repede în tabăra israelită. Știau că nu au armată. Cum să lupte cu amaleciții? Mulți credeau că poate Dumnezeu îi pedepsea în acest fel pentru cărtirea și nemulțumirea lor permanentă.

 GÂNDEȘTE-TE: Avuseseră încredere că Dumnezeu le poate da apă și hrană și poate avea grijă de ei? Țara către care se îndreptau era locuită de popoare inamice, care trebuiau alungate. Dumnezeu voia ca ei să știe că sunt complet neajutorați dacă nu au deplină încredere în El. **Psalmi 37:34; Ieremia 17:7.**

MIERCURI

4 Unul dintre conducătorii curajoși și credincioși pe care se baza Moise era Iosua. Ce i-a spus el lui Iosua să facă atunci când a aflat ce se întâmpla?

Exodul 17:9.

În dimineața următoare, Moise, Aaron și Hur, un alt ajutor credincios, s-au urcat în vârful dealului, așa cum au promis. Iosua și oamenii lui erau în valea de la poalele dealului. La fel și soldații amaleciți. Când a început lupta, s-a întâmplat ceva uimitor. Citește despre asta în **versetul 11.**

În timp ce ținea mâinile ridicate spre cer, Moise se ruga. Știa foarte bine că numai Dumnezeu îi putea salva de amaleciți. Știa că israeliții aveau nevoie de ajutorul Lui minut cu minut. Așa că trebuia să se roage încontinuu.

Dar Moise era și el un om, la fel ca mine și ca tine, și brațele i-au obosit. Ce au făcut Aaron și Hur ca să îl ajute? **Versetul 12.**

Aaron și Hur l-au susținut pe Moise, credincioși, toată ziua. Ce s-a întâmplat spre seară? **Versetul 13.**

Dumnezeu i-a spus lui Moise să scrie ce s-a întâmplat în acea zi. A dorit ca toată lumea să știe, pentru totdeauna.

 GÂNDEȘTE-TE: *Mai este rugăciunea la fel de puternică și astăzi ca pe vremea când soldații lui Iosua s-au luptat cu amaleciții? Cine este dușmanul cu care trebuie să ne luptăm în fiecare zi? Nu mai este nevoie să stăm cu mâinile ridicate toată ziua, așa cum a făcut Moise, dar putem vorbi cu Dumnezeu în inimile noastre atunci când suntem ispitiți de Satana? În niciun caz nu îl putem învinge pe Satana – nu mai mult decât ar fi învins Iosua amaleciții fără ajutorul lui Dumnezeu – dacă El nu ne ajută și pe noi așa cum i-a ajutat pe Iosua și pe luptătorii lui. Te bucuri că Dumnezeu, care este atât de puternic, ne iubește atât de mult?*

JOI

 Israelii se aflau în țara în care Moise trăise și avusese grijă de oi timp de patruzeci de ani. După ce fugise din Egipt, a crezut că Dumnezeu nu îl mai putea folosi niciodată pentru a elibera israeliții din sclavie. Dar acum era, totuși, conducătorul lor. Și nu era ușor pentru el.

Moise a învățat foarte multe în anii când a fost păstor de oi. A învățat răbdarea și amabilitatea. Crezi că era nevoie să fie foarte răbdător cu israeliții? Moise a învățat și despre cât de minunat este Dumnezeu. El și Dumnezeu au devenit cei mai buni prieteni.

Când a plecat de acasă împreună cu soția și cu cei doi fii ai săi, spre Egipt, Moise a lăsat totul în grija socrului său, Ietro. Dar a considerat că va fi greu în Egipt pentru familia lui, așa că a trimis-o înapoi la Ietro, unde era în siguranță. Bineînțeles că îi era foarte dor de ei.

În acest moment al călătoriei, Moise și copiii lui Israel nu erau departe de casa lui Ietro. Probabil că își

dorea să meargă să îi vadă pe soția lui, Sefora, și pe cei doi băieți. Dar nu putea face asta. Avea foarte multe lucruri de pus la punct în tabără. Într-o zi, a primit un mesaj de la Ietro. Ce spunea mesajul și ce a făcut Moise? **Exodul 18:6-9.**

În sfârșit, Moise a reușit să își vadă familia. Îți poți imagina cât de fericit trebuie să fi fost?

 GÂNDEȘTE-TE: *Câți ani avea Moise? Când a fugit din Egipt avea 40 de ani. Apoi a lucrat la Ietro alți 40 de ani. Așa că Moise nu mai era tânăr. Dumnezeu poate să se folosească de noi indiferent de vârstă avem.*

VINERI

 Ietro era un om foarte înțelept. La scurt timp după ce a venit în vizită, și-a dat seama că Moise trebuia să facă anumite schimbări.

Oamenii stăteau la cozi lungi ca să îi spună lui Moise ce probleme au și să îl întrebe ce trebuie să facă. Așa că Moise era ocupat de dimineața până noaptea. Citește **Exodul 18:13-18.**

Moise trebuia să își împartă sarcinile cu oameni înțelepți și capabili să îi ajute pe alții.

Ietro i-a explicat lui Moise cum trebuie să organizeze lucrurile, astfel încât numai oamenii cu probleme foarte grave să ajungă la el pentru sfat.

Unii conducători ar fi atât de mândri, încât nu ar accepta ca altcineva să le spună ce au de făcut. Așa a făcut și Moise? **Versetele 24-26.**

Lucrurile au mers mai bine după ce Moise a avut ajutoare. Și îi era foarte recunoscător

socrului său, Ietro.

Probabil că Moise și-a dorit ca Ietro să rămână cu ei, dar Ietro a decis să se întoarcă acasă. **Versetul 27.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Pe măsură ce crești, învață să lucrezi în echipă. Poți fi și lider în același timp. Unii oameni sunt lideri foarte buni. Alți oameni sunt foarte buni în a urma un lider. Dar cu toții trebuie să învețe să lucreze cu oamenii. Știi care este cel mai bun loc unde poți învăța toate acestea? Chiar acolo unde te afli, acasă și la școală.*

Studiu aprofundat: Exodul 17, 18; Patriarhi și profeți, pp. 297–301; Istoria mântuirii, pp. 131–136.

Măgarii lui Ieremia – II

Adaptare de Yvonne Durst

În noaptea aceea, a plouat încontinuu, dar, la răsărit, Ieremia s-a trezit și a plecat pe jos, pe drumul plin de noroi, ca să ajungă la târg. Acolo erau de toate de vânzare: cai, vaci, porci, pui, porumb, grâu și tot felul de alte lucruri, chiar și un pian.

Ieremia nu avea bani să cumpere nimic, dar a văzut mulți oameni pe care îi cunoștea. S-a uitat prin târg și apoi s-a hotărât că ar fi mai bine să pornească spre casă, așa încât să ajungă până nu se înnopta. Tot nu înțelegea de ce îi dăduse Isus ideea de a merge la târg.

La ieșirea din oraș, a văzut o căruță îndreptându-se spre el. Era trasă de doi măgari mari. Alți doi măgari mari erau legați de căruță și mergeau după ea. Cel care mâna căruța s-a oprit.

– Bună ziua, Ieremia! a spus.

Era Sam, bunul prieten al lui Ieremia.

– Bună ziua, Sam! Ce mai faci? Ce mai face familia ta?

Ieremia și Sam nu se mai văzuseră de mult timp. După ce au stat puțin de vorbă, Sam a spus:

– Mă duc la târg să vând cei doi măgari legați de căruță. Nu vreau să îi vând, dar, pentru că a fost secetă și vijeliile mi-au stricat recolta vara asta, nu am destulă hrană pentru toți patru iarna aceasta.

Sunt foarte îngrijorat că îi va cumpăra vreun om rău, care îi va biciui și îi va ține nemâncăți. Dar trebuie să îi vând și voi avea încredere în Dumnezeu să mă ajute să îi vând unor oameni buni.

Sam părea abătut. Apoi a întrebat:

– Ieremia, dar tu de ce ești pe jos? Unde îți sunt măgarii și căruța?

Ieremia i-a povestit ce se întâmplase cu măgarii lui și că venise la târg numai ca să arunce o privire.

Privirea abătută a lui Sam s-a schimbat într-un zâmbet larg.

– Ieremia, l-am cunoscut pe tatăl tău și știu ce grijă a avut întotdeauna de animale. Știu că și tu faci la fel. Te rog, cumpără tu măgarii mei!

Tare ar fi vrut Ieremia să spună

„Da.” În schimb, a spus:

– Mi-ar plăcea să îi cumpăr, Sam. Dar nu pot, pentru că nu am bani să ți-i plătesc.

– Dar nu trebuie să mi-i plătești acum. Poți să-mi dai banii la vară. Ți-i vând cu cinci dolari măgarul, a insistat Sam. Și îți dau și harnașamentul și frâiele lor.

Sam a sărit din căruță, a dezlegat măgarii și i-a dat frâiele lui Ieremia.

– Sunt puternici, sănătoși și blânzi, i-a spus. Ia-i tu, te rog! Știu că vei avea grijă de ei.

Acum Ieremia știa de ce îl inspirase Isus să meargă la târg. S-a urcat în spatele unuia dintre măgari, iar prietenul lui a întors căruța. Mulțumiți, cei doi prieteni și-au luat la revedere și au pornit fiecare pe drumul care ducea la ferma lui.

Ieremia se gândea la cei zece dolari pe care îi datora lui Sam. Cum o să poată el să economisească atât de mult?

(Va continua)

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 2 #25 _ 24 iunie

Dumnezeu rostește Legea

DUMINICĂ

1 Au trecut numai câteva săptămâni de când copiii lui Israel pleaseră din Egipt, dar părea că a trecut mult mai mult. Multe s-au întâmplat în cele câteva săptămâni. Chiar dacă Dumnezeu a făcut minuni ca să îi ajute să aibă încredere în El, israeliții tot se plângeau, căteau și îl acuzau pe Moise pentru fiecare problemă care apărea.

La începutul povestirii noastre de săptămâna aceasta, israeliții aveau în continuare tabăra așezată în locul în care Dumnezeu le dăduse apă din stâncă. Apoi Dumnezeu i-a condus într-un loc special, la un munte numit Sinai. Citește **Exodul 19:2**. Aveau să stea aici timp de aproape un an.

Pentru că fuseseră sclavi atât de mult timp, israeliții nu știau cum să devină o națiune și să se guverneze singuri. Trebuiau mai întâi să înțeleagă Legea lui Dumnezeu, tot ce înseamnă ea și cum să o respecte, pentru ca Dumnezeu să îi facă o națiune puternică, bună, care să Îl aibă pe El drept conducător. Alte popoare aveau să afle despre ei și întreaga lume Îl putea descoperi pe Dumnezeul lor puternic și iubitor.

Dar, mai întâi, poporul trebuia să învețe să aibă deplină încredere în Dumnezeu, să înțeleagă cât este de important să alegi să ascuți, cu ajutorul Lui, de Legea Sa. Și atunci Dumnezeu putea să îi ajute și să îi binecuvânteze, așa cum voia.

Citește **versetul 5**. Ce promisiune minunată! Dar care este al doilea cuvânt al promisiunii? Este cuvântul „dacă”. Dumnezeu nu obligă pe nimeni să aibă credință și să asculte. Ca de fiecare dată, poporul trebuia să aleagă între a crede minciunile iscusite ale lui Satana

TEXT DE MEMORAT:

„Dragostea stă în viețuirea după poruncile Lui.”
(2 Ioan 6)

sau a crede promisiunile lui Dumnezeu, pe care Și le-a ținut întotdeauna.

 GÂNDEȘTE-TE: *Dumnezeu a dovedit de multe ori că este mai puternic decât Satana și că Își poate ține orice promisiune. Tu câte promisiuni făcute de El poți să enumeri?*

LUNI

2 Copiii lui Israel aveau acum tabăra la Sinai, la poalele unui munte foarte special. Ce mesaj i-a cerut Dumnezeu lui Moise să transmită poporului? Citește **Exodul 19:3-7**.

Moise i-a adunat pe bătrâni laolaltă și le-a spus exact ce îi spusese Dumnezeu. Ce a răspuns poporul? **Versetul 8**.

Au făcut o promisiune importantă, nu este așa? Crezi că au luat-o în serios? Poate că cei mai mulți dintre ei chiar credeau ce spuneau.

Ce nu înțelegea încă poporul era că nu stătea în puterea lor să facă ce au promis. Nu exista nicio posibilitate să se țină de promisiune, chiar dacă și-ar fi dorit cu adevărat, în afară de cazul în care

s-ar fi încrezut pe deplin în Dumnezeu, pentru a putea primi ajutor de la El.

Făcuse Dumnezeu tot ce a fost posibil ca să le arate israeliților că El este atotputernic? Toate celelalte popoare de pe pământ credeau minciunile lui Satana. Toate se închinau fără rost unor idoli nefolositori și credeau că idoli sunt puternici și capabili să îi ajute.

Dar nu toată lumea asculta de Satana. Încă de când a intrat păcatul în lumea noastră, întotdeauna a existat cineva care a rămas credincios lui Dumnezeu. Iar acum copiii lui Israel promiteau că și ei vor face la fel.

Înainte de această promisiune, mai făcuseră israeliții așa ceva? Citește **Exodul 14:31**. Ce se întâmplase cu numai câteva zile în urmă, la Mara, și în celelalte ocazii când Dumnezeu le dăduse oportunitatea de a crede în El? Oare avea să fie diferit de această dată?

 GÂNDEȘTE-TE: *Ai promis vreodată să faci ceva, după care ai uitat? Poate că mama îți cere să păstrezi ordine în camera ta. Faci curățenie și îți promiți că întotdeauna o vei păstra astfel. Nu te da bătut! Amintește-ți că Isus te poate ajuta.*

MARȚI

Poporul a promis să asculte și să facă tot ce le cere Dumnezeu.

3 Dumnezeu S-a bucurat că ei doresc să asculte. Dar știa și că nu vor reuși fără ajutorul Lui. Înainte de toate, trebuiau să învețe să aibă încredere în El, pentru ca El să îi poată face capabili să asculte.

Dumnezeu i-a condus pe israeliți la Muntele Sinai, astfel încât să poată avea o întâlnire foarte specială cu ei; avea multe lucruri importante să le spună. Cum trebuia să se pregătească poporul pentru întâlnire? **Exodul 19:10-13**.

Îți poți imagina cum s-au pus cu toții pe treabă în graba mare? Aveau la dispoziție doar două zile pentru a face toate pregătirile. Niște bărbați au stabilit granițe în jurul muntelui, așa încât

oricine să știe să nu treacă de ele. Cu toții și-au spălat hainele și apoi s-au spălat și ei.

În dimineața zilei a treia, poporul era gata. Când au privit spre vârful muntelui, au văzut că era acoperit cu un nor gros și negru. Norul a devenit tot mai negru pe

măsură ce cobora, mai jos, și mai jos, până când tot muntele a fost acoperit.

Dintr-o dată, scânteieri orbitoare de fulgere și tunete cutremurătoare au început să apară din norul gros și negru. O furtună de foc și fum a izbucnit către cer. Pământul tremura și se zguduia, și la fel se simțea și poporul. Însăpăimântați, au căzut în genunchi și și-au plecat capetele la pământ. Chiar și lui Moise îi era frică. Citește **Exodul 19:16** și **Evrei 12:21**.

Îngeri nevăzuți au început să trâmbițeze – mai tare, și mai tare. Moise știa că era semnalul pentru ca poporul să se apropie, iar el îi conducea. **Exodul 19:17**.

 GÂNDEȘTE-TE: *Crezi că a reușit Dumnezeu să capteze atenția tuturor? Urma să le spună ceva foarte, foarte important. Și este la fel de important și pentru noi.*

MIERCURI

Dumnezeu Însuși a venit la Sinai ca să vorbească popoului Său. A reușit să capteze atenția tuturor. Apoi, dintr-odată, toate manifestările acelea înfricoșătoare și zgomotele s-au oprit. S-a făcut o liniștite desăvârșită și nimic nu mișca. Care au fost primele cuvinte pe care le-au auzit în timp ce ascultau în liniște și cu reverență? Citește **Exodul 20:1,2**.

Se îndoia cineva că Dumnezeu era Cel care le vorbește?

Dumnezeu a rostit atunci unele dintre cele mai importante cuvinte din întreaga Biblie. A rostit Cele Zece Porunci. Citește-le în **versetele 3-17**.

Satana urăște Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu. Face tot ce îi stă în putință ca să ne împiedice să ne gândim la ele și să alegem să le respectăm, pentru că știe că Isus ne ajută să le respectăm și că, atunci când le respectăm, suntem fericiți.

În ceruri, Satana a ales să nu respecte Legea lui Dumnezeu. Apoi i-a convins pe

mulți dintre îngeri să îi asculte minciunile și să aleagă să îl creadă pe el. În frumoasa Grădină a Edenului, i-a

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

ispitit pe Adam și pe Eva, iar ei au ales să îl creadă. A știut că pentru copiii lor și pentru oricine a trăit vreodată pe pământ, va fi mult mai ușor să îl creadă pe el.

Satana a devenit sigur că, din moment ce a convins îngerii perfecți și oameni perfecți să aleagă să îl creadă, va putea convinge întreaga lume să facă la fel. S-a gândit că toți oamenii de pe pământ vor alege să îl creadă și vor deveni pentru totdeauna sclavii lui.

Este adevărat că oricine a trăit vreodată pe pământ a păcătuit, cu excepția unei singure Persoane. Dar mulți oameni știu că Dumnezeu este bucuros să ne ierte, să ne iubească și să ne ajute și că putem avea încredere deplină în El. Ei au ales să Îl creadă pe El, să Îi fie credincioși și să Îl iubească din toată inima.

 GÂNDEȘTE-TE: *Ești bucuros că ești unul dintre cei care au ales să Îi fie credincioși lui Dumnezeu? Poți să numești alte câteva persoane din Biblie care au ales la fel?*

JOI

 Când te gândești la Cele Zece Porunci minunate pe care ni le-a dat Dumnezeu, crezi că ai putea să le memorezi? Sunt ușor de ținut minte. Ieri le-ai citit în **Exodul 20:3-17**.

După ce Dumnezeu a rostit Cele Zece Porunci, oamenilor încă le era frică. Ce l-au implorat pe Moise? **Versetele 18,19**.

Ce le-a spus Moise înainte să plece să vorbească cu Dumnezeu? **Versetul 20**. Dumnezeu nu voia ca poporului Său să îi fie frică de El. Voia ca oamenilor să le fie frică de păcat. Le-a dat Legea Sa ca să îi învețe ce este păcatul.

A păcătui înseamnă a nu respecta Cele Zece Porunci.

1 Ioan 3:4. A nu asculta de Dumnezeu înseamnă a asculta de Satana.

Dacă Legea lui Dumnezeu ar putea fi exprimată într-un singur cuvânt, știi care ar fi acela? Ar fi cuvântul „dragoste”. Citește **1 Ioan 4:8**. Versetul spune că Dumnezeu este dragoste. El este dragoste. El face totul din dragoste. Singurul lucru pe care îl urăște este păcatul. El ne iubește și știe că păcatul ne face rău și ne poate distruge.

Fiecare dintre noi a păcătuit, deci toți suntem păcătoși. Dar Dumnezeu ne iubește. Îl iubește pe fiecare păcătos. Păcatele noastre sunt cele pe care le urăște.

Dorește să ne ierte păcatele mai mult decât orice. Vrea ca noi să-I dăm ocazia să ne ajute să respectăm Cele Zece Porunci ale Sale.

GÂNDEȘTE-TE: *Uneori vedem că alții fac lucruri greșite și ne gândim: „Eu nu voi face așa ceva niciodată.” Dar suntem noi mai buni decât ceilalți? Nu. Trebuie să știm că toți suntem păcătoși. Trebuie să ne pară rău pentru ce am făcut greșit noi înșine, pentru ce am făcut greșit alții, dar niciodată nu trebuie să ne credem mai buni decât ceilalți.*

VINERI

 Ieri am învățat că Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu sunt date oamenilor din dragoste. Așa i-a și spus Isus într-o zi unui om al legii care Îi pusese o întrebare. Ce L-a întrebat acesta? Citește **Matei 22:35,36**.

Cum i-a răspuns Isus? **Versetele 37-40**. Răspunsul Lui înseamnă că respectarea poruncilor arată că Îl iubim pe Dumnezeu cu toată inima și că îi iubim pe ceilalți cum ne iubim pe noi.

Legea lui Dumnezeu pentru aceasta a fost dată. Primele patru porunci ne învață cum să ne manifestăm dragostea și ascultarea față de Dumnezeu. Ultimele șase porunci ne învață cum să îi iubim pe ceilalți ca pe noi înșine.

Crezi că este important să înțelegem Cele Zece Porunci? Cu siguranță că da. Când le înțelegem și alegem să Îl lăsăm pe Isus să ne ajute să le respectăm, putem să fim siguri că El ne va ajuta să facem lucrul acesta. E minunat!

Săptămâna viitoare vom începe să aflăm cum ne ajută Cele Zece Porunci să Îl iubim pe Dumnezeu cu toată inima și să îi iubim pe semenii ca pe noi înșine.

GÂNDEȘTE-TE: *Știi că putem opri orice ispită a lui Satana ascultând de Cele Zece Porunci? Acum îți poți da seama și de ce nu vrea să le înțelegem. În acea zi minunată când Moise s-a dus la Sinai să vorbească cu Dumnezeu, El i-a explicat detaliat legile înțelepte pe care trebuia să le dea poporului, pentru ca oamenii să le respecte. Legile acestea le sunt de ajutor oamenilor, pentru a ști cum să își manifeste dragostea față de Dumnezeu și față de semenii.*

Studiu aprofundat: Exodul 19; 20:1-20; *Patriarhi și profeti*, pp. 301–305; *Istoria mântuirii*, pp. 137–141.

COLȚUL CU POVEȘTI

Măgarii lui Ieremia – III

Adaptare de Yvonne Durst

Călărind unul dintre măgari și mânându-l pe celălalt, Ieremia mai avea puțin până acasă, când a văzut trei lucruri ciudate pe drum. Semăneau puțin cu niște trăsuri, dar nu erau trase de cai. Și erau blocate într-o groapă mare cu noroi în mijlocul drumului.

Când s-a apropiat, a văzut că erau automobile. Citise despre ele, dar nu văzuse vreunul în realitate. Erau Ford Model T.

Nici măgarii nu mai văzuseră mașini și s-au speriat, dar Ieremia i-a liniștit. Oamenii din mașini erau toți îmbrăcați cu haine foarte frumoase. Niciunul nu voia să pună piciorul în groapa cu noroi.

– Domnule, l-a strigat pe Ieremia un bărbat din prima mașină, ai o pereche de măgari zdraveni. Noi suntem în necaz, după cum vezi. Nu mai putem scoate mașinile din groapa asta cu noroi. Ai putea să ne tragi cu măgarii dumitale?

Ieremia a zâmbit.

– Cu plăcere, i-a răspuns omului.

A sărit repede în noroi. A legat prima mașină, iar măgarii au tras-o imediat. A făcut același lucru pentru a doua mașină și apoi pentru a treia.

La urmă de tot, era plin de noroi din cap până-n picioare, și măgarii la fel. Dar lui Ieremia nu-i părea rău. Era bucuros că i-a putut ajuta pe oamenii din mașini și știa că el și măgarii vor fi din nou curați într-o clipită când vor ajunge acasă.

Șoferii și pasagerii automobilelor i-au fost foarte recunoscători. Când i-au mulțumit lui Ieremia, fiecare i-a înmănat câte un dolar. Uau! Pe vremea aceea, erau mulți bani. Ieremia nici măcar nu se aștepta să fie plătit pentru că făcuse o faptă bună. Promise mulți bani pentru ceva ce lui i-a fost ușor să facă.

Apoi, șoferii au pornit motoarele și și-au continuat călătoria. Zgomotul motoarelor i-a speriat pe măgari, dar Ieremia a reușit să îi liniștească și de data aceasta.

Întorcându-se acasă, Ieremia știa de ce îl trimisese Isus în oraș în acea dimineață.

Seara, după ce a povestit familiei lui tot ce i se întâmplase, I-au mulțumit lui Isus pentru noul atelaj de măgari puternici și tineri. I-au mulțumit și pentru ploaia care făcuse groapa cea mare în mijlocul drumului. I-au mulțumit pentru cele trei mașini care se blocaseră în groapa cu noroi. Și au știut că Isus îi va ajuta să plătească restul de bani pe care îi datorau pentru măgarii buni pe care li-i trimisese ca răspuns la rugăciuni.

(Sfârșit)

